

DuongHao314

Chương 185: Các người cùng chúng ta không cách nào so sánh được

Converter: DarkHero

Hàn Sơn Hà trầm mặc sau một hồi lâu, mới rốt cục trầm giọng nói ra: “Vừa rồi, chư vị có thể có phát hiện cái gì sao?!”

Bên người, ba vị lão soái im lặng gật đầu.

Phát hiện gì?

Vân Dương cảm thấy không khỏi nghi hoặc, ngay cả ta cũng không phát hiện có rất cổ quái?

Các người ngược lại là đã nhìn ra?

Cũng phải nghe một chút các người nhìn ra cái gì!

Hàn Sơn Hà nói: “Vừa rồi, lão phu cẩn thận quan sát, bao phủ lại Cửu Tôn phủ nồng đậm mây mù từ đầu đến cuối tồn tại, điểm này, hoặc là có thể xem nhẹ; Bởi vì, Cửu Tôn phủ từ đầu đến cuối, từ đầu đến cuối có bộ dáng như vậy, vô luận biến cố trước sau đều không có cái gì cải biến, đại khái là Cửu Thiên trận căn cơ chỗ, cũng có mức độ lớn nhất che đậy ánh mắt chỉ ý.”

“Nhưng mà vừa rồi lôi điện tung hoành, huyết quang lập loè, tiếng gió thê lương, thậm chí đại hỏa ngút trời, hợp lực vây quét người xâm nhập, cố nhiên nhìn thấy mà giết mình, tang hồn động phách...”

Hàn Sơn Hà rất cẩn thận thấp giọng nói ra: “Nhưng, còn lại như là Thổ, Thủy, Mộc, Vân, Kim... Vân vân chư cùng nhau chỉ uy lại đều chưa từng xuất hiện trợ chiến, trong lúc này bên trong ý vị vồn liến ý vị sâu xa...”

Hàn Sơn Hà câu nói này phổ vừa nói ra, ở đây tất cả mọi người là ánh mắt đột nhiên lóe lên.

“Vậy có phải hay không có thể hiểu thành... Trong Cửu Tôn, còn có bốn người còn sống?” Hàn Sơn Hà cảm giác mình thanh âm cũng khô khốc lên: “Lôi Tôn, Phong Tôn, Huyết Tôn, Hỏa Tôn, Tứ Tôn này vẫn còn tồn tại tại thế!?”

“Chưa từng xuất hiện những năng lượng kia, liền có thể hiểu thành... Những cái kia, đều đã chết rồi?”

Tất cả mọi người đồng thời một trận lặng im.

Coi như hiểu như vậy, Cửu Tôn, cũng ít nhất còn có bốn người còn sống a.

Cũng chỉ là bốn người này, cũng đủ để chống lên Ngọc Đường. Chỉ bất quá, bọn hản

bây giờ ở nơi nào?

...

Sàn sạt quét rác âm thanh lại lại lần nữa vang lên, những lão binh kia lại bắt đầu giống nhau trước đó đồng dạng cẩn thận tỉ mỉ quét sạch; Trong đó một thanh đại tảo cây chổi đã nhanh muốn quét đến đám người dưới chân.

“Xem hết đi? Nhìn đủ a?” Vị kia lão binh chống đại tảo cây chổi, trong mắt chính là một mảnh trào phúng, miệt thị, thần nhiên nói: “Nếu là xem hết, liền đi nhanh lên đi. Nếu là còn muốn lại dò xét, cũng xin mời vội, các người đi đằng sau, chúng ta còn muốn đem mảnh đất này quét sạch một chút, còn muốn dùng nước xoa sạch sẽ.”

Vân Dương buồn bực nói: “Tại sao muốn làm như thế?”

“Bởi vì mảnh đất này, ô uest, bị điểm ô.” Lão binh đậm mặc nói, lại tự khai bắt đầu dùng sức quét rác.

Ô uest? Điểm ô

Đại lục các danh tướng nhất thời nhất thời yên lặng.

Chúng ta bất quá chỉ là đứng ở chỗ này đứng, tại sao mảnh đất này liền ô uest? Điểm ô?

Đây là cái gì thuyết pháp?

Chẳng lẽ là bị chúng ta điểm ô?!

Đám người không tự chủ được lui về sau, đã thấy mấy cái cụt một tay hán tử đang ôm vài thùng nước, theo soạt một tiếng thẳng xông vào đám người vừa rồi đã đứng trên mặt đất.

Lập tức, bảy tám cái lão binh cúi người xuống, dùng sức xoa nắn mặt đất, cẩn thận thanh tẩy lấy.

Đi theo, lại là một thùng nước...

Một đám tướng quân trong mắt đều lộ ra lửa giận, cái này... Khinh người quá đáng!

Vân Dương ung dung nói ra: “Vô vị hiếm thấy vô cùng, đây chính là Ngọc Đường người đối với Cửu Tôn đại nhân tôn kính, phần này tôn kính, sẽ không theo thời gian trôi qua mà giảm bớt. Cửu Tôn đại nhân bọn họ mặc dù bây giờ không có ở đây, nhưng, nơi này, như cũ không dung bất luận kẻ nào khinh nhờn, theo ta nói, chỉ là hắt nước tịnh địa, đã là đối với các người lớn nhất khách khí, không có trực tiếp đi lên XXX các người, thật sự là lớn lao dễ dàng tha thứ, người đâu, ngàn vạn nên biết đủ, thỏa mãn người thường nhạc, không đủ người... Hắc hắc...”

Vân Dương ôm cánh tay, đầy mặt đều là ngạo nghễ mà đối với trước mặt bao quát Hàn Sơn Hà ở bên trong tất cả tướng quân, hắc nhiên đạo: “Các vị tướng quân đều có thể để tay lên ngực tự hỏi, ai có thể có tự tin, ai dám nói một câu, tại sau khi hắc chết, như cũ sẽ có nhiều người như vậy, có thể vì hắc làm như thế?”

“Có người hay không có tự tin này, dám nói tại hắc chết mấy năm đằng sau, như cũ có như thế... Hắc hắc...”

Vân Dương cũng không có nói xuống dưới, chỉ là lấy cười lạnh một tiếng, kết thúc mình.

Phương kia trong trận doanh mấy vị tướng quân, đột nhiên mặt đỏ tới mang tai.

```
<script src="https://js.genieessp.com/t/123/829/a1123829.js" type="text/javascript"></script>
```

Nhìn xem Vân Dương bề ngạo ánh mắt, dù cho là mấy vị kia lão tướng cũng không do tự chủ sinh ra một loại xấu hổ vô cùng vì điều cảm giác. Chính mình cả đời này thành tựu, cùng trước mặt trăm mặc Cửu Tôn phủ so sánh, thật cũng chỉ là cực kỳ nhỏ bé, không thể tương đối.

“Cửu Tôn đương nhiên đầy đủ lợi hại, bằng không chúng ta những người này cũng sẽ không chuyên môn đến đây bái tế.”

Hắc y thiếu niên kia lạnh lùng nhìn xem Vân Dương: “Nhưng là, người kiêu ngạo cái gì kình? Nhìn người thần thái này, đơn giản liền cùng chính mình là Cửu Tôn một trong giống như.”

“Chúng ta tới trước nói người vấn đề thứ nhất. Người nói, bái tế.”

Vân Dương một mặt trào phúng: “Tiểu tử, nguyên lai nhà các người bái tế tổ tiên thời điểm, đều trước muốn suy nghĩ làm sao móc xuống? Lại hoặc là mời được Đại Năng giả đối với tổ tông phần mộ đến một phen thăm dò phải không? Thật không nghĩ tới liệt quốc phong tục lại cùng ta Ngọc Đường chênh lệch như vậy xa, hôm nay đúng là lại nhiều mở một lần tai giới, việc này không giả, việc này không giả! Nhưng các người loại kia bái tế phương pháp, có thể hay không quá không tôn trọng tổ tiên của các người nữa nha, dù sao con cháu của ta hậu đại nếu là dám như thế chiêu đãi tổ tiên, đánh không chết liền xem như hắc tốt màu,”

Thiếu niên mặc áo đen nhất thời nghẹn lời, đỏ bừng cả khuôn mặt, trong mắt như muốn phun ra ánh lửa: “... Người!”

“Ta cái gì ta?” Vân Dương không lưu tình chút nào nói ra: “Dù sao ta chính là một cái hướng dẫn du lịch, còn muốn cấm chỉ ta nói chuyện sao?! Cái này có thể xin lỗi, người có thể mặc kệ ta ăn cơm, nhưng muốn không cho ta nói chuyện, tuyệt đối không được a?”

“Còn có a, ta kiêu ngạo, đó là bởi vì, Cửu Tôn tại Ngọc Đường! Là Ngọc Đường người! Người ngạo gì hỏi một chút những lão binh này, bọn họ có phải hay không giống như ta kiêu ngạo, chúng ta giống như Cửu Tôn, đều là Ngọc Đường người.”

Vân Dương ngược cổ lên, nói: “Mà lại, Ngọc Đường không chỉ có có Cửu Tôn, còn có Thượng Quan tướng môn! Còn có Trung Hồn đường!”

“Các người có cái gì?” Vân Dương khoái ý cười một tiếng: “Chúng ta tôn trọng anh hùng đến mức độ này, phát ra từ chúng ta thực tình; Nhưng các người mấy cái... Ha ha, ta liền không nói...”

Thiếu niên mặc áo đen cả giận nói: “Người nói tiếp a! Chúng ta thế nào?”

“Các người? Người trong nhà nhất biết chuyện nhà mình, thật muốn để ngoại nhân chậm rãi mà nói sao?”

Vân Dương lạnh lùng nói: “Thôi, ta vốn không muốn để lộ vết sẹo của các người, nhưng là người nếu nghĩ như vậy nghe, vậy ta liền nói.”

Hắn dừng một chút, nói: “Trước hết từ các người Đông Huyền đế quốc nói lên tốt, ân... Dứt khoát trước hết từ các người một đời Quân Thần Hàn Sơn Hà nói lên đi, hẳn nhưng là các người Đông Huyền người kiêu ngạo a? Đáng tiếc vị này tại Đông Huyền công tích như núi Hàn đại nguyên soái đối với chúng ta mà nói, lại là nợ máu từng đồng đại cừ nhân! Thế nhưng là đâu, các người Hàn đại nguyên soái, bây giờ tại các người trong nước bị hoàng thất nghi kỵ đến trình độ nào đâu, cái này thật muốn ta nói sao!?”

Vân Dương thản nhiên nói: “Khỏi cần phải nói, cũng chỉ nói Hàn đại nguyên soái một khi bất trắc, một mạng chết, không nói đến có thể hay không có được chúng ta bên này Thượng Quan tướng môn hoặc là Cửu Tôn đãi ngộ như vậy, ta cũng chỉ hỏi Hàn Sơn Hà đại soái một câu: Coi người trăm năm về sau, người cho rằng người gia tộc còn có thể tồn tại mấy ngày?”

“Người dám cùng ta nói câu nội tâm lời trong lòng sao?”

Vân Dương ánh mắt như đao, ngôn từ cũng như đao, quả nhiên là đao đao thấy máu, thẳng vào chỗ yếu hại

Hàn Sơn Hà sắc mặt trở nên trắng bệch, nửa ngày im lặng, bởi vì Vân Dương câu nói này, rõ ràng là nói đến nỗi đau của hắn.

Hàn Sơn Hà nếu là chết đi, gia tộc đã mất đi thanh này kinh thiên ô lớn, chỉ sợ... Hủy diệt chỉ ở trong một sớm một chiều. Đây là toàn bộ đại lục đều nhìn thấy, căn bản là không có cách phủ nhận.

Vân Dương không đợi Hàn Sơn Hà trả lời, quay đầu vừa nhìn về phía mặt khác ba cái quốc gia lão soái: “Thiên Tứ đế quốc Tiêu Vân Thiên Tiêu nguyên soái, ngài cho rằng, người tại Thiên Tứ đế quốc địa vị tình cảnh, cùng Hàn đại nguyên soái so sánh có thể có cái gì khác biệt a? Có lẽ ngài có thể tự tin mà nói, ngài tình cảnh so Hàn đại nguyên soái mạnh hơn, nhưng, mạnh này, đến cùng có thể mạnh là bao nhiêu? Có hay không mái tóc?”

Tiêu Vân Thiên râu bạc rung động, cũng là không nói gì đáp lại.

“Bên kia té xỉu lão nguyên soái, là Đại Nguyên đế quốc a, ngài tình cảnh khăng định phải so Hàn đại nguyên soái hoặc là Tiểu nguyên soái muốn tốt, hẳn là muốn tốt quá nhiều...”

Vân Dương lạnh nhạt nói: “Hiện tại Đại Nguyên quân thần tương đắc, đã đủ không lo; Nhưng, cái này không lo có vẻ như cũng là có hạn độ, lại hoặc là nói là tạm thời, bởi vì bản công tử nghe nói... Đại Nguyên đế quốc hoàng đế bệ hạ làm người khôn khéo, càng già càng dẻo dai, mấy năm trước còn thêm một cái tiểu công chúa, nhưng bây giờ cuối cùng 75 tuổi a? Trước trước sau sau có vẻ như phế đi ba bốn thái tử, hiện tại thái tử, cũng đã làm vài chục năm thái tử, giống như nhanh 40... Nghe nói đối với đại vị rất sốt ruột.”

Vân Dương nhàn nhạt nói ra: “Trở lên cũng chỉ là bên trong hoàng thất sự tình, nguyên bản cùng lão nguyên soái không liên quan, nhưng ta còn nghe nói, lão nguyên soái cùng vị này không có trở thành thái tử thời điểm thái tử điện hạ, từng có qua bản thủ; Lúc ấy... Hay là hoàng tử thái tử điện hạ coi trọng lão nguyên soái tôn nữ, lão nguyên soái kiên quyết không đồng ý; Càng về sau, quý cháu gái lại tại một lần du lịch đằng sau, không hiểu thấu về nhà tự vẫn mà chết... Nghe nói lão nguyên soái vì việc này, xông vào hoàng cung, đem lúc ấy hay là hoàng tử thái tử điện hạ đánh thành hôn mê...”

Vân Dương nói: “Cũng không biết, vị thái tử điện hạ này sau khi lên ngôi, lão nguyên soái một nhà, có thể có bao nhiêu quả ngon để ăn, có lẽ vị thái tử điện hạ kia anh minh thần võ, bất kể cũ ác, vậy cũng không phải là không được đúng không hả...”

“Kỳ thật những này bát quái, cũng không có chứng cứ rõ ràng, ta nguyên bản không muốn nhắc lên, cũng không nên nhắc lên. Nhưng các người vì sao muốn như vậy đối đãi với chúng ta quốc gia anh hùng? Vậy coi như trách không được ta, luôn luôn không có lửa thì sao có khói, chưa hẳn không nguyên nhân đi!”

Vân Dương ánh mắt nhìn tại vị cuối cùng lão nguyên soái trên thân, thản nhiên nói: “Các hạ chắc hẳn chính là Tử U đế quốc Tử nguyên soái ở trước mặt đi, ta sở dĩ cuối cùng mới nói ngài, thật sự là bởi vì ngài tình cảnh nhất là an ổn, cơ bản không có gì có thể nói; Dù sao Tử nguyên soái thân có hoàng gia huyết mạch, lại là hoàng đế bệ hạ ruột thịt cùng mẹ sinh ra thân huynh đệ... Coi là thật có thể nói an ổn như núi. Nhưng mà... Có một số việc, lão nguyên soái, phải chăng dùng ta ngay thẳng nói rõ đâu?”

Tử nguyên soái cắn răng, nói: “Vậy liền không cần phải nói.”

Vân Dương quay người, nhìn xem Cửu Tôn phủ, thản nhiên nói: “Chúng ta Ngọc Đường đế quốc; Hoàng đế bệ hạ tuổi xuân đang độ, càng có một thân sâu xa tu vi, dù nói thế nào, lại chấp chính cái 30 năm cũng chỉ như bình thường; Các người chuyện bên kia, tại chúng ta bên này cơ bản sẽ không phát sinh, điểm này, mấy vị chắc vô năng phủ nhận a?”

“Mặt khác, hơn một trăm năm này đến, Ngọc Đường đế quốc quân đội Đại tướng, mỗi một thời đại đều là nắm giữ quân quyền, tại đế quốc tướng quân trong tay binh quyền, vượt qua bảy thành. Nhưng, lịch đại hoàng đế chưa từng hoài nghi nghi kỵ qua bất kỳ một người nào?”

...

< đặt mua là tác giả mệnh mạch, vẫn là hi vọng có điều kiện huynh đệ tử muội, có thể đặt mua duy trì. Cảm tạ >

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter...↓ ↓ ↓

Với kill như Naruto sẽ tái hiện trong #11435, main trầm ổn, PK kịch liệt, câu văn tốt, EDIT kỹ, đã Ful

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 186: Đây chính là một cái ác ôn

Converter: DarkHero

“Từ lúc mới bắt đầu Thượng Quan tướng môn, cho tới bây giờ Thu Lãnh sát các loại quân đội Đại tướng... Cái gọi là công cao chấn chủ chưa hẳn không có, nhưng hoàng đế đối lại không để ý, mới thật sự là khó được, đây mới thật sự là quân thần tương đắc!”

“Còn có Cửu Tôn đại nhân bọn họ, hoàng đế bệ hạ từ đầu đến cuối cũng không biết Cửu Tôn đại nhân bọn họ danh tự cùng lai lịch thân phận hình dáng tướng mạo, lại dám lấy quốc vận, chiến sự cần nhờ, đây cũng là cỡ nào ý chí?”

“Các người này sẽ chạy tới luôn mồm, dứt khoát cùng chúng ta so, hơn được sao? Nói các người tự cao tự đại, không biết tự lượng sức mình đều là nhẹ, căn bản chính là kiến càng lay cây!”

Vân Dương ánh mắt lạnh lùng tại từng cái tướng quân trên mặt lướt qua, nói khẽ: “Cho nên, ta ở trước mặt các người chính là kiêu ngạo như vậy, bởi vì, ta là Ngọc Đường người! Không chỉ là ta, Ngọc Đường đế quốc mỗi một vị bình dân bách tính, đối với các người những vấn đề này thời điểm, cũng sẽ đồng dạng kiêu ngạo!”

“Đây không phải ta một người kiêu ngạo, mà là toàn bộ quốc gia kiêu ngạo!”

Vân Dương cười cười, quay đầu nhìn thiếu niên mặc áo đen, giọng mỉa mai nói ra: “Tiểu tử, ta biết thân phận của người bất phàm, có khác lai lịch; Nếu là người coi là thật có gan, trở về liền cùng các người hoàng đế nói, không cần nghi kỵ Hàn Sơn Hà, người có thể làm được đến a?”

Thiếu niên mặc áo đen tức giận hừ một tiếng, quay mặt, cắn răng, lần này lại là ngay cả một chữ nửa chữ đáp lại đều không đáp lại!

Làm không được.

Thật lòng làm không được!

Chuyện này, nếu là quả thật có thể tùy tiện làm đến mà nói, Hàn Sơn Hà há không đã sớm làm?

Chỗ nào còn cần chờ đến bây giờ?

Mọi người đi tới Cửu Tôn phủ thời điểm, âm ỉ một đường.

Bất ngờ rời đi Cửu Tôn phủ thời điểm, thế mà còn là âm ỉ một đường.

Mà liền tại một đoàn người sắp rẽ ngoặt trong nháy mắt, tất cả mọi người tất cả đều là không hẹn mà cùng đồng thời quay người, lại từ chú mục tại mây mù kia tràn

ngập Cửu Tôn phủ, ánh mắt càng phức tạp!

Bất kể như thế nào.

Nơi này, tất nhiên sẽ trở thành Thiên Huyền đại lục một cái truyền thuyết.

Trở thành Ngọc Đường đế quốc, thậm chí là toàn bộ thiên hạ một chỗ thánh địa!

Vân Dương nhìn như không có cái gì chú ý, chỉ là giận dữ đi lên phía trước. Kì thực chư quốc mỗi người phản ứng, tất cả đều tại hân xem trong mắt, thấy rõ phía dưới.

Đối phương hai trăm người trong đội ngũ, có người như có điều suy nghĩ, có người nhú mày trầm tư, cũng có người ánh mắt lấp lóe, có người một mặt ngoan lệ.

Buổi tối hôm nay, tất nhiên có người sẽ thừa dịp lúc ban đêm lại đến Cửu Tôn phủ!

Điểm này, Vân Dương dùng cái mông muốn đều có thể nghĩ ra.

Nhưng là Vân Dương lại ngay cả một chút xú lo lắng đều không có; Nói câu tự đại, Cửu Tôn phủ đại trận, liền xem như Lăng Tiêu Túy tự mình đến đây xông trận, Vân Dương cũng có lòng tin đem oanh sát ở bên trong đại trận!

Ngay cả cả thế gian công nhận thiên hạ đệ nhất cao thủ đều muốn nuốt hận, chứ đừng nói là người khác!

Tới đi, tới càng nhiều càng tốt.

Tốt nhất là các ngươi hai trăm người này cùng đi xông trận, sau đó toàn bộ chết ở bên trong, đây mới thực sự là một lần vất vả suốt đời nhàn nhã...

...

Từ khi đường về bắt đầu, các quốc gia các tướng quân ngoài ý muốn phát hiện vị kia Ngọc Đường hướng dẫn du lịch có vẻ như chưa từng có nhiệt tình.

“Uy, các vị, chúng ta tối nay đi Nghê Thường các thế nào? Bên kia cô nương xinh đẹp có thể nhiều, tất cả đều đa tài đa nghệ, bán nghệ không bán thân cái chủng loại kia, chính là các nàng chọn khách nhân, đối với chính mình có chút tự tin mới có thể đi chỗ nào, nếu là thật bị cô nương cho cuốn, vậy cũng không đẹp mắt.”

“Là không thích hay là không có tự tin? Nếu không vẫn là đi Tiên Tử Ổ đi, cô nương kia mặc dù không phải thật sự tiên tử, nhưng từng cái thái nghĩ ra Thần Tiên, tuyệt đối không phải là dùng để trưng cho đẹp.”

“Còn không thích? Không thích như vậy nhả địa phương? Vậy chúng ta đi Chi Phấn lâu đi, bên kia cô nương từng cái nhuyễn ngọc ôn hương...”

“Chẳng lẽ các ngươi ưa thích phương thức trực tiếp nhất? Tất cả mọi người là nam nhân, nói thẳng a, muốn đơn giản trực tiếp liền đi Mỹ Nhân thánh, chỗ nào đưa tiền

liền để tiến, cô nương chẳng những đẹp, mà lại công phu càng tốt hơn, bảo đảm người lưu luyến quên về...”

“Ai nha các người đến cùng muốn đi nơi nào a? Các người ngược lại là nói một câu a, luôn có cái đặc biệt thích đi... Nói ta cũng tốt an bài a... Lại nói, các người thật xa tới, không phải là vì cái này a? Đừng không có ý tứ, nam tử hán đại trượng phu, nói một câu có khó như vậy a...”

“Nhanh nhanh nhanh... Ai nha, cùng ta còn không có ý tứ? Tất cả mọi người là nam nhân, người nào không biết ai vậy...”

“Ừm? Chẳng lẽ các người trong quân đội ở lâu, có đặc thù ham mê, vậy cũng không có vấn đề, mặc dù ta không sở trường đạo này, Ngọc Đường cũng ít có như thế nơi chốn, nhưng chỉ là muốn tìm mấy cái giúp các người giải quyết vấn đề, hay là không có vấn đề, nhưng các người nhưng phải từng bước từng bước đến, không thể quá thô bạo...”

Vân Dương trên đường đi nhiệt tình đến cực điểm, quả nhiên là kiệt lực để cử, có không có một trận hồ khăn.

Các quốc gia danh tướng cùng nhau liếc mắt nhìn tên hỗn đản này, chính là không có một người sửa bậy.

Nhìn dáng vẻ nhiệt tình suýt chút nữa thì bạo rap này, chúng ta kém chút không nhớ rõ trên đường tới người cũng bởi vì cái này mắng chúng ta một đường...

Chúng ta kém chút không nhớ rõ ngay tại vừa rồi người còn đem chúng ta mắng cầu huyết lâm đầu...

Nhưng tất cả mọi người lờ đi Vân Dương nguyên nhân chính cố nhiên là bởi vì hắn nói lời quá quá mức bên ngoài, càng là bởi vì phương kia vừa mới vẫn lạc một vị siêu cấp cao thủ, tâm tình của mọi người còn không có bình phục. Đây đầu đều còn tại nghĩ đến Cửu Tôn phủ thần bí cùng cường đại, nơi nào có tầm tư cân nhắc mặt khác.

Mà lại... Người hỗn đản này, mở miệng một tiếng các người không phải là vì chơi gái tới a, còn có vậy cái gì cái gì lại nhai ca

ngày giới thiệu...

Người cũng nói như vậy, để cho chúng ta làm sao đi!

Mọi người da mặt đều đã bị người kéo xuống tới, còn đi theo người đi kỹ viện?

Suy nghĩ nhiều quá đi.

<script src="https://js.genieessp.com/t/123/829/a1123829.js" type="text/javascript"></script>

Thậm chí liền ngay cả bản thân chính là thuộc quý đối trong sắc, mỗi đêm không gái không vui mấy vị kia tướng lĩnh, cũng đều là một mặt kiêu kị: Vạn nhất đi theo con hàng này tiến nhập kỹ viện, gia hỏa này ngao một cuống họng: “Đây chính là Đông Huyền đế quốc Chiến Ca tướng quân, vạn dặm xa xôi lại tới đây, chính là vì tìm chúng ta Ngọc Đường cô nương giải quyết một cái hỏa khí... Mọi người nhất định phải hầu hạ tốt...”

Như vậy, đoán chừng đám kỹ nữ kia cũng sẽ đột nhiên bạo khởi, đem nhóm người mình trực tiếp đuổi ra lâu đến!

<http://truyenc>

atui.net

 Cái kia mặt mặt coi như thật chính ném đến nhà bà ngoại đi!

Mà Vân Dương làm ra chuyện thế này khả năng lớn bao nhiêu?

Đám người suy đi nghĩ lại, lấy gia hỏa này một ngày này đến nay biểu hiện ra tiết tháo đến xem...

Chỉ sợ là 100% sẽ làm như vậy!

Có lẽ còn có quá đáng hơn... Vạn nhất chính mình chính cỡ trưởng gây sự đâu, gia hỏa này đột nhiên mang người phá tan cửa đi vào...

Căn cứ vào bức này nghĩ sâu tính kỹ, đối với Vân Dương đầy nhiệt tình mời, tất cả mọi người như là điếc câm đồng dạng toàn không để ý, ta nghe không được, càng không muốn nói chuyện, tuyệt đối là nửa điểm tâm tình cũng không có.

“Nếu không...” Vân Dương thử nói ra: “Chúng ta lại đến nơi khác chơi đùa? Cũng không thể cứ như vậy đi một ngày a?”

Như cũ không người nói chuyện.

“Ta sát, các ngươi từng cái muốn làm gì, hần a ngược lại là thả cái rắm a!”

Vân Dương rốt cuộc tìm được bảo nổi lý do, thuận lý thành chương bạo phát đứng lên: “Người nói các ngươi từng cái cái này đều thành tâm a? Các ngươi xin nhờ ta làm người dẫn đường, đến bây giờ lại không nói chuyện với ta, ta đều như thế buông xuống tư thái, cho các ngươi giới thiệu các ngươi rất nhiều tha thiết ước mơ chi địa, các ngươi thế mà đối với ta như vậy... Người... Các ngươi, các ngươi đến cùng muốn làm gì?”

Vân Dương ủy khuất vạn phần gầm rú: “Các ngươi chẳng lẽ lại là muốn đùa chơi chết ta a...”

Tất cả danh tướng đều là mặt xạm lại, cơ hồ muốn nâng đầu kêu đau.

Tất cả mọi người tất cả đều đạt được một cái mấy vòng, gia hỏa này, thật thật quá

không tốt tiếp xúc!

Hàn Sơn Hà đối với cái này cũng biểu đau đầu.

Bởi vì hắn hiện tại đã nhìn ra, gia hỏa gọi Vân Dương này, đúng là một cái so Thu Kiếm Hàn còn muốn càng thêm lưu manh tồn tại, hắn thuần túy... Chính là tới chơi người!

Mà lại, còn lấy đây là vui, làm không biết mệt!

Đây chính là một cái ác ôn!

Một khắc trước còn nói được thật tốt, sau một khắc đảo mắt liền trở mặt đem người mắng một trận, đi theo lại mở ra địa đồ pháo hình thức, triển khai cùng tất cả mọi người đối oanh, lại sau đó lại cấp tốc chuyển đổi lập trường, tìm người đáp lời, thành lập quen thuộc không khí... Quen đường sau, lần nữa không dấu hiệu mắng lên, mà lại các loại hố đào đến hạ bút thành văn, quen thuộc trôi chảy.

Vân Dương người này chính là có dạng thiên phú này, hết thấy mới một ngày rủi nhiều một chút thời gian, trở mặt đã thay đổi năm sáu lần nhiều.

Liền xem như Hàn Sơn Hà đối với khối này lưu manh cũng cảm thấy có lực khó thi, tâm lực lao lực quá độ.

Chúng ta tới đây, đến cùng là có mưu đồ khác có mục đích khác a hay là chuyên môn phối hợp với tiểu tử này châm chọc, để hắn trên phạm vi lớn đẩy mạnh Ngọc Đường lực ngưng tụ?

Đây quả thực là... Đơn giản...

Lại nói, chúng ta nhiều người như vậy, vị nào không phải Thiên Huyền đại lục Truyền Kỳ cấp bậc tướng lĩnh?

Toàn bộ đại lục tuyệt đại bộ phận người nhìn thấy chúng ta đều muốn nổi lòng tôn kính; Lả gan hơi nhỏ một chút, thậm chí sẽ bị thiết huyết hàn tướng khí thế ép tới sẽ không nói chuyện...

Nhưng tất cả những thứ này tại vị này Vân công tử trước mặt, không những hoàn toàn không có tác dụng, ngược lại dẫn tới phản hiệu quả, người ta vui cười giận mắng, huy sai tự nhiên, muốn cười thời điểm liền cười, muốn mắng thời điểm trực tiếp liền bạo khởi giọng chân mắng lên!

Chỉ vào cái mũi mắng xong còn có thể lại lần nữa đựng lên đến kết giao bằng hữu...

Các vị lão tướng quân cái nào không phải kiến thức rộng rãi, nhưng mắt thấy dạng này không để ý chút nào da mặt lưu manh, thật đúng là lần thứ nhất gặp.

So sánh với hưởng dự quân giới, chư quốc công nhận siêu cấp lưu manh Thu Kiếm Hàn, kẻ này dường như là càng sâu một bậc!

Dù sao Thu Kiếm Hàn vẫn chỉ là da mặt dày, không phải là hoàn toàn không muốn thể diện, nhưng vị này Vân công tử lại có thể trước mặt một khắc mặt mỏng đến không tưởng nổi, sau một khắc liền có thể ngang nhiên trực tiếp đem chính mình da mặt kéo xuống đến cất trong túi...

Đối mặt cấp số này lưu manh, liền xem như lấy Hàn Sơn Hà lão luyện thành thực, càng già càng cay, cũng là thúc thủ vô sách, không làm gì được.

“Nếu không chúng ta uống rượu đi.”

Vân Dương mắng một trận, đột nhiên nhả châu xoay động, lại thể hiện ra ôn nhu nhất khuôn mặt tươi cười. Nụ cười trên mặt, chân thành để cho người ta không đành lòng cự tuyệt: “Chờ chút ta liền đi làm ra vài hũ Anh Hùng Huyết, chúng ta hảo hảo mà không say không nghỉ, yên tâm yên tâm, mấy vò rượu này toàn coi như ta trên đầu, không để cho các người tổn kém.”

“Mọi người khó được gặp nhau, ý hợp tâm đầu, chính là hảo bằng hữu nha, tiền tài bất quá vật ngoài thân, đáng giá cái gì.”

Vân công tử nói như vậy.

“Hảo bằng hữu.. Nếu ai giao người dạng này bằng hữu, đời trước khẳng định không đốt hương, mộ tổ đã sớm nổ tung...” Các vị tướng quân người người trong lòng đánh nhau. Nhưng vẫn không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Anh Hùng Huyết?!

...

< đặt mua, nguyệt phiếu, phiếu đề cử! >

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 187: Tỏa Hồn Châm

Converter: DarkHero

Vân Dương tế ra Anh Hùng Huyết làm mỗi hủ, vừa mới lướt qua thì dừng, nghiện rượu say sưa đại binh bọn họ thật sự là không có quá nhiều kháng cự chi lực.

Lại nói, nhóm người mình còn muốn trong này đợi mười ngày qua đâu, vụng trộm càng có nhiều như vậy kế hoạch cần phải áp dụng, coi là thật cùng cái này chỉ định hướng dẫn du lịch quan hệ làm quá cương mà nói, cũng không tốt.

Người Vân Dương không phải là muốn diễn kịch a? Mọi người ai không biết a...

Bất quá lá mặt lá trái, chính là chúng ta sở trường trò hay!

“Tốt tốt tốt, Vân công tử quả nhiên sáng khoái.”

Một cái râu quai nón tướng quân hào cười đứng lên: “Rượu này vẫn là phải lấy thêm hai vò mới là.”

“Cái này có vấn đề gì, một ngàn năm trăm lượng bạc một vò, hết thầy cầm bao nhiêu đàn?” Vân Dương hào sảng nói ra: “Người nào trả sổ sách?”

“...”

Vị kia râu quai nón tướng quân trừng nửa ngày con mắt, chờ nửa ngày khí, sừng sốt không nói ra cái chữ số.

Vừa rồi người không phải nói mời khách a?

Vân Dương trừng mắt thanh tịnh, chính nghĩa lẫm nhiên, quang minh chính đại con mắt, một phái đương nhiên nói ra: “Ta nói mời các người uống mấy vò rượu, cái này khẳng định là chắc chắn, nhưng cũng chỉ vài hủ mà thôi, các người xác định vài hủ đủ các người những người này uống a? Còn sót lại những cái kia, chẳng lẽ còn muốn ta đưa tiền sao? Trên đời này nơi nào có đạo lý như vậy!”

Đối mặt dạng này lẽ thẳng khí hùng, dạng này chậm rãi mà nói, ai có thể chống lại?

Râu quai nón tướng quân kia khí muộn nửa ngày, cuối cùng không dám cùng Vân Dương xé bức, dù sao so vô sỉ, chư quốc liên quân đông đảo tướng lĩnh cho dù cùng nhau cùng lên cũng sẽ không là đối thủ của tiểu tử này, huống chi đành phải chính mình một người, hay là không tự rước lấy nhục.

“Ta đến!”

Vị này râu quai nón móc ngân phiếu thời điểm, loại kia nghiêng răng nghiêng lợi liền khỏi phải đề.

Chính mình vừa ra tay, liền đoạt cái thanh toán!

Cho dù biết rõ địa thế còn mạnh hơn người, cướp chuyện có hại cuối cùng phiên muộn!

“Cụ thể mua bao nhiêu a? Chúng ta người ở đây cũng không ít, khoảng chừng hai trăm người đâu.” Vân Dương nhiệt tâm hỏi: “100 đàn a? 100 đàn có đủ hay không?”

Gia hỏa này kìm nén bức bối, cắn răng: “Một vò 20 cân, 100 đàn chính là 2000 cân, chỗ nào uống nhiều như vậy? Tối... Đến 100 đàn!”

Nhìn thấy bốn phía các tướng quân ánh mắt kỳ quái, vị này râu quai nón tướng quân tốt cục vẫn là hào khí tung tay lên.

Gánh không nổi người này a.

“Tướng quân quả nhiên hào sảng, tuyệt đối là cái nhân vật, rộng thoáng, hào khí!”

Vân Dương tiếp nhận ngân phiếu, cười ha ha một tiếng: “Ta cái này đi an bài mua rượu công việc, ân, còn có đồ nhắm kia... Chủ quán, chủ quán! Tối, chọn các người chiêu bài đồ ăn, lên 20 bàn... Nhìn thấy vị kia hào sảng tướng quân a? Tìm hẩn tính tiền là được rồi, tuyệt không mập mờ!”

Vân Dương mặt mày hớn hở đi ra ngoài: “Ta cái này đi lấy rượu, rất nhanh rất nhanh, đi một chút sẽ trở lại.”

Lời còn chưa dứt, vèo một cái không thấy.

Vị tướng quân kia trừng trừng mắt, đột nhiên ngốc trệ!

Hồn đản này!

Thế mà đem đồ ăn tiền cũng ném cho ta..

Ta... Ta hết thảy mới mang theo bao nhiêu bạc?

Những bạc này... Còn muốn vì các huynh đệ mua rượu chở về đi đâu...

Nhưng nhìn bộ dạng này, chỉ sợ ăn xong bữa cơm này chính mình liền muốn phá sản?

Cùng hẩn cùng quốc gia mấy vị tướng quân yên lặng đứng lên: “Một trận này, chúng ta Đại Nguyên mua.”

Hàn Sơn Hà trong mắt đột nhiên tuôn ra một tia tinh quang.

Đại Nguyên tướng lĩnh, có vẻ như cũng rất đoàn kết.

Bởi vì theo hẳn biết, râu quai nón này tính khí nóng nẩy, cùng đồng liêu quan hệ nhân mạch cũng không tốt. Nhưng ở lúc này, những người khác chẳng những không có bỏ đá xuống giếng, ngược lại là hoàn toàn vút bỏ ân oán cá nhân, lấy Đại Nguyên danh nghĩa, chống đỡ một trận này.

Cho dù Vân Dương cái này một rủi ro chi chiêu tựa như thần lai nhất bút, sắc bén phi đẳng, nhưng bây giờ là gánh vác đến 50 người trên đầu, áp lực liền nhỏ đến nhiều lắm, cho dù như cũ có hại, lấy không đến thương căn động cốt.

...

Vào lúc ban đêm, Tiếp Thiên lâu đèn đuốc sáng trưng, ồn ào phi thường, Vân Dương nắm lấy rượu không ngừng mời rượu.

“Tới tới tới, làm đi!”

“Thêm một chén nữa!”

“Chúng ta cùng uống một cái!”

“Mọi người quả nhiên hào sảng, đến!”

“Không hổ là trong quân nam nhi, lại đến lại đến!”

“Rượu này coi như không tệ, uống đến ta nhiệt huyết sôi trào, tới tới tới, cùng một chỗ!”

Uống vào uống vào, có không ít tướng quân không vui.

“Chúng ta mỗi người uống một chén, ngươi mới bắt quá nhấp một ngụm, đây coi là cái gì?”

“Ngươi cũng cùng chúng ta mấy chục người uống rồi, thế nhưng là ngươi một bát này uống còn không có một nửa a?”

“Tiểu tử này giả trò lừa bịp!”

Lập tức mấy người xông lên.

Hưu!

Vân Dương uống một hớp làm: “Đến, chúng ta hiện tại bắt đầu đến thật!”

Đám người choáng lộn, hóa ra vừa rồi nửa ngày đều là uống giả?

Bắt quá Vân Dương tử lượng đó là tương đương có thể, một bát bát uống hết, từ đầu đến cuối mặt không đổi sắc.

Như là uống đến nửa đêm, đầy rẫy đều là ngã trái ngã phải, đầy bàn nhiều hơn.

Nhưng Vân Dương ánh mắt cỡ nào sắc bén, từ đầu đến cuối, đều đang chú ý mỗi một chi tiết nhỏ.

Uống nhiều, uống say cố nhiên có khối người, nhưng ít ra có ba bốn người rời đi tiệc rượu hiện trường, không biết đến đi nơi nào...

<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>

Lại uống một hồi, chén choáng càng sâu, nhưng lại thiếu đi bảy tám người...

Nếu là người khác, hoặc là sẽ còn hoài nghi đám gia hoả này uống nhiều quá, nhưng tửu phẩm tương đối tốt, cho nên tự hành tìm địa phương đi ngủ đây; Nhưng là Vân Dương tuyệt sẽ không cho rằng như vậy.

Đám gia hoả này có mưu đồ mà đến, há có thể bỏ lỡ cơ hội?

Chính mình tế này lại là tận lực tạo nên một cái kêu loạn uống rượu cơ hội... Bọn hắn sẽ bỏ qua trong loạn này lấy cơ cơ hội?

Những người mất tích kia, chín thành chín đều đi Cửu Tôn phủ.

Vân Dương mắt sáng lên, lớn miệng, bịch một tiếng nhảy đến trên mặt bàn kêu gào: “Còn có ai? Còn có ai là cái nam nhân? Đến, cùng ta uống! Ta... Ta hôm nay uống chết các người...”

Lại là một trận cuồng rót, đập vào mặt đi tới, lại thiếu đi 17~18 người...

Vân Dương nhìn rất rõ ràng, thiếu rơi người, đều là mấy vị kia tướng quân tùy tùng hộ vệ các loại...

Chân chính tất cả đại đế quốc Đại tướng, một cái đều không có thiếu...

Đi thôi, đi càng nhiều người càng tốt...

Vân Dương rốt cục cảm giác không sai biệt lắm, thất tha thất thiếu hướng về Hàn Sơn Hà đi tới: “Hàn đại nguyên soái... Ách, ách... Ách ách ách... Ta kính người một bát... Đến a, làm!”

Giơ chén rượu lên, ngược cổ lên.

Huyết hồng rượu thuận thế rơi xuống, nhưng đại đa số đều rơi vào trong cổ...

Sau đó, Vân đại thiếu trợn trắng mắt cười ngây ngô một tiếng: “Rượu ngon! Rượu ngon! Thật hẳn a thống khoái...”

Một lời chưa tắt, người nào đó hai mắt nhắm lại, như vậy ngã xuống.

Cái này khế đảo, may mắn thế nào vừa vặn ngã xuống Hàn Sơn Hà trong ngực,

trong chốc lát, tựa như lôi minh đồng dạng tiếng lấm bầm tức thời vang lên, một bên ngủ, một bên ngáy ngủ, trong miệng thế mà còn một bên ra bên ngoài ừng ực ừng ực bốc lên rượu...

Uống say?

Hàn Sơn Hà đối với lần này biến cố vội vàng không kịp chuẩn bị, mắt nhìn thấy Vân Dương gia hỏa này đổ trong ngực tự mình ngủ thiếp đi, tướng ngủ còn như thế hiếm thấy. Không khỏi dở khóc dở cười...

Hàn Sơn Hà lại thử đến mấy lần, xác nhận gia hỏa này quả nhiên là bất tỉnh nhân sự, không khỏi thở dài, hỗn đản này thật đúng là biết tìm người, hắc tùy tiện đảo hướng ai, chỉ sợ đều sẽ bị một cước đạp đến đi một bên, lại vẫn cứ đổ trong ngực tự mình, trên đầu mình thế nhưng là quan có đại lục đệ nhất danh tướng, đại lục Quân Thần danh hiệu, mặc dù hữu tâm, lại luôn làm không được cấp độ kia sự tình...

Nhưng, chẳng lẽ cứ như vậy ôm hắc đi ngủ?

Hàn Sơn Hà chính mình nghĩ nghĩ, cảm giác rung mình cảm giác tự nhiên sinh ra...

“Đem hắc đưa vào một căn phòng đi.”

...

Nhìn xem Vân Dương bị đưa đi, Hàn Sơn Hà ánh mắt chuyển thành thâm thúy, bên người, hắc y thiếu niên kia ánh mắt nhìn Hàn Sơn Hà, lộ ra vẻ hỏi thăm.

“Đừng đi.” Hàn Sơn Hà hít một hơi thật sâu, nói: “Nhằm vào Cửu Tôn phủ hành động, từ bỏ.”

“...?” Thiếu niên mặc áo đen một mặt không hiểu.

“Nếu là trước đó đi đâu những người kia có thể trở về, vậy ngươi ngày mai lại đi cũng không muộn.”

Hàn Sơn Hà thấp giọng nói: “Nếu như những người kia về không được, ta hi vọng ngươi hay là bỏ ý niệm này đi.”

Thiếu niên mặc áo đen cúi đầu xuống, yên lặng gật gật đầu.

“Ngươi nhìn vị này Vân công tử... Như thế nào?” Hàn Sơn Hà hỏi.

“Bất quá một hoàn khố chi đồ, có thể có thế nào?” Thiếu niên mặc áo đen bĩu môi khinh thường.

“Có thể có thế nào?!” Hàn Sơn Hà hít một hơi, ánh mắt vô cùng thanh minh: “Người này... Chính là một cái cực kỳ đáng sợ vô cùng cao minh nhân vật! Điểm này, tuyệt đối sẽ không có lỗi!”

“Cực kỳ đáng sợ nhân vật? Liền hướng hấn vừa rồi sẽ lấy như vậy không có chút nào phòng bị ngã xuống ngàì trong ngực đức hạnh, cực đoan đáng sợ có thể cùng hấn đánh đáng?!”

Thiếu niên mặc áo đen trợn trắng mắt, nói: “Mà lại, coi như hấn thật rất đáng sợ, sau đó cũng không có gì uy hiếp có thể nói!”

Hàn Sơn Hà nói: “Ừm? Người làm cái gì?”

“Ta vừa rồi thí nghiệm hấn có phải thật vậy hay không say, dùng một viên Tỏa Thần Châm.”

Thiếu niên mặc áo đen ánh mắt lộ ra đến một tia sát khí: “Trên kim độc, sẽ ở sau nửa tháng phát tác... Ta vừa rồi đã xác nhận, Tỏa Thần Châm độc lực đã hóa làm một đạo lam tuyến tan vào trong huyết mạch của hấn.”

“Cho nên, người này liền xem như có thông thiên bản sự... Cũng nhất định xong.”

Thiếu niên mặc áo đen nói ra.

Hàn Sơn Hà nhíu mày, nói: “Có nắm chắc a?”

“Tỏa Thần Châm, căn bản không có giải dược có thể nói.” Thiếu niên mặc áo đen trong mắt hoàn toàn lạnh lẽo: “Giống như... Loại độc kia một dạng...”

Hàn Sơn Hà khe khẽ thở dài, nhíu nhíu mày, tựa hồ đối với loại này làm phép có chút không tán đồng, nhưng càng về sau cũng không có nói cái gì, chỉ là thần nhiên nói: “Lão phu đã già...”

Thiếu niên mặc áo đen nói: “Nguyên soái chính vào cường thịnh chi niên, nói thế nào già?!”

Lập tức liền không nói thêm gì nữa, dìu lấy Hàn Sơn Hà trở về phòng nghỉ ngơi.

...

Trong phòng khách.

Vân Dương ngã chống vó nằm tại trên giường lớn, tiếng lẩm bẩm rung trời, ngủ được tựa như lợn chết đồng dạng, nhưng, một cái tay phải lại dán tại bẹn đùi bộ.

Vân Dương phát ra tiếng lẩm bẩm rất có cảm giác tiết tấu, nhắm mắt lại, ánh mắt càng là không nhúc nhích. Trong miệng còn tại ngẫu nhiên nỉ non, ngẫu nhiên ừng ực phun ra một ngụm rượu...

Cái dạng này, bất kỳ người nào nhìn thấy, cũng sẽ không lòng nghi ngờ con hàng này cổ phải hay không đang giả vờ say.

Nhưng, tại hấn phải chỗ đùi, tay phải của hấn lại là nhanh chóng bỗng nhúc nhích,

trên đùi, một đạo nhàn nhạt lam quang bỗng nhiên hiện lên, một cây mảnh như lông trâu chằm, đã đến hai ngón tay của hắn ở giữa.

Lại là một cái nháy mắt trong nháy mắt, chằm nhỏ màu lam kia đã biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng Vân Dương trong lòng lại là một mảnh thanh minh.

“Thủ đoạn thật độc ác!”

“Lại là Tỏa Hồn Châm!”

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 188: Một đêm phong lôi rống

Converter: DarkHero

“Tòa Hồn Châm, không có giải dược, người trúng không cứu nổi. Điểm này, thiên hạ đều biết.”

“Nhưng mà Tòa Hồn Châm lại có đến chỗ, chính là xuất từ Xuân Thu Sơn Môn... Chính là tông này độc môn ám khí.”

“Thiếu niên này, chẳng lẽ lại cùng Xuân Thu Sơn Môn có quan hệ? Còn có... Cái này Xuân Thu Sơn Môn, cùng Tứ Quý lâu có quan hệ hay không? Xuân Thu? Thế nhưng là chiếm cứ bốn mùa một nửa, là trùng hợp hay là có huyền cơ khác...”

“Còn có chính là, cái này Tòa Hồn Châm độc tố, có bộ phận cùng hoàng đế bệ hạ thân trúng chi độc, có chút tương tự... Chẳng lẽ nói...”

Vân Dương trong lòng, giống hết một máy khổng lồ tinh vi máy móc, tại cẩn thận tỉ mỉ vận chuyển...

Vân Dương rõ ràng cảm giác được, chính mình tựa hồ là bắt lấy cái gì, tìm được cái gì...

...

Một đêm này, Vân Dương không có ngủ, hẳn chỉ là đang vờ ngủ, toàn bộ hành trình đều đang vờ ngủ, say như chết vờ ngủ, nhưng cũng không chỉ Vân Dương một người một đêm ngủ không ngon, rất rất nhiều người đều ngủ không ngon, ừ... Càng xác thực một chút nói, hẳn là toàn bộ Thiên Đường thành đều không có ngủ ngon.

Ròng rã sau nửa đêm, tiếp tục sấm sét vang dội, cuồng phong gào thét, mãi cho đến nhanh hùng đồng thời điểm, mới xem như dừng lại.

Ầm ầm lôi điện thanh âm, cực độ bạo tố kịch cuồng phong, để nửa cái Thiên Đường thành đều tại rung động.

Tới về sau, một loại hoặc là mấy loại kỳ quái gầm rú liên tiếp nhớ tới, liên miên không ngừng, lại cũng chỉ sẽ bị càng vĩnh cửu tiếng sấm bao phủ...

Tất cả mọi người đang chờ.

Chờ một kết quả.

đăng <http://truyencu.tui.net/> để đọc truyện

Nhưng ở trong nhận biết của tất cả mọi người, Vân Dương ngủ một giấc này đến đặc biệt thơm ngọt; Sở dĩ sẽ đạt được kết luận như vậy, là bởi vì trung gian thế nhưng là không ít người đến đây xem xét Vân công tử ngủ trạng thái, nhưng nhìn

đến Vân công tử từ đầu đến cuối ngay cả tư thế đều không có biến một cái, chỉ là như heo đồng dạng cuống ngủ, tiếng ngáy như sấm, cũng tận đều là lắc đầu im lặng.

Con hàng này thật đúng là có thể ngủ đến lấy a.

Động tĩnh lớn như vậy sấm sét vang dội, mặt đất đều nhanh đảo ngược, bên ngoài một mảnh tận thế cảnh tượng, gia hỏa này thế mà còn có thể ngủ say đến tận đây, chẳng lẽ đúng là lấy như sấm tiếng lấm bầm đối kháng kết quả...

Cái gọi là tiếng ngáy như sấm, thật có như vậy hiệu quả sao?

Nhưng là, tất cả mọi người hiển nhiên cũng không có càng nhiều hứng thú chú ý hẳn.

Bởi vì buổi tối hôm qua phát sinh sự tình, thật sự là làm cho tất cả mọi người đều rung động đến không hiểu, rung động sợ hãi!

Chư quốc tại đêm qua tại Cửu Tôn phủ tổn thất, thế nhưng là lớn đi.

Vân Dương đoán được một chút cũng không sai, ban ngày bọn hắn chỉ là đi dò đường, mà ban đêm, mới là bọn hắn nhằm vào Cửu Tôn phủ tiết mục áp chảo.

Cửu Tôn phủ tổn tại Ngọc Đường, đối với các quốc gia tới nói, chính là một thanh từ đầu đến cuối lơ lửng trên đầu lợi kiếm, ngấm lại năm đó Cửu Tôn cái thế thần uy, ngấm lại Cửu Tôn lấy không quan trọng tu vi, tại phối hợp Cửu Thiên trận ban cho lực lượng đằng sau, lại có thể quét ngang chiến trường, bề ngể vô địch tình cảnh.

Có thể nào không có lòng mơ ước?

Cửu Tôn hiện tại tựa hồ là chết rồi, biến mất; Nhưng đủ loại dấu hiệu cho thấy, Cửu Tôn còn có người còn sống! Coi như có thể xác định người trong Cửu Tôn chỉ ít đã chết hơn phân nửa, nhưng là còn lại mấy người kia, như cũ không thể khinh thường, như cũ có được quấy phong vân, lật đổ càn khôn chi năng.

Lại nói, Cửu Thiên trận ngay ở chỗ này, vạn nhất Ngọc Đường đế quốc lại đem Cửu Tôn bù đắp đây?

Cái này, không phải là không có khả năng này a?

Nhất định phải đem tai họa ngấm này tiêu trừ, phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện!

Coi như không thể đem Cửu Thiên trận chuyển về đi nghiên cứu, biến hoá để cho bản thân sử dụng, nhưng là... Hủy đi, cũng là có thể a?

Chính là căn cứ vào tâm lý này, coi như ban ngày có đoạn kịch trầm sa Đại Nguyên truyền kỳ, còn có bị thương nặng nề Phí huynh, hai đại thảm trọng ví dụ phía trước, các quốc gia như cũ xuất động đại lượng nhân thủ, các loại đỉnh cấp cao thủ trọn vẹn phái ra 18 tên, còn có sáu đầu cao giai Huyền thú!

Đội hình này, đã đủ xung xa hoa, liền đội hình này, những người này đồng loạt ra tay mà nói, bọn hắc tự tin, liền xem như chính diện đối đầu Lăng Tiêu Túy, cũng có thể đem chém xuống.

Chiến lược cường hoành bị chư quốc ký thác kỳ vọng này, chia 24 phương hướng, đồng thời đánh vào Cửu Tôn phủ.

Đáng tiếc là, cuối cùng một cái cũng không có đi ra!

Không riêng gì việc này đông đảo đỉnh cấp cao thủ, liên đới cái kia sáu đầu cao giai Huyền thú, nhất là trong đó hai đầu bát phẩm phi hành Huyền thú, cũng không có có thể đi ra!

Trong Cửu Tôn phủ lôi điện oanh minh, cuồng phong gào thét kéo dài suốt một đêm, thẳng đến lúc rạng sáng mới một lần nữa khôi phục bình tĩnh; Nhưng mà đập vào mắt đi tới, Cửu Tôn phủ vẫn là Cửu Tôn phủ; Không có nửa điểm dao động, cùng ngày hôm trước hoàn toàn không có phân biệt. Nhưng đi vào 18 tên cao thủ cộng thêm sáu đầu cao giai Huyền thú, lại là đều vô tung vô ảnh, lại không sinh tức.

Tựa như trâu đất xuống biển, sụp đổ, cũng không còn gập.

Thế nhưng là tổn thất nhiều như vậy cao cấp chiến lực đằng sau, lại như cũ ngay cả Cửu Tôn phủ một chút xíu tình báo đều không có đoạt tới tay! Ngay cả Cửu Tôn phủ một mảnh ngói, đều không có có thể hình thành phá hư!

Thậm chí là, ngay cả Cửu Tôn phủ phía trên mây mù hình dạng đều không có có thể phá hư một chút!

Kết quả này thực sự để chư quốc tất cả đều không thể nào tiếp thu được, ngoại trừ Đông Huyền đế quốc bên ngoài, mặt khác Tam quốc càng là ngay cả hối hận phát điên!

Lần này thật đúng là bồi đại phát...

Sáng sớm ngày thứ hai đứng lên, Vân Dương rời giường, hỗn loạn đi ra ngoài, ngã trái ngã phải rửa mặt xong, rốt cục nhìn tinh thần rất nhiều.

Trong đại sảnh, Hàn Sơn Hà cùng thiếu niên mặc áo đen con mắt nhìn qua chú ý đến hắn.

<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>Vân Dương bên kia mới lại đi hai bước, hình như có ý giống như vô ý bắt đầu dùng tay phải cào đùi, hung hăng cào, dùng lực cào, lại đi hai bước, tiếp tục cào, tiếp tục dùng sức cào...

“Ngứa chết, làm sao như thế ngứa...” Vân Dương cau mày: “Trong truyền thuyết Tiệp Thiên lâu đỉnh cấp khách phòng, lại có nhiều như vậy con muỗi, danh bất kỳ

thực, dưới cái thanh danh vang dội kỳ thật khó phó...”

Thiếu niên mặc áo đen ánh mắt lộ ra ý cười, đó là tính toán sính đắc chí vừa lòng.

Hàn Sơn Hà cũng là nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, xem ra cái kia Tỏa Hồn Châm, thật đã tiến nhập trong thân thể huyết mạch Vân Dương, như vậy, cũng liền còn chưa xong toàn không có thu hoạch...

“Hôm nay chúng ta ở đâu đi chơi?”

Vân Dương trong miệng không biết từ nơi nào thuận tới một khối lớn thịt Huyền thú, ăn đến miệng đầy chảy mỡ, vẫn mồm miệng không rõ mà hỏi: “Các đại lão, các người đến cùng là muốn đi đâu cái kỹ viện? Suy nghĩ một đêm nghĩ rõ ràng không có, thống khoái nói một tiếng liền tốt, hoàn toàn không có vấn đề.”

Thiếu niên mặc áo đen nhú mày, không nhìn được nói: “Người có thể hay không không xách kỹ viện hai chữ này?”

Vân Dương biết nghe lời phải: “Được rồi, như vậy các người muốn đi đâu cái quán kỹ nữ?”

Thiếu niên mặc áo đen tức xạm mặt lại: “Có thể nói điểm chẳng phải thấp kém sao?”

“Có thể a, các người muốn đi đâu gian thanh lâu đâu? Cái này đủ văn nhã đi?” Vân Dương hỏi.

“...”

Đông Huyền đế quốc các tướng quân từng cái không để ý tới hắn; Đế quốc khác các tướng quân càng là mặt mũi tràn đầy âm trầm, nửa ngày cũng không có người đáp lời.

Hiện tại ai tâm tình cũng không tốt. Nào có phản ứng hứng thú của hắn? Ngay cả cãi nhau đều không muốn âm ỉ.

Hàn Sơn Hà thở dài, nói: “Hôm nay, chúng ta tiến về bái tướng môn đi...”

Phổ vừa nói ra câu nói này, Hàn Sơn Hà trong lòng nhất thời một trận khó chịu.

Bởi vì, cái này biểu thị ra, chư quốc nhằm vào Cửu Tôn phủ hành động, từ giờ trở đi, toàn bộ từ bỏ.

Đêm qua Đông Huyền không có ra người, cố nhiên là bảo toàn sinh lực, nhưng, càng là như vậy, Hàn Sơn Hà trong lòng thì càng cảnh giác: Cửu Tôn phủ nếu âm uẩn uy năng như thế... Tương lai, sẽ có hay không có cơ hội một lần nữa bị lợi dụng? Có thể hay không lại có mối Cửu Tôn ra lại?!

Sau đó, nhất định phải tìm ra trong Cửu Tôn còn sống mấy cái kia, không tiếc bất cứ

giá nào, hủy tiêu diệt mới được.

Bằng không...

Lợi kiếm lơ lửng trên đầu này, bất cứ lúc nào cũng sẽ rớt xuống a.

Hàn Sơn Hà đề nghị, đạt được chư quốc lão soái nhất trí đồng ý.

Cho dù là những người mặt ủ mày chau kia, cũng đều nhao nhao gật đầu.

Cho đến đi ra cửa thời điểm, Vân Dương hình như có ý giống như vô ý địa điểm một lần số, kinh ngạc kêu lên: “Cái này không đúng, nhân số không đúng, các người tổng cộng là 200 người, coi như hôm qua có một cái hầm trong Cửu Tôn phủ không có đi ra, còn có một cái trọng thương không dậy nổi, tối thiểu còn phải còn lại 198 cá nhân a, hiện tại làm sao mới 180? Những người khác đi nơi nào? Lên trời?”

Các vị tướng quân nhao nhao dùng ăn người ánh mắt nhìn hẩn.

Con hàng này miệng thật sự là tiện đâu, cái nào ầm không ra hết lần này tới lần khác liền xách cái nào ầm!

Nhưng là... Vân Dương hỏi như vậy nhưng lại là hoàn toàn hợp tình lý, lí lẽ, Vân Dương trước mắt trực tiếp nhất phía quan phương thân phận chính là Ngọc Đường phương diện phái ra hướng dẫn du lịch, hẩn kiểm kê đầu người số thậm chí hỏi thăm người không rõ hạ lạc chỗ đi đều là đương nhiên, thế nhưng là người chư quốc nhưng lại không biết nên trả lời như thế nào, cũng không thể trả lời: Những người kia buổi tối hôm qua đi chấp hành nhiệm vụ đều đã chết a?

Chúng ta thế nhưng là tới làm khách, chỉ ít bên ngoài thân phận là như vậy...

“Nhanh đi tìm xem.”

Vân Dương hảo tâm nhắc nhở: “Lọt người, sẽ không tốt. Có phải hay không hôm qua uống nhiều còn đang ngủ đâu, tửu lượng này coi như có chút kém, hết thấy mới uống như vậy một chút rượu...”

Một cái tướng quân mặt đen lên nói ra: “Không cần tìm, bọn hẩn nếu này sẽ đều không có đi ra, như vậy là đại biểu liền không muốn tham dự hôm nay hành động.”

“Cái này kêu cái gì nói!?”

Vân Dương buồn bực nói ra: “Chẳng lẽ trong lòng bọn họ đều không tôn kính Thượng Quan tướng môn?”

Lời còn chưa dứt, ngữ khí chuyển thành lòng đầy căm phẫn, giận dữ nói: “Bọn hẩn vì cái gì không đi bái tướng môn?! Đây là ý gì! Các người mau đem bọn hẩn gọi tới, quá khi dễ người, đơn giản khinh người quá đáng!”

Một đám tướng quân cùng nhau sinh ra một loại muốn bóp chết hẩn cảm giác:

Những người kia đều đã chết, chúng ta đi nơi nào gọi? Chúng ta thật đi gọi, chẳng những người gọi không trở lại, chúng ta cũng đều không về được!

“Vô vị thượng cương thượng tuyến, Thượng Quan tướng môn cùng các quốc gia tướng sĩ mấy đời nối tiếp nhau đối địch, cũng có thâm cừu, chưa hẳn tất cả mọi người muốn hoàn toàn kính ngưỡng, lẫn nhau lập trường cuối cùng thuộc khác hẳn, không đến liền là không đi, chỉ chúng ta trước mắt những người này tiến về là được.”

Hàn Sơn Hà trầm mặt, nói: “Không cần lại xoắn xuýt những này việc nhỏ không đáng kể!”

Vân Dương trừng trừng mắt, không nói thêm gì nữa, nhưng trong miệng hùng hùng hổ hổ, nói nhỏ, không biết đang mắng cái gì. Một tên xích lại gần, chính nghe được: “... Một đám hỗn trướng vương bát đản, đến Ngọc Đường không bái tướng môn, nguyên rửa cả nhà các người chết hết chết hết đoạn tử tuyệt tôn mộ tổ bốc lên khói xanh...”

Lập tức ngã nhào một cái suýt nữa té ngã trên đất.

Hỗn đản này nguyên rửa thật sự là quá độc!

...

< bồi thê tử đi ra kỳ thật rất khổ bức, ban ngày phải bồi chơi, giở xách, các loại hầu hạ, sau đó ban đêm chính mình lại khổ ép gối chữ, hơn nữa còn không thể hút thuốc, thanh âm không thể quá lớn, gối chữ không cho phép bật đèn... May mắn ngày mai liền trở về... Trời ạ. Nhìn xem túi tiền không ngừng rút lại... >

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 189: Thượng Quan truyền thuyết

Converter: DarkHero

Hàn Sơn Hà lời vừa nói ra, tức thời đem tràng diện tròn xuống tới.

Hàn Sơn Hà lời nói này đến rất có đạo lý, Thượng Quan tướng môn quả thật đến đại lục quân nhân kính ngưỡng, điểm ấy không thể phủ nhận, không thể nghi ngờ. Nhưng cuối cùng mấy đời nối tiếp nhau là địch, Thượng Quan tướng môn hiện nay cố nhiên là cả nhà mẹ goá con cô phụ nữ trẻ em, trưởng thành nam đình tận yên, nhưng mà vẫn diệt tại Thượng Quan tướng môn các quốc gia tướng sĩ vẫn còn phải kể tới bội kể, mà những này bỏ mình tướng sĩ cũng có hậu đại, coi như trong lòng kính ngưỡng Thượng Quan tướng môn trung nghĩa, lại vẫn là không đội trời chung, khó cũng nhật nguyệt, hôm nay tế bái Thượng Quan tướng môn tiến hành, trong lòng oán hận không đi, cũng hợp tình hợp lý, khó mà chỉ trích.

Vân Dương trong miệng y nguyên nói nhỏ, kỹ kỹ oai oai, ở phía trước dẫn đường, vừa đi vẫn vừa mắng: “Đây đều là thứ gì tên khốn kiếp... Nói tới làm khách lại không tuân quy củ, trọng yếu như vậy thời điểm thế mà gây sự tình, tự nâng giá trị bản thân... Lão tử nguyên rửa đám hỗn đản này, giấc ngủ này không thể dậy được nữa...”

“Chuyện trọng yếu như vậy thế mà không xuất hiện, còn sống làm gì? Tranh thủ thời gian chết tranh thủ thời gian siêu sinh...”

Các quốc gia tướng lĩnh người người đều là hơi thở hỗn hển, mắt trừng như linh, một cổ người cảm ngậm bồ hòn mà im cảm giác thường trú trong lòng.

Cho dù là muốn mắng lại đều cảm giác chưa có trở về mắng thuyết từ.

Đi một đường, Vân Dương liền nói thảm một đường, các quốc gia tướng lĩnh cơ hồ bị hấn lải nhải chít chít khiến cho sục đổ; Phần này kinh lịch, thật sự là trước nay chưa có phiền muộn thêm biệt khuất.

Đi Cửu Tôn phủ, bị mắng một đường; Đến tướng môn, lại bị mắng một đường...

Hắn a chúng ta lần này đến Ngọc Đường, cho đến tận này, đơn giản chính là đến dùng tiền tìm bị mắng à...

Lần này, ngoại trừ tổn không ít tiền bên ngoài, trên cơ bản, cái gì vậy đều không có làm thành; Ngoại trừ tổn binh hao tướng, thực lực hao tổn bên ngoài, còn lại, thật chỉ có bị mắng...

...

“Tướng quân bốn cái đế quốc kia bây giờ đang làm gì?”

Hoàng đế bệ hạ rất là buông lỏng nhìn xem ngòi đối diện Thu lão nguyên soái: “Nghe nói đêm qua Cửu Tôn phủ bên kia thế nhưng là náo ra đến động tĩnh thật là lớn, toàn bộ Ngọc Đường thành đều có thể cảm ứng được...”

Thu Kiếm Hàn đang ngồi một bên, vừa muốn nói chuyện, đột nhiên đầu vai liên run run đứng lên, không nhìn được cười đầy mặt nở hoa, vừa hé miệng, lại là một trận ho khan: “Khụ khụ khụ... Ha ha Khụ khụ khụ... Ha...”

Hoàng đế bệ hạ tối mắt tròn trắng, lẳng lẳng mà nhìn xem lão già này lên cơn.

“Bệ hạ có lẽ không biết...”

Lão nguyên soái cười nửa ngày, mới dừng, y nguyên có chút thân thể run rẩy, nhìn tùy thời đều có thể nhếch môi cười to: “Cửu Tôn phủ tự nhiên là vững như đại sơn, nghe nói bọn hắc chết thật nhiều người ở bên trong, ngay cả Đại Nguyên đệ nhất cao thủ, Vân Hải Thần Long Lương Vân Kỳ cũng vẫn lạc trong đó, quả nhiên đại khoái nhân tâm!”

“Bất quá một chuyện khác, lại là để lão phu căn bản không chế không nổi hưng phấn; Không thể không nói, Hàn Sơn Hà nỗ lực thật sự là quá độc; Hắc liếc thấy lên Vân Dương gia hỏa này, muốn tên kia cho bọn hắc làm dẫn đường... Thật sự là chọn đúng người.”

Hoàng đế bệ hạ buồn bực nói: “Làm sao chọn đúng người?”

“Khụ khụ... Ha... Nghe nói, Vân Dương tiểu tử này đã nhanh đem các quốc gia sứ đoàn đùa chơi chết...” Thu Kiếm Hàn cười thở không ra hơi: “Tiểu tử này quả nhiên là một nhân tài, miệng kỹ năng tuyệt đối là ngạo thị thiên hạ, vũ nội vô địch, nghe nói...”

Thu lão nguyên soái cũng là thật có kiên nhẫn, trực tiếp đem Vân Dương hành động một năm một mười toàn bộ thuật lại đi ra.

Hoàng đế bệ hạ con mắt càng mở càng lớn.

“Hắc thế mà trực tiếp dùng kỹ viện hai chữ này, liền đem nhiều như vậy gia hỏa làm hỏng mất? Tiến tới còn khiến cho dân chúng cùng chung mối thù, sĩ khí chưa từng có ngưng tụ!”

“Hắc còn tại Cửu Tôn phủ trước cửa đem chư quốc người tất cả đều mắng cầu huyết lâm đầu, một đám người cùng lên cũng không trả nổi miệng?”

“Đi một đường mắng một đường?”

“Sau đó còn bán rượu phát bút tiền của phi nghĩa?”

“Đến bây giờ còn tại lên đường bình an một đường mắng? Mắng một đám nước khác tướng lĩnh tựa như giống như cháu trai?”

Một đường nói đến hiện tại, hoàng đế bệ hạ cười mở tiếng cười xông phá đại điện, quanh quần tại hoàng cung trên không, khiến cho đến tất cả nghe được tiếng cười người đều giật mình kêu lên.

Có vẻ như rất lâu đều không có nhìn thấy hoàng đế bệ hạ như thế vui cười đi, hôm nay đây là thế nào đúng không?

Nghe một chút tiếng cười kia, quả thực là hết sức vui mừng, quá mức thất thố!

Đến cùng có chuyện tốt gì đây?

Có thể làm cho bệ hạ thất thố như vậy, chắc là sự tình rất rất lớn chuyện tốt?!

Cười đáp về sau, hoàng đế bệ hạ đã có chút thở không ra hơi, nhất là nghe lão nguyên soái không ngừng bắt chước Vân Dương mắng chửi người, chơi xấu, cố ý trở mặt, bạo khởi... Trước một khắc kết giao bằng hữu, sau một khắc chửi mề... Đủ loại việc ác, hoàng đế bệ hạ cười cười, cười đến suýt nữa tắt thở đi.

Đã nhiều năm như vậy, đúng là số hôm nay vui sướng nhất!

“Hôm nay hẳn là không cái gì vậy. Chỉ là đi bái tướng môn anh linh, tin tưởng đám gia hỏa này cũng không làm được tại tướng môn quấy rối hoạt động.”

Hoàng đế bệ hạ cười ha ha nói: “Bất quá trăm ngược lại là rất chờ mong, Vân Dương gia hỏa này tiếp xuống lại sẽ làm như thế nào làm, Lão Thu, để cho người người chú ý đến, tùy thời báo cáo mới động tĩnh.”

<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>Thu lão nguyên soái cười đến gập lông mày không thấy mắt: “Bệ hạ yên tâm, như thế có thể vui mừng sự tình, lão phu như thế nào lại buông tha... Lão phu thậm chí tại bọn hắn muốn đi tất cả địa phương trên đường, đều an bài Âm Vệ! Phải tất yếu đem bọn hắn nói mỗi một câu nói đều ghi chép lại, sau đó, đến đây hồi báo cho lão phu. Tốt nhất tốt nhất, đem Vân Dương tiểu tử kia rất nhiều biểu lộ cũng toàn nhớ kỹ, đáng tiếc không thể tận mắt nhìn thấy trận này vở kịch, không khỏi làm ngọc có tì vết...”

Hoàng đế bệ hạ nhất thời một trận ngạc nhiên, lão già này thật sự là không phải có chút quá mức nhỏ nói thành to.

Vì chút chuyện này, thế mà xuất động nhiều như vậy Âm Vệ.

Nhưng là, dạng này thế kỷ vở kịch, xuất động Âm Vệ trợ diễn, đúng là không tính quá lãng phí!

“Lão phu cả một đời cũng không có gặp được như thế thư thái chuyện buồn cười như vậy nhi, tự nhiên muốn thu thập nhiều một chút tư liệu, chờ đám gia hỏa này đi, lão phu không có việc gì liền muốn nghỉ, buồn bực thời điểm cũng nghỉ nghỉ, tự nhiên mà vậy lúc nào cũng ý chí sáng sủa, lại không sầu nhan...”

Thu Kiếm Hàn cười hắc hắc. Lão nguyên soái giờ khắc này, cười đến lại có chút hèn mọn...

Hoàng đế bệ hạ ho khan một cái, nghiêm túc nói ra: “Toàn bộ ghi chép tốt đăng sau, cho trăm cũng đưa một phần, trăm giám sát các người phải chẳng công khí tự dụng, biết chưa?!”

Ân, nguyên lai nào đó Thiên Cổ Nhất Đế cũng là xấu bụng nhân vật, mặt ngoài nghĩa chính ngôn từ, kì thực có khác ý nghĩ.

...

Đối mặt chư quốc liên quân cùng nhau báỉ phủng, tướng môn tiếp đãi, cũng không nhiệt tình, cũng không lạnh lùng.

Nói tóm lại, chính là đúng quy đúng củ; Ngược lại là Vân Dương tại tướng môn trung thực rất nhiều, nói cũng nói không được vài câu.

Nói thật, tướng môn vị kia lão thái thái, để Vân Dương có một loại từ trong lòng nhát cảm giác. Luôn cảm giác tại lão thái thái này trước mặt thư không ra thân, vung không được dĩa...

Thượng Quan Linh Tú dẫn theo các vị tướng quân, tại từ đường báỉ một cái; Có khác mấy vị tướng quân đối với Thượng Quan gia giáo trường nhỏ đặc biệt cảm thấy hứng thú, vòng quanh vòng đi nhiều lần.

Nhìn xem đã bị vuốt ve tỏa sáng, như là bôi một tầng dầu đồng dạng thập bát ban binh khí, nhìn xem giáo trường nhỏ hơn một trăm năm đến bị vô số người luyện võ giẫm đạp đến so sắt thép còn cứng rắn hơn mặt đất.

Nhìn xem từng dãy bài vị lặng im không lời kia.

Nhìn xem mỗi một cái Thượng Quan tộc nhân thân thể chuyện cũ...

Tất cả tướng quân biểu lộ, tất cả đều quy về trầm mặc.

“Thượng Quan Thắng, 15 tuổi thành thân, 16 tuổi nhập quân ngũ, 18 tuổi thăng nhiệm đại quân tiên phong, 20 tuổi, chiến tử Đông Cương...”

“Thượng Quan Kiệt, 18 tuổi tiến vào quân ngũ, đồng niên đồng, vì giải cứu bị vây nhốt đồng bào, suất lĩnh ba trăm kỵ xông doanh, chết bởi loạn tiễn phía dưới, hài cốt không còn...”

“Thượng Quan Đông; 16 tuổi làm thiên tướng, 18 tuổi làm một doanh chủ tướng, 22 tuổi, trở thành một mặt chi tướng, 25 tuổi, là tam quân phó soái, 28 tuổi, là đông quân chi soái, 32 tuổi, là Ngọc Đường đại soái, 35 tuổi, bị tên lạc làm hại...”

“Thượng Quan Thiên Nam, 17 tuổi thành thân sau nhập ngũ, cùng tháng chiến tử

Hắc Thạch quan...”

“Thượng Quan...”

Các tướng quân hải nhiên phát hiện; Thượng Quan gia tộc nam đình, vậy mà chưa từng có vượt qua 20 tuổi mới nhập quân ngũ, bình thường đều là 16~17 tuổi liền là bước lên chiến trường, sau đó bách chiến công huân, chinh bào máu nhuộm, da ngựa bọc thầy còn.

Xuất chiến đằng sau, năm đó tử vong, bất quá là rải rác; Đó là thực sự vận khí không tốt bố trí; Đại bộ phận đều có thể từng bước một trong quân đội tấn thăng, bằng quân công tích lũy, trở thành tướng quân, trở thành Đại tướng quân, trở thành Nguyên soái...

Nhất là trong này ghi lại một người, đám người đối lại nhất là như sấm bên tai.

“Thượng Quan Vô Địch,... 28 tuổi, là tây quân tiên phong tướng, huynh đệ kết nghĩa trúng mai phục bị nhốt, đơn thương độc mã, trùng kích Tử U đế quốc 20 vạn đại quân, từ đông giết tới tây, từ tây giết tới đông; Tới tới lui lui vọt lên bảy lần, giết địch hơn vạn, lại bởi vì chiến mã khí lực chống đỡ hết nổi, mã thất tiền đề, cuối cùng chết bởi vạn tiền bao vây tiêu diệt phía dưới...”

Đầu này ghi chép, Tử U đế quốc mấy vị kia tướng quân thấy nhất là cẩn thận, mà Tử U đế quốc thứ nhất Nguyên soái Tử Nguyên Long sắc mặt, trở nên nhất là khó coi.

Tử U đế quốc một vị khác đầu tóc bù xù râu ria đều trắng lão tướng quân vương Ngọc Đường trên mặt lộ ra thốn thức chi ý: “Lão phu năm nay, 93 tuổi... Tại trong quân lữ, cũng thuộc cao linh... Lúc trước Thượng Quan Vô Địch xông trận chi địch, lão phu năm đó 19 tuổi, bất quá là một cái Ngũ trưởng, suất lĩnh năm cái huynh đệ, trong quân đội hiệu mệnh... Ngày đó trận chiến kia, cho dù cách nay thời gian qua đi 74 năm, vẫn ký ức vẫn còn mới mẻ, mỗi khi nửa đêm tỉnh mộng, tựa hồ lại có thể nhìn thấy năm đó vị kia Vô Địch chiến tướng, giục ngựa cầm thương, cường thế đến...”

“Năm đó Thượng Quan Vô Địch trong lòng bàn tay Bá Vương Duệ Kim Thương, dưới hồng Tê Phong Thiểm Điện Thú; Một người một ngựa, xem thiên quân vạn mã là không có gì; Tới lui như gió, bề ngẩng tung hoành... Đó là uy phong bậc nào...”

“Vạn mã quân trước, một mình hấn đứng ở nơi đó, đối với ta Tử U 20 vạn đại quân nói ra: Soái kỳ không cho phép đứng lên! Nếu không, nhất định chém chỉ!”

“Lúc ấy đại soái làm sao có thể thụ hấn uy hiếp? Tức thời soái kỳ cao ngất, bày ra chi lấy uy; Ngay tại lúc soái kỳ dựng nên lên trước tiên, Thượng Quan Vô Địch đơn kỵ xông trận, tại vạn mã trong quân, vọt tới soái kỳ phía dưới, một kiếm chém đứt, chợt quay lại, chớp mắt vô tung, như vậy, trong vòng một tháng, tuần tự chặt đứt soái kỳ 17 cán! Khí đại soái nôn ra máu mà chết...”

“Lúc ấy Thượng Quan Vô Địch chi dũng, thiên hạ vô song.”

Hàn Sơn Hà ở một bên nói khẽ: “Đã là như vậy anh hùng, vì sao tại 20 vạn trong đại quân ngay cả xông bảy lần, đem chính mình sinh sinh một chết? Đến cùng là cái gì huynh đệ kết nghĩa... Có thể làm cho hãn như vậy?”

...

< ta trở về! Ta trở về! Ta về nhà! Chuyện trọng yếu nói ba lần, nghỉ ngơi hai ngày liền bắt đầu bộc phát!!! Hừ, hừ hừ! >

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 190: Tướng môn mỗi thù!

Converter: DarkHero

Vương Ngọc Đường trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ: “Ban sơ cũng không phải là huynh đệ kết nghĩa... Mà là, lúc trước Nguyên soái nôn ra máu mà chết, Nguyên soái chỉ tử điều động trong nước cao thủ, chui vào Ngọc Đường, trói đi Thượng Quan Vô Địch vợ con...”

Lời vừa nói ra, các quốc gia tướng quân đều là lộ ra vẻ khinh bỉ.

Chiến trường quyết giết, dùng bất cứ thủ đoạn nào, bất kỳ cái gì thủ đoạn hèn hạ cũng có thể dùng, đều có thể dùng, từ trước đến nay kẻ thắng làm vua, nhưng mà tối kỵ thì triển chiến trận bên ngoài bàn ngoài chiêu, bắt người uy hiếp chi pháp, chính là nhất tâm thường cũng nhất không nhập lưu bỉ ổi thủ đoạn, bất kỳ cái gì tướng lĩnh một khi thì xuất pháp này, vô luận lúc trước hãn có bao nhiêu phong thái, là địch lấy được cỡ nào chiến quả, sau đó lại giống như gì công tích, đều lại không tư cách xếp vào đại lục danh tướng chi lâm, liên lụy vợ con, chính là binh gia tối kỵ!

Mà lấy như vậy thủ đoạn hèn hạ, đối phó một đời anh hùng, càng là làm cho người giận sôi, cười chê không thôi!

“Thượng Quan Vô Địch đến tin, nếu là đúng hẹn xông trận, cuối cùng chết bởi trong trận, thì thả lại hãn thê tử nhi tử; Nếu là có thể cứu được đi, trước thù cũng theo đó coi như thôi. Nhưng là... Thượng Quan Vô Địch thê tử tại biết mình bị dùng để áp chế trượng phu đằng sau, lập tức tự vẫn mà chết; Trong ngực ấu tử, cũng bị nữ tử kia tự tay giết chết!”

“Lúc ấy nữ tử kia nói ra: Ti tiện chi mệnh, tại sao phu quân ta vạn nhất; Phu quân xông trận, hãn phải chết không nghi ngờ, ta như đi, lưu con còn sống, đãi hãn trưởng thành, biết phụ thân chính là bởi vì hãn mà chết, cũng muốn hổ thẹn cả đời, không bằng liền cùng vi nương một đạo chung đi cửu tuyền. Kiếp này mẹ xin lỗi cha người con, nguyện kiếp sau, có thể bồi thường.”

“Nói đi giết chết ái tử, chợt tự vẫn bỏ mình, bên môi vuơ tự nét mặt tươi cười.”

“Thượng Quan Vô Địch xông trận càng về sau, rốt cục biết được vợ con đã chết sự thật, thương tâm muôn dạng, lúc này mới quyết ý chiến tử tại trong vạn mã quân, chỉ vì, chính hãn cũng không muốn sống...”

Một bên.

Thượng Quan Linh Tú thanh âm băng lãnh nói ra: “Vô Địch tiên tổ mất đi, chính là Thượng Quan gia một sỉ nhục lớn; Từ đó về sau, Thượng Quan gia tộc thê, nếu không thể báo huyết cừu này, nhân quả này, liền một mực lấy cung phụng huynh đệ kết nghĩa tên là che đậy!”

“Chỉ chờ huyết cừu được đền bù, tổ mẫu cùng tiểu thúc tổ linh vị mới có thể trở về. Đây là Vô Địch tiên tổ trước khi chết, lấy đan điền chi khí lập xuống huyết thệ, Thượng Quan hậu nhân, ghi nhớ tại tâm!”

Các vị tướng quân nhất thời cùng nhau một trận nghiêm nghị.

“Cũng là từ đó về sau, đại lục quân nhân mới lập xuống một cái quy củ mới, chiến trường như thế nào chém giết, thi triển loại thủ đoạn nào, đều thuộc phải có chi nghĩa, nhưng bất đắc dĩ bàn ngoại chiêu khó xử đối thủ gia quyến vợ con!”

Thượng Quan Linh Tú thanh âm, như là một chuỗi băng châu vẩy xuống mặt đất.

Vân Dương ở một bên hỏi: “Như thế nào mới xem như báo thù?”

Tử U đế quốc lão nguyên soái Vương Ngọc Đường âm đạm nhắm mắt lại.

Thượng Quan Linh Tú thản nhiên nói: “Ngay lúc đó Tử U đế quốc Nguyên soái, chính là Tử Hằng Trung; Tại sau khi hắn chết làm xuống bức này bí ối chuyện, chính là con của hắn Tử Nghị Thành; Về sau Tử Nghị Thành phát động binh biến, đem ngay lúc đó Tử U đế quốc hoàng đế đuổi xuống bảo tọa, chính mình một nhà, trở thành Hoàng tộc... Một mực lan tràn đến bây giờ...”

“Nếu nói chấm dứt thù này, chỉ cần đem Tử U đế quốc diệt quốc, đem Tử U Hoàng tộc chém tận giết tuyệt, mới tính kết thúc!”

Tử U đế quốc Nguyên soái Tử Nguyên Long sắc mặt biến đổi, cực kỳ khó coi.

Hắn cũng là Tử U đế quốc hoàng gia huyết mạch, đối mặt một đoạn này chuyện cũ bàn xử án thời điểm, cũng không nhìn được trong lòng rung chuyển.

Thượng Quan Linh Tú nhìn một chút hắn, lạnh lùng nói: “Tử nguyên soái có thể yên tâm, chúng ta sẽ không ở người tại Ngọc Đường thời điểm đối phó người; Muốn giết người, cũng cần tại trên chiến trận; Hủy diệt Tử U, cũng muốn đường đường chính chính đánh vỡ Tử U trận, xông vào Tử Thiên thành, đường đường chính chính, tại thiên hạ anh hùng chứng kiến phía dưới, diệt trừ các người Tử Hoàng thị tất cả huyết mạch!”

Thượng Quan Linh Tú thản nhiên nói: “Đại lục quân lữ ân oán, các quốc gia công nhận, cũng chỉ còn lại có tiên tổ một cục này! Mặt khác, vô luận sinh tử thắng bại, tất cả đều không ân không thù!”

“Về sau cái gọi là không ân không thù, Vô Địch hứa một lời; Chính là bởi vậy mà tới.”

Thượng Quan Linh Tú sắc mặt rất là bình tĩnh tĩnh táo.

Nhưng Vân Dương nghe vậy phía dưới, lại là hít vào một ngụm khí lạnh.

Đem Tử U diệt quốc, giết sạch Hoàng tộc!

Thù này... Có vẻ như rất khó báo a.

Vân Dương xưa nay không là một người tự coi nhẹ mình, thậm chí có thể nói rất ngông cuồng, tự cho mình cực cao, nhưng nói đến có thể bằng một nhà bộ tộc diệt tận một nước hoàng thất, Vân Dương tạm thời còn không có dạng này quy hoạch, dù sao cũng là quá khó khăn một chút!

“Thượng Quan gia tộc, đời đời kiếp kiếp, không chết không thôi, chắc chắn hoàn thành điều tâm nguyện này, cho dù bất cứ giá nào, cũng muốn để Vô Địch tiên tổ một nhà, dưới mặt đất đoàn tụ, cửu tuyền tụ hợp!”

Thượng Quan Linh Tú nói xong, thần nhiên nói: “Chúng ta Thượng Quan gia tiên tổ, phàm là đứng hàng tại trước mặt bài vị, mười phần năm sáu, đều có một đoạn như vậy Vô Địch cố sự... Các vị nếu là muốn từng cái thăm viếng, nhớ lại; Chỉ sợ... Thời gian không khỏi kéo quá dài quá.”

Cái này hiển nhiên là tại hạ lệnh đuổi khách.

Nhưng, đối mặt Thượng Quan gia tộc lệnh đuổi khách, liền ngay cả Hàn Sơn Hà, cũng tuyệt đối không dám nói nửa chữ không!

Lít nha lít nhít bài vị kia, trong đó, có bao nhiêu người đều muốn so với chính mình chiến công muốn lưng lấy nhiều?

Trong đó kia, lại có bao nhiêu người chính là thiên hạ quân nhân cả đời thần tượng?!

Đây không phải là từng cái bài vị, cái kia rõ ràng chính là từng đạo quân hồn anh linh!

Phàm là là quân nhân lại tới đây, chính là triều thánh!

Thuyết pháp này, cái này hình dung, là tuyệt không khoa trương.

“Các vị mời đi.”

`<script src="https://js.genieessp.com/t/123/829/a1123829.js" type="text/javascript"></script>`

Vân Dương kêu lên: “Tâm nguyện được đền bù là đủ rồi, thăm viếng tướng môn anh linh liền nên thỏa mãn, còn ở chỗ này làm gì? Đi đi, chẳng lẽ các người vô sỉ như vậy, còn nhất định phải trong này ỷ lại vào một bữa cơm ăn hay sao?”

Hắn một bên gọi, một bên đẩy ra phía ngoài đẩy, đúng là đem các quốc gia hơn một trăm vị danh tướng, như là đuổi con vịt đồng dạng, sinh sinh đuổi ra ngoài.

Thượng Quan Linh Tú mắt hạnh kinh ngạc nhìn Vân Dương một chút.

Từ khi biết Vân Dương, mặc kệ nó nguyên bản thanh danh như thế nào, nhưng Vân

Dương cho nàng ấn tượng, từ trước đến nay là nho nhã lễ độ, tao nhã nho nhã, tiêu sái thoải mái, ngọc thụ lâm phong, tựa hồ vô luận sự tình gì, cũng không thể cải biến Vân Dương trên người loại kia cùng sinh từ trước đến nay tự nhiên mà thành độ lượng rộng rãi cao thượng.

Mà giờ khắc này Vân Dương, không ngờ là Thượng Quan Linh Tú chưa từng thấy qua mặt khác.

Không chút nào cho người ta mặt mũi, vô cùng không khách khí, còn có chút vô lại khí chất...

Xem ra đây chính là Vân Dương tại đối mặt địch nhân một mặt sao?

Thượng Quan Linh Tú con mắt có chút cong cong, nói: “Các vị mời.”

...

Một đoàn người ra Thượng Quan tướng môn, mỗi người đều là cảm giác trong lòng nặng dị thường.

Tại cảm thụ qua trong đường phần ngưng trọng, nặng nề kia đằng sau, trong lòng đến bây giờ tựa hồ còn trĩu nặng không dễ chịu.

Anh linh cho dù đã mất đi nhiều năm, nhưng ở đối mặt mình thời điểm, vẫn như cũ là như núi cao biển rộng, thâm nghiêm hàng rào, uy vũ cái thế!

Dù là chỉ là bài vị phía trước, uy nghiêm như cũ!

Đi tới đại môn thời điểm, đối diện đang có một sợi trời chiều ánh chiều tà chiếu vào trên mặt, đám người cảm thấy rung mình.

Có vẻ như cũng không có cảm giác tại tướng môn chờ đợi bao nhiêu thời gian, làm sao đi ra cũng đã là trời chiều muộn soi?

“Tối nay vô sự, lão hủ liền không làm những an bài khác, đám người sớm nghỉ ngơi, ngày mai buổi sáng đi Đoạn Dao các; Xế chiều đi Trung Hồn đường tế bái một chút đối thủ cũ... Sau đó, muốn về nước, liền có thể trở về.” Hàn Sơn Hà như là nói.

Hàn Sơn Hà ở giữa nói phiến ngữ này, trực tiếp đem cố định hành trình thời gian áp súc gần một nửa, nhưng các quốc gia danh tướng đều không có dị nghị.

Dù sao mọi người đi tới nơi này mục đích lớn nhất, có hai cái, một cái là quân nhân chi tửu, một cái là Cửu Tôn phủ tìm tòi bí mật.

Bây giờ rượu đã uống qua, Cửu Tôn phủ... Cũng đã cố gắng thăm dò qua.

Khác, cũng liền thật không có gì nhất định phải làm chuyện quan trọng.

Cùng ở lại đây, cảm thụ cả nước trên dưới nhìn xem chính mình đều là địch ý ánh

mất, tư vị này thật sự là không dễ chịu.

Chớ nói chi là còn có Vân Dương hướng dẫn du lịch này ở bên nhờn nhớt méo mó, lú lú quấy rầy, sớm đi sớm tốt mới là đúng lý!

Ngoài ra, lần này Cửu Tôn phủ tìm tòi bí mật, ngoại trừ Đông Huyền bên ngoài, các quốc gia cũng có cao cấp chiến lược bị hao tổn, phỏng đoán cần thận cũng muốn hao tổn bốn quốc cao cấp tổng hợp chiến lược một thành, một thành này tổn thất nhất định phải sớm nghĩ cách đền bù, nếu không tất nhiên còn sót lại tai họa ngầm!

Cho nên nói, tranh thủ thời gian về nước mới là đúng đắn!

“Không có chuyện liên tốt. Vậy ta buổi tối hôm nay coi như về nhà không bồi các người, hai ngày này thế nhưng là đem ta mệt muốn chết rồi, việc này thật hãn a khó thực hiện, nhưng phải uống nhiều nước một chút bồi bổ.” Vân Dương có vẻ như thở dài một hơi.

Thật tình không biết chư quốc tướng lĩnh mới thật sự là thở dài một hơi, đám người thật sợ gia hỏa này lại đến một trận miệng kỹ năng, thực tình không dễ chịu! Nhưng từng cái cũng là trong lòng oán thầm: “Người muốn bao nhiêu uống nước bồi bổ? Miệng người khát đều là chửi chúng ta mắng... Hỗn đản này!”

Hàn Sơn Hà cười nhạt nói: “Vân tiểu hầu gia vất vả.”

“Hãn là hãn là.” Vân Dương cười ha hả: “Hồi khách sạn con đường, các người đều biết a? Ta đoán chừng các người cũng không có gì đánh bạc chơi hào hứng, dứt khoát liền hủy bỏ cố định hành trình a?”

Đại Nguyên mấy vị tướng quân hừ một tiếng nói: “Chẳng lẽ đánh bạc vui đùa chơi tiền trình, tại các người Ngọc Đường cũng cấm chỉ a?”

Vân Dương sờ mũi một cái, nói: “Cái đồ chơi này khẳng định là không cấm, ta chủ yếu chính là sợ... Các người sau khi đi vào, bọn hãn đều nhằm vào các người, khiến cho các người sinh ra như lâm đại địch cảm giác, không khỏi khó chịu, khó mà tận hưởng... Nhất là phát sinh cùng loại thua đánh thắng muốn tình huống, xảy ra nhân mạng cái gì, lại là chôn xương tha hương, khó được trở về!”

“Móa!”

Mấy tướng lĩnh kia cùng nhau dưới đáy lòng phát ra một tiếng hò hét, chúng ta làm cái gì, tại sao thua đánh thắng muốn rồi? Còn muốn chôn xương tha hương, khó được trở về? Thật không nên huyền tưởng gia hỏa này có thể nói ra cái gì tốt từ, không giãy xéo chúng ta lời nói!

Bên trong một cái Đại Nguyên tướng lĩnh nhất thời nhẩn nại vô năng, chế giễu lại nói: “Sao thấy không phải chúng ta đại sát tứ phương? Các người thua đánh thắng muốn, bồi rơi quân đâu? Người liền nói có thể hay không tìm một chỗ cực mấy cái đi, vô vị cả những cái kia cổ không có!”

Vân Dương cười hắc hắc: “Nghĩ như vậy chơi a? Nếu như các người là chân chính muốn chơi, ta có thể cho các người đám này tổ chức một cái đơn trận, các người thấy thế nào?”

“Đơn trận?” Các vị tướng quân nghe chút, đã cảm thấy tiểu tử này lại đang giở trò, chôn xuống bầy rập: “Cái gì đơn trận? Làm sao cái đơn trận? Người muốn đích thân rơi trận a?” Trong thanh âm nói chuyện, đã là tràn đầy cảnh giác.

Tiểu tử này thật sự là một bụng ý nghĩ xấu, không thể không phòng, hắn muốn đích thân rơi trận, làm sao biết hắn sẽ không âm thầm làm tay, như là giở trò chơi bắn các loại hoạt động, chúng tướng lâm chắc chắn Vân Dương có thể làm được tới.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Hắn, một bước đầu nhập võng du, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên trên đỉnh cao cùng mỹ nữ.

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 191: Tái phát một bút

Converter: DarkHero

“Ta rơi cái gì trận, ta cùng các người có thể làm không thành đồ hữu, nhưng ta có mấy cái huynh đệ bằng hữu, trước mắt đều tại Thiên Đường thành, tin tưởng các người cũng nên nghe thấy, chính là Xuân Hạ Thu Đông tứ đại gia tộc bốn vị công tử cả nhĩ, bọn hắn ngoại trừ là có tiền bên ngoài, mà lại cũng đều giống như các người, rảnh đến nhức cả trứng... Các người nếu là muốn chơi, ta liền để bốn người bọn họ bồi tiếp mọi người chơi đùa, thua thắng thua thắng, hình cái vui cười. Như vậy chứ, phạm vi cũng không lớn, cũng không có gì ngoài định mức địch ý...”

Vân Dương cười rất là thành khẩn: “Đương nhiên, nếu như các người không nguyện ý chơi, hoặc là không chơi nổi, quên đi. Cùng bọn hắn cược, thật cần tương đương đảm lượng, tương đương tài lực, một cái không tốt coi như thật không phải cái gì tốt chơi sự tình...”

Các quốc gia tướng lĩnh nghe chút ngược lại hứng thú, nhất là trong đó mấy cái kia lão đồ quý, càng thêm lòng ngứa ngáy gian nan đứng lên.

Không nói đến Vân Dương chữ chữ khích tướng, liền xông tứ đại công tử tên, chính là lớn lao dụ hoặc.

Vân Dương không rơi trận? Cùng cái kia tứ đại công tử đánh bạc!?

Cái này... Hoàn toàn không có vấn đề a.

Chỉ cần Vân Dương không tự mình rơi trận, vậy cũng không cần cân nhắc giả trò chơi bản sự tình, dù sao tứ đại công tử hoàn khố tên danh chấn đại lục, không sai biệt lắm nổi tiếng, không chừng còn có thể tịch này đánh cược lẫn nhau kéo kéo quan hệ, nhận thức một chút; Coi như không có có thể thành lập giao tình gì, đánh bạc lại là dựa vào vận khí đồ chơi, chúng ta bên này nhiều người như vậy vận khí, làm sao cũng so bốn tên kia còn mạnh hơn nhiều a?

Đám người thậm chí đã bắt đầu mặc sức tưởng tượng, chúng ta cũng không cần nhiều thắng, chỉ cần mỗi người thắng cái mấy trăm vỏ rượu tiền thưởng, cũng liền đầy đủ nha!

“Chơi đùa có cái gì ghê gớm. Cái này đơn trận liền định vào hôm nay buổi tối đi, có thể an bài không?” Một cái râu quai nón tướng quân nói ra; Chính là Đại Nguyên mời khách vị tướng quân kia, hắn bỏ ra nhiều bạc như vậy đến bây giờ còn tại thịt đau. Bây giờ có kéo lại vốn cơ hội, nơi nào sẽ buông tha?

“Cái này đơn trận là an bài tại chính quy sòng bạc sao!?” Một người khác hỏi.

Cái này hỏi một chút rất có vấn đề; Dưới tình huống bình thường tới nói, Thiên Huyền đại lục cao thủ quá nhiều, như là cách không điều khiển dụng cụ đánh bạc,

quấy nhiễu thắng thua mấu chốt thật sự là rất dễ dàng quá bình thường, cho nên, nhưng phạm là lớn một chút sông bạc, đều sẽ thiết trí Kim Huyền Thạch.

Cái gọi là Kim Huyền Thạch, chính là Cấm Huyền Thạch; Trong sông bài, chỉ cần an trí có Kim Huyền Thạch, như vậy tại trong phạm vi ảnh hưởng của Kim Huyền Thạch, bất luận kẻ nào đều không thể tự nhiên thi triển huyền khí.

Đương nhiên, Kim Huyền Thạch chỉ có thể tiểu quy mô ảnh hưởng tu giả huyền khí thi triển, không thể chân chính trên phạm vi lớn áp chế huyền khí vận dụng, tỷ như tu giả không quan tâm bộc phát huyền khí, Kim Huyền Thạch liền lại không tác dụng, bất quá, lợi dụng huyền khí tại sông bạc gian lận gian lận, đều là áp dụng tinh xảo rất nhỏ con đường, liền vì Kim Huyền Thạch khắc chế,

Ngoài ra, Kim Huyền Thạch loại này hạn chế cũng có cực hạn, một khi đối mặt vượt qua cửa trọng sơn cao thủ, Kim Huyền Thạch lại khó phát huy hiệu dụng.

Nhưng vấn đề là... Vượt qua cửa trọng sơn cao thủ, ai sẽ nhàm chán như vậy đi trong sông bài chơi, coi như thật đi chơi, đó cũng là thật chơi, làm sao lại vận dụng cao cấp huyền khí, bịt tai trộm chuông!

Mà phạm là tương đối lớn quy mô sông bạc, thường thường sẽ trực tiếp lấy Kim Huyền Thạch trải gạch, triệt để đoạn tuyệt gian lận khả năng, cho nên người kia mới có câu hỏi này, cũng không khó từ mặt bên suy đoán ra người này hẳn là sông bạc khách quen,

“Chính quy không chính quy, đi đằng sau thử một lần, há không lập tức liền biết.” Vân Dương mỉm cười nói: “Ta nói sông bạc kia, ngay trần nhà đều là Kim Huyền Thạch.”

Các vị tướng quân nghe vậy phía dưới, lập tức yên tâm.

Cứ như vậy, coi như thật không có bất luận cái gì gian lận khả năng.

Bằng cũng chỉ có vận khí cùng thủ pháp...

Tại trên hai điểm này, người ưa thích đánh bạc cơ hồ người người đều là cảm giác mình là ngư bực nhất...

“Ban đêm đi!”

Trong lúc nhất thời, lại có ba mươi, bốn mươi người ánh mắt tỏa sáng.

Dáng vẻ như vậy sự tình, những cái kia lão luyện thành thực tướng quân, hoặc là quá quyền cao chức trọng các tướng quân là sẽ không đi.

Tất cả hưởng ứng, cơ bản tất cả đều là ba bốn mươi tuổi giai đoạn này các tướng lĩnh.

Trong đó có người nháy mắt ra hiệu nháy mắt...

Vân Dương cảm thấy hừ một tiếng.

Đám gia hỏa này, đến một lần chính là muốn thắng tiền, tìm xem kích thích; Thứ hai, cũng là bởi vì có chuyện; Nhất là mấy cái này quốc gia ở giữa tướng lĩnh ở giữa cầu kết... Có như vậy không ít người, tựa hồ là trong khoảng thời gian này đều không có thỏa đàm...

Đoán chừng là muốn mượn lấy cơ hội này, lại đi câu thông một chút, nghiên cứu thảo luận một chút khả năng hợp tác tính, lại hoặc là dứt khoát chính là giữa lẫn nhau có mưu đồ cái gì...

Đối với những chuyện này, Vân Dương lòng dạ biết rõ, nói: “Như vậy nói định, ta cái này đi an bài một chút, chờ ăn xong cơm tối, liền mang mọi người đi. Đến lúc đó Tiếp Thiên lâu cửa ra vào tụ hợp, không gặp không về, các người đi mau, tối nay, liền để tất cả mọi người thật tốt thoải mái một chút, ta liền không cho mọi người ngọt ngào ha ha...”

Chúng tướng quân một trận mắt trợn trắng: Hóa ra tiểu tử này chính mình cũng biết hẳn là tại cho chúng ta ngọt ngào a...

Hàn Sơn Hà mỉm cười nói: “Vân tiểu hầu gia cũng không nên quên, chúng ta những người này đặt Anh Hùng Huyết, chúng ta trở về ngày cố biến, xin mời ngàn vạn độc xúc một hai.”

Vân Dương nói: “Cái này tuyệt đối không có vấn đề, kỳ thật bên kia hiện tại đã đang toàn lực đẩy nhanh tốc độ; Đợi đến các người thời điểm ra đi, chỉ ít sẽ có nhóm đầu tiên cùng các người cùng đi... Đúng, ngày đó bạc, ta đã đều cho thương gia, thế nhưng là các người mang đi nhóm đầu tiên rượu thời điểm, cần đem còn lại tiền bạc thanh toán; Đây là chuyện không có cách nào khác. Dù sao người ta cũng cần tiền mặt mới có thể lưu chuyển. Ân, đến lúc đó trực tiếp đem tiền cho ta là được.”

Hàn Sơn Hà thông suốt cười to: “Đây là hẳn là, lại nói chúng ta cũng không sợ Vân tiểu hầu gia quýt nợ, ha ha...”

Hai câu ba lời, Vân Dương cười ha hả, quay người đi.

“Ban đêm sòng bạc trước đó, trước đem tứ quốc đến tiếp sau kế hoạch lại thông một trận.” Hàn Sơn Hà thấp giọng nói ra.

<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>

Mấy cái lão soái đều là yên lặng gật đầu.

Có lẽ lần này đến, thu hoạch lớn nhất, chính là trong mấy ngày này, chính mình những lão gia hỏa này thương lượng đi ra tứ quốc kế hoạch đi...

Trừ cái đó ra, thật không có khác nói đầu, thâm hiểm nghèo túng đến nhà.

“Nếu là khả năng... Lão hủ hi vọng...”

Hàn Sơn Hà thanh âm như là muỗi vằn: “... Ngay tại chúng ta trong tay, đem Ngọc Đường triệt để đánh cho tàn phế... Hoặc là trực tiếp hủy diệt. Cho nên, các vị lão huynh đệ đều là phải lên tinh thần đi, tuyệt đối không cần tại chính mình bên kia, xảy ra điều gì chỗ sơ suất.”

“Đây là tự nhiên.”

“Cái này đương nhiên!”

“Chúng ta chi tâm, tất cả đều như vậy!”

...

Vân Dương về đến nhà, cũng chỉ là hơi ở một lát, liền là ở trong phòng của mình hóa thành một trận gió nhẹ, hướng về Cửu Tôn phủ bên kia phi tốc mà đi.

Không đi không được, đi trễ đều không được.

Đêm qua thế nhưng là chết quá nhiều cao thủ ở bên trong, khẩn yếu nhất là, còn chết sáu đầu cao giai Huyền thú; Vân Dương nếu là đi chậm, cái kia sáu đầu Huyền thú huyền đan liền sẽ bị Cửu Thiên trận trực tiếp hóa giải trở thành tinh thuần năng lượng...

Cái kia sáu đầu Huyền thú, nhất là sáu viên huyền đan, đối với hiện giai đoạn kẻ nghèo hèn Vân Dương tới nói, thế nhưng là một số lớn tài phú, quyết định không thể bỏ qua!

Làm sao có thể dễ dàng tha thứ để bọn chúng bị tan đi đâu?

Bóng đêm thâm trầm, vô biên thâm thúy bao phủ thiên địa, chỉ có Cửu Tôn phủ vẫn như cũ là mây mù tràn ngập, duy nhất giống nhau, nói chung chính là đồng dạng đưa tay không thấy được nắm ngón.

Một trận gió âm thanh yên tĩnh vang lên.

Vân Dương đã vô thanh vô tức tiến vào trong Cửu Tôn phủ.

Tuyệt đối thần không biết quỷ không hay.

Tại không biết làm bằng vật liệu gì trên mặt đất, có mười tám mười chín bộ thi thể ngổn ngang lộn xộn nghiêng bốn phân bố, mỗi người tử trạng đều là như một, tất cả đều toàn thân cháy đen, ngay cả xương cốt đều đã biến thành than cốc.

Vân Dương thở dài thườn thượt một hơi.

Nguyên bản còn muốn những người này lúc tiến vào trên thân làm sao cũng có thể có chút đồ tốt, không chừng có thể phát thêm một bút ngoài định mức của cái

người chết, không trách Vân Dương chết như vậy đòi tiền, ngay cả người chết cũng không chịu buông tha, thực sự người nào đó trước mắt là quá nghèo, nghèo đến một nghèo hai trắng, túi so mặt sạch sẽ!

Chỉ tiếc hiện tại xem ra, vẫn lạc ở trong Cửu Tôn phủ rất nhiều các quốc gia cao thủ trên thân liền xem như có chút ngân phiếu cái gì, tế này cũng đều sớm thành tro bụi.

Thất vọng về thất vọng, Vân Dương cuối cùng không uổng công một chuyến, bởi vì trên mặt đất vẫn còn có chút sáng lấp lánh đồ vật, đã đủ giá trị về giá vé, Vân Dương đem đầy đất óng ánh từng khối nhặt lên, thế mà nhặt được trên dưới một trăm khối huyền thạch, trong đó còn có mười mấy khối huyền tinh...

Chỉ có một bút này, liền xem như không ít thu hoạch.

Ngoài ra nguyên bản còn có mấy ngum đao kiếm binh khí cũng có thể tới tay, vậy cũng là những võ giả này tùy thân binh khí, càng có thể tại trong Cửu Thiên trận lối kiếp phong hỏa may mắn còn sống sót, tuyệt không phải bình thường đẳng cấp, nhưng Vân Dương nhưng không có động, đến một lần hẳn có Thiên Ý Chi Nhận, binh khí khác sớm đã không lọt nổi mắt xanh của hắn; Thứ hai những người này đều là chết trong Cửu Tôn phủ, những này tùy thân binh khí xuất ra đi bán thành tiền giao dịch đủ loại, khó tránh khỏi sẽ bại lộ một chút cái gì, không khỏi lưu lại vết tích, rò rỉ ra sơ hở, ngược lại không đẹp...

Mà đổi thành một bên thu hoạch lại làm cho Vân Dương vui mừng quá đổi.

Bên kia thu hoạch chính là Vân Dương việc này trọng điểm chú ý —— cái kia sáu đầu Huyền thú.

Vân Dương xem xét một phen, phát hiện cái kia sáu đầu Huyền thú trong đó phẩm giai cấp bậc cao nhất thành linh đạt đến bát phẩm trung giai; Còn có ba đầu cũng đạt bát phẩm sơ giai, cho dù yếu nhất hai đầu, cũng có thất phẩm đỉnh phong; Đương nhiên, chân chính kinh hỉ nhất lại là những này Huyền thú thi thể toàn bộ đều bảo tồn hoàn hảo.

Có này không khó muốn gặp, Huyền thú đối với thiên địa tự nhiên dị lực tiếp nhận chi năng, so với người mạnh hơn không chỉ một bậc...

Tế này Cửu Tôn phủ mây mù đã xúm lại tới, từng tia từng sợi hấp thụ không trung linh khí, đem thu nhập trong mây mù, may mắn Vân Dương tới hơi sớm, nếu là quá muộn một hồi, cái kia hai đầu thất phẩm đỉnh phong Huyền thú di hài chỉ sợ liền muốn kháng cự không được mây mù xâm nhập.

Biết rõ Cửu Thiên trận uy năng Vân Dương không dám thất lễ, trực tiếp bá lập tức đem Thiên Ý Chi Nhận lấy ra, liền muốn một đao xuống dưới thu lấy huyền đan, ngay tại lúc Vân Dương đem động không động thời khắc, động tác im bật mà dừng.

Bởi vì, ngay tại Thiên Ý Chi Nhận xuất hiện giờ khắc này, đao mang lấp lóe, bốn phía mây mù đột nhiên hô lập tức hướng về tứ phía tránh đi đi qua.

Vân Dương đứng địa phương, không xuống vài chục trượng phương viên địa giới cho thấy một mảnh thanh minh!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Hắn, một bước đầu nhập võng du, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên trên đỉnh cao cùng mỹ nữ.

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 192: Đánh cược!

Converter: DarkHero

Sự biến hóa này có thể để Vân Dương không kịp chuẩn bị, cái kia Cửu Tôn phủ mây mù, thế mà không dám đến gần Thiên Ý Chi Nhận.

“Cây đao này lại còn có chỗ tốt như vậy.”

Vân Dương trong nháy mắt liền nghĩ đến phương diện khác: “Nếu là này có thể đối với thể gian tất cả vân tướng vụ tướng yên tướng khí tướng sự vật thần hiệu, những cái kia quanh năm mây mù không tiêu tan thần bí chỗ, những cái kia chương khí tràn ngập huyền dị địa vực... Chẳng phải là chỉ cần cầm cây đao này, chẳng khác nào là bừng sáng đường bằng phẳng?”

Vân Dương mừng rỡ trong lòng, nhưng Thiên Ý Chi Đao đối với khí tướng sự vật tác dụng vẫn cần tiến một bước nghiệm chứng, dưới mắt hay là tranh thủ thời gian thu thập cái kia sáu đầu Huyền thú di hài là đứng đắn.

Vân Dương cầm đao nơi tay, cấp tốc đem Huyền thú huyền đan lấy ra, sau đó dùng huyền khí hong khô ngoại tạng, sau đó lại lại đơn giản xử lý một chút, nguyên bản bị Huyền thú huyết nhục bao khóa huyền đan, toàn bộ biến thành tròn trịa cuộn cuộn, sạch sẽ.

Có vẻ như đối với chuyện như thế, Vân Dương xử lý đến đặc biệt thuần thục, mà lại hào hứng dạt dào.

Cái này... Cái này đều là tài phú a.

Bất quá cái này huyền đan, đến cùng hẳn là làm sao ứng dụng đâu?

Là trực tiếp giao cho Lục Lục bồi bổ? Hay là giao cho tứ đại công tử để bọn hắn đi đấu giá, đổi lấy chính mình cùng Lục Lục tài nguyên tu luyện?

Bình tĩnh mà xem xét, tự nhiên là giao cho tứ đại công tử đấu giá, thu hoạch mới là càng lớn, hữu ích tại lâu dài.

Nhưng, Vân Dương lại tự cảm ứng đến trong không gian ý thức Lục Lục di động, hung hăng uốn qua uốn lại, non nớt “Ây da da” tiếng kêu, đều là cầu nếm cho ăn cầu xin, Vân Dương biết rõ lợi và hại, nhưng vẫn là nhịn không được, cho Lục Lục một nửa.

Lục Lục vui vẻ ủng hộ tiếp nhận huyền đan, thẳng đem huyền đan, an trí tại chính mình gốc rễ, dùng dây leo bới cái hố chôn xuống dưới, sau một chốc, lại là vui vẻ càng sâu.

Hai mảnh lá cây cùng một chỗ lay động, xanh biếc dây leo đầy trời vung vẩy, uốn

qua uốn lại, ấy da da ấy da da réo lên không ngừng.

Tựa như là đột nhiên đạt được ăn ngon tiểu hài tử, hân hoan nhảy cẫng đến cực điểm.

Quý nghèo Vân Dương mặc dù rất phá sản đem mới vừa vào tay đại bút thu hoạch lập tức liền tràn ra đi một nửa, nhưng mà cảm ứng được Lục Lục hân hoan hẳn, chỉ cảm thấy đáy lòng một mảnh mềm mại, cười ha ha sau khi, tức thời trở về.

Chờ chút, còn đem có một trận Thao Thiết thịnh yến đến, chỉ cần hết thấy thuận lợi, tin tưởng lại sẽ có một khoản tiền tài lớn doanh thu, trợ chính mình nhất cử thoát khỏi nghèo rớt mồng tơi nhả hào!

...

“Lão đại mời chúng ta đi đánh bạc?” Đông Thiên Lãnh nắm lấy tin, một mặt kinh ngạc không hiểu, còn có không thể tưởng tượng nổi. Chuyện này có chút kỳ quái, để cho chúng ta đi đánh bạc, mà lại chỉ thắng không cho phép thua...

“Đi a! Tại sao không đi!” Xuân Văn Phong hai mắt phát sáng: “Mấy ngày nay trong này rảnh đến nhức cả trứng...”

Hạ Băng Xuyên: “Người thật có trứng a?”

Thu Vân Sơn: “Lão thái giám kia làm sao đều không có động tĩnh rồi? Lúc trước thế nhưng là nói xong cho chúng ta đưa Long Hồ Cao... Lão hỗn đản kia đến cùng chuyện ra sao? Muốn hay không cùng lão đại nói một tiếng, chúng ta trực tiếp đi trong hoàng cung tìm hắn? Long Hồ Cao đồ chơi kia thế nhưng là đại sự! Còn có lão đại một phần kia đâu.”

Tất cả mọi người cùng một chỗ liếc mắt, Đông Thiên Lãnh treo cuống họng: “Nha, Thu công tử đối với cái kia Long Hồ Cao rất là bức thiết nha... Chắc chắn, nghe nói món đồ kia đối với nam nhân tốt... Chắc chắn, Thu công tử vội như vậy, chắc chắn, có phải hay không... Hừ hừ?”

Xuân Văn Phong: “Thu công tử không được á!”

Hạ Băng Xuyên: “Nguyên lai Thu công tử không được nha...”

Thu Vân Sơn giận tím mặt: “Ai nói! Ai nói! Các ngươi từng cái thiếu nói hươu nói vượn, chúng ta tối nay còn muốn đi cho lão đại chống đỡ tràng tử, các ngươi nói một chút, chúng ta muốn làm sao thắng đám người kia mới đúng? Cụ thể mang bao nhiêu bạc đi qua? Còn có, cần quy định ám hiệu a...”

Đông Thiên Lãnh cười ha ha: “Thu Vân Sơn lại bắt đầu đổi chủ đề oa ha ha ha... Xem ra gia hỏa này thật sự là không được, ông trời của ta, Thu thiếu, người mới bao nhiêu lớn a... Cái này... Ài, ta đột nhiên cảm giác đi cùng với người rất không có phong cách...”

Xuân Văn Phong cũng nói: “Người đều nói gần mực thì đen, gần heo người thối, gần cái kia không được có thể hay không cũng cái kia đây? Nếu không Thu thiếu ngài cách chúng ta xa một chút...”

Hạ Băng Xuyên đồng ý nói: “Chính là chính là, lời ấy chính hợp tâm ta!”

Thu Vân Sơn mặt đỏ tới mang tai, giận dữ kêu lên: “Người mới không được, các người tất cả đều không được, ta chẳng qua là muốn cho mọi người cùng nhau tranh thủ một chút phúc lợi thôi, ai nghĩ các người từng cái tất cả đều tâm tư quỷ quyết, còn muốn điểm mặt a...”

Đông Thiên Lãnh vỗ bàn cười đến chết đi sống lại: “Oa ha ha ha... Nguyên lai Thu Vân Sơn chân chính không được... Ha ha ha ha, Thu Vân Sơn chân chính không được...”

Đông Thiên Lãnh thanh âm to, đình tai nhức óc, truyền bá rất xa.

Thu Vân Sơn sắc mặt đều biến thành màu đỏ tía.

Xông lên che miệng của hắn: “Ca, người là ta anh ruột còn không được a... Người nói nhỏ chút...”

...

Một mực chờ đến Lăng Phong các, Xuân Hạ Đông tam đại công tử ba tấm miệng vẫn cười đến tựa như chậu rửa mặt đồng dạng, lang lang cười ha ha âm thanh mấy con phố đều nghe được...

Thu Vân Sơn chỗ nào đầu dựng não theo ở phía sau, vẻ mặt xanh xao.

Thủy Vô Âm nhìn xem mấy tên này, trợn mắt một cái.

Trước đó cách ba đầu đường phố, liền nghe đến ba cái tên điên cười ha ha, kết quả tiếng cười càng ngày càng gần, thế mà trực tiếp tiến nhập Lăng Phong các.

Mà lại tiến nhập Lăng Phong các đằng sau còn tại cười, ba người bị tập thể điểm cười huyết?!

“Ha ha ha... Đây là sông bạc ha ha ha?”

“Ha ha ha... Hoàn cảnh nơi này không tệ ha ha ha...”

“Ha ha ha... Làm sao lão đại còn chưa tới ha ha ha ha?”

...

Thủy Vô Âm phi thường muốn hét lớn một tiếng: Ha ha em gái người! Có chuyện gì đáng giá cười thành dạng này? Từng cái đơn giản chính là thần kinh...

Thời gian không dài.

Đại đội nhân mã tại Vân Dương suất lĩnh phía dưới, trùng trùng điệp điệp mà tới.

Chư quốc đồ khách tổng cộng chừng hơn 60 người.

Các quốc gia tướng lĩnh lần này thật đúng là tới không ít; Những cái kia tại trong khách sạn không ra được, đại đa số đều là lão luyện thành thục hạng người; Mà Vân Dương mang tới những này, cơ bản đều là 40 tuổi phía dưới.

Đám người phổ vừa tiến vào Lăng Phong các, lập tức cùng nhau hai mắt tỏa sáng.

Từ vào cửa ba thước bắt đầu, hai bên vách tường, trên mặt đất trái, trên trần nhà treo, thành linh đều là Cẩm Huyền Thạch.

Mà trong đại sảnh dưới rất nhiều chiếu bạc, Cẩm Huyền Thạch đều là bài bố đến lít nha lít nhít, thậm chí bàn đánh bạc biên giới, đều khảm nạm lấy ẩn ẩn phát ra hồng quang Cẩm Huyền Thạch.

`<script src="https://js.genieessp.com/t/123/829/a1123829.js" type="text/javascript"></script>`

Cái kia rõ ràng là cực phẩm Cẩm Huyền Thạch.

Khỏi cần phải nói, cũng chỉ là trước mắt cái này tư thế, liền xem như mười thành đại viên mãn tông sư đến, muốn vận dụng huyền khí gian lận, đó cũng là có chỗ không thể; Coi như mọi người không có phát giác, nhưng cực phẩm Cẩm Huyền Thạch cũng sẽ tự hành phát ra bạch quang cảnh cáo!

“Thật đúng là địa phương tốt.”

Cái kia râu quai nón sĩ quan con mắt lập tức liền sáng lên: “Ta thích nhất công bằng cạnh tranh! Nhà này sông bạc, quả nhiên là ta đã thấy Cẩm Huyền Thạch nhiều nhất địa phương!”

Bốn vị hoàn khố đồng thời đứng lên: “Oa, lão đại, đã lâu không gặp.”

Vân Dương cười ha ha, nhiệt tình giới thiệu.

Các vị tướng quân nghe chút một tiếng này lão đại, lập tức sắc mặt đều âm trầm nửa ngày, làm nửa ngày đều là gia hỏa này tiểu đệ?

Trước đó chỉ là suy nghĩ chỉ cần Vân Dương không rơi trận, liền có thể mức độ lớn nhất lẩn tránh người nào đó gian lận đùa nghịch quỷ, nhưng này mấy cái đều là tiểu đệ của hắn, phía sau giở trò quỷ tỷ lệ lại lớn rất nhiều.

Nhưng đại đa số người nhìn xem Vân Dương sắc mặt, càng nhiều hay là hiếu kỳ: Cái này tứ đại gia tộc bốn cái công tử, thế mà đều gọi hô gia hỏa này là lão đại?

Đây... Đây là chuyện ra sao đâu?

Rất nhiều người không khỏi bắt đầu một lần nữa xem kỹ Vân Dương.

Dù sao mọi người đều biết, tứ đại gia tộc công tử ca nhi từng cái chính là cỡ nào hạng người tâm cao khí ngạo? Cho dù là bất học vô thuật hoàn khố, cái kia tầm mắt cũng tuyệt đối cao.

Há có thể tùy tiện gọi người lão đại?

Hoặc là, chính là bị triệt để khuất phục.

Hoặc là, chính là bị triệt để đánh phục khí;

Lại hoặc là, đó chính là trên thân người này ẩn tàng có kinh thiên lợi ích!

Ngoại trừ cái này mấy loại khả năng bên ngoài, sẽ không đi lại mặt khác khả năng.

Mà Vân Dương mặc kệ là có loại nào năng lực, đều là nhất định phải đáng giá người con mắt nhìn nhau, sau đó, triệt để cảnh giác nhân vật nguy hiểm.

Thế nhưng là mọi người nhưng lại rất nhanh liền bị bàn đánh bạc hấp dẫn tâm thần.

Vân Dương lại nguy hiểm, đó cũng là sau ngày hôm nay sự tình, sau này hãy nói cũng không là trễ, hôm nay có cực hôm nay tận hứng, vấn đề nhân vật ngày mai lại nói!

“Đi vào trên chiếu bạc, tất cả mọi người là huynh đệ, tới tới tới, chúng ta nơi này chỉ nhận vàng bạc, oa ha ha, cũng nhận thiên tài địa bảo, còn nhận huyền thạch huyền tinh...”

Đông Thiên Lãnh nhảy đến trên mặt bàn rống to: “Tới tới tới, đều muốn chơi cái gì? Xúc xắc có được hay không? Bài cử được hay không? Thực sự có đặc thù yêu thích, bên kia còn có mặt chược bàn... Dựa vào, cái này sòng bạc cấp bậc đủ cao, cái gì dụng cụ đánh bạc đều có, tốt tốt tốt, quá tốt rồi, tới tới tới, liền xống cái này, một bàn này bản công tử tới trước đây một trang, oa ầu rống ~~~~ đến đào đến đào đến đào... Đông Đông Long Đế Thương... Tạch tạch tạch!”

Tất cả mọi người nghe vậy phía dưới đều ghé mắt.

Vị này Đông gia công tử, không phải là tên giả mạo a?

Trong truyền thuyết thế gia công tử... Lại là màu đỏ tím?

Nhưng, mọi người hôm nay thật đúng là đều là tới chơi, đầu tiên là quan sát một vòng là đứng đắn, tất cả mọi người là dân cờ bạc già, một vòng đằng sau, trên cơ bản đối với gian lận hay không, đều là thấy rõ rõ ràng ràng.

Hiển nhiên, cái này Đông Thiên Lãnh, thậm chí tứ đại công tử, tất cả đều là dê cổ, ít nhất là không có bàn ngoại chiêu mặt hàng!

Lập tức mọi người cùng nhau tiến lên.

Tứ đại công tử, tạm thời đầu tiên là mỗi người một cái đài làm nhà cái, đem nguyên bản sòng bạc nhà cái tất cả đều đuổi đến xuống dưới, trong nháy mắt chính là la lối om sòm, vàng bạc ngân phiếu bay đầy trời...

Tầm mười người, đi một bên mặt khác trên bàn an tĩnh chơi mạt chược...

Đây là cần nói chuyện?

Thủy Vô Âm bình tĩnh tĩnh táo chào hỏi, từng cái cái bàn vây quanh xem xét, chấp tay sau lưng, đi tới đi lui, trên mặt ngậm lấy nụ cười nhàn nhạt.

Mắt thấy tất cả mọi người đã chơi quên cả trời đất...

“Hôm nay thật náo nhiệt a, thật là nhiều gương mặt lạ, để cho ta cũng tới chơi một ván như thế nào?” Một thanh âm yên tĩnh tại cửa ra vào xuất hiện.

Một cái người áo trắng, đột nhiên không nhuộm bụi trần xuất hiện ở trong sòng bạc.

Vân Dương nhíu nhíu mày, nhìn Thủy Vô Âm một chút.

Thủy Vô Âm cũng là một trận kinh ngạc.

Một đám dê cổ sau khi đi vào, sòng bạc liền trực tiếp đóng lại, người này lại là vào bằng cách nào?

Thủy Vô Âm thần sắc trên mặt bất động, lạnh nhạt không gợn sóng, ôn tồn mỉm cười nói: “Bằng hữu họ gì?”

Người áo trắng lãnh đạm nói ra: “Bằng hữu? Không dám nhận, ta chỉ là một cái đồ khách, các hạ mở cửa làm ăn, sẽ không không chào đón đến cổ động khách nhân a?!”

Thủy Vô Âm cười càng ôn nhu, ngữ khí càng nhu hòa, ôn nhu nói: “Trong tứ hải đều là bằng hữu; Bằng hữu nếu đi tới địa giới này, đó chính là Thủy mỗ người quý khách, cụ thể xưng hô như thế nào lại có quan hệ thế nào?”

Người áo trắng trên mặt lại giống hệt bao phủ một tầng băng sương mặt nạ, nói: “Ta lập lại lần nữa, ta không phải bằng hữu của ngươi, ngươi càng thêm không phải bằng hữu của ta.”

Vân Dương ở một bên xem nhìn cái này khách không mời mà đến, càng ngày càng là cảm giác, người áo trắng này thế mà khá là cảm giác quen thuộc.

Nhưng bộ mặt của người này, chính mình rõ ràng chưa từng gặp qua a...

Chờ chút...

Vân Dương bỗng nhiên nhất niệm thanh minh, bỗng nhiên nhớ tới ngày đó ban đêm, Nhất Điện Tần Quảng Vương theo đuổi không bỏ đạo thân ảnh màu trắng kia!

...

< ta tiếp tục gõ chữ Canh 2. Mọi người cho điểm nguyệt phiếu làm động lực. >

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Hắn, một bước đầu nhập võng du, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên trên đỉnh cao cùng mỹ nữ.

(Hết chương)

DuongHao314

Chương

193:

A

o trắng tham gia cược

Converter: DarkHero

Vừa nghĩ đến đây, Vân Dương cảm thấy nhất thời run lên, tiến lên một bước, cười ha ha nói: “Sòng bạc sòng bạc, nhất hoan nghênh dĩ nhiên chính là đồ khách. Vì này... Ân, huynh đài nếu muốn muốn đùa giỡn một chút, địa chủ khẳng định là vô hạn hoan nghênh.”

Trong ngôn ngữ hình như có ý giống như vô tình hướng về Thủy Vô Âm hơi liếc mắt ra hiệu.

Thủy Vô Âm hội ý nói: “Không biết huynh đài muốn chơi cái gì? Có thể có đặc biệt thích cược pháp a?”

Từ Vân Dương đột nhiên tham gia, nhất là trong ánh mắt ý vị không rõ kia, Thủy Vô Âm lập tức ý thức được đến trước mắt người này, chỉ sợ có khác lại lịch, chí ít cũng phải là thật không đơn giản, lập tức trong lòng nghiêm nghị.

Có thể làm cho Vân Tôn nhận định thật không đơn giản là nhân vật nào?

“Liên chơi xúc xắc tốt, thắng bại rõ ràng, hiệu quả nhanh chóng.” Người áo trắng sắc mặt bất động, nhưng lại lãnh đạm nói: “Có chuyện chỉ cần trước đó nói rõ; Trên người của ta chỉ có năm mươi lượng bạc.”

Năm mươi lượng bạc...

Người áo trắng đột ngột một câu, ngược lại làm cho Vân Dương đáy lòng sinh ra một phần minh ngộ, lo lắng nói: “Thiên kim không coi là nhiều, một vạn cũng không ít, có cược liên chưa là thua, Thủy lão bản lại mang vị huynh đài này, đi Thu Vân Sơn cái bàn kia, Vân mỗ Chúc huynh đài hai tay áo kim phong, thắng lợi trở về.”

Trên bàn kia, Thu Vân Sơn ngay tại cầm cái, hô to gọi nhỏ, hưng phấn đến mặt mũi tràn đầy ửng hồng, thỉnh thoảng lại cười ha ha, xung đều là một đám tướng quân hùng hùng hổ hổ... Chắc hẳn Thu công tử này sẽ thắng không ít, vận may thịnh vượng.

Thủy Vô Âm mang theo người áo trắng kia đi qua, trực tiếp mở miệng chính là một câu: “Thu công tử, vị này chính là Vân lão đại bằng hữu, đến người bên này chơi hai tay.”

Thu Vân Sơn cười ha ha: “Để cho lão đại yên tâm, lão đại bằng hữu, chính là ta Thu Vân Sơn thân huynh đệ!”

Thủy Vô Âm gật gật đầu, càng không nhiều nói, thẳng xoay người đi.

Lẫn nhau tiếp xúc thời gian mặc dù ngắn ngủi, thậm chí đều không có tới kịp nói chuyện, nhưng Thủy Vô Âm là bậc nào dạng người, sớm đã nhìn ra đối với Thu Vân Sơn bọn người mà nói, chính mình ra mặt nói chuyện đoán chừng còn không bằng đánh rắm, chỉ có trực tiếp chuyển ra tên Vân Dương, mới có thể đem sự tình làm được thoả đáng thuận lợi.

Vân Dương cùng Thủy Vô Âm tách ra hai bên, đều tại vừa đi vừa về xem xét thắng thua, hai người bọn họ cũng là toàn bộ cực trong sảnh chỉ có không có tham dự vào hai người.

Nói chung sau nửa ngày, do Đông Thiên Lãnh làm nhà cái duy trì tấm kia Cược Đài, ồn ào cực rất, liên tiếp kêu to cơ hồ đem nóc phòng cũng đều nhắc lên.

Lại nghe được hơn mười người khàn cả giọng liên thanh hô quát: “Nhỏ! Nhỏ! Nhỏ! Ha ha ha ha ha...”

“Ta ngày hắc cái òm ọp òm ọp! A a a a...” Làm nhà cái Đông Thiên Lãnh thì là tức giận kêu to, ô ngôn uể ngử tăng tăng lớp lớp: “Hắc a, một đám binh lính, lại có thể thắng tiền của lão tử! Hắc a hắc a hắc thật hắc a a...”

Một đám tướng quân không chút nào yếu thế: “Lông chim cái rắm! Hiện tại thế nhưng là ở trên chiếu bạc, liền xem như hoàng đế tiền chúng ta cũng dám thắng, hắc a, người mau mau mở, nếu là không đủ vốn tiền làm nhà cái liền rút nhanh lên xuống tới, để lão tử đến đây hai ván!”

Đông Thiên Lãnh oa oa kêu to: “Tiền vốn không đủ? Lão tử hôm nay nhất định phải các người đều thua cởi quần ra ngoài! Tức chết ta rồi tức chết ta rồi...”

Vân Dương ở ngoại vi kêu to: “Đông Thiên Lãnh, ta có thể nói cho người, bọn gia hỏa này nếu là còn có một cái giữ lại quần đi ra ngoài, người hắc a liền sớm làm cút đi cho ta đi về nhà đi! Ta đưa cho người nhiệm vụ, công khai ghi giá, chính là muốn đem bọn hắc triệt để thắng sạch sẽ, ngay cả một đầu đồ lót đều không cho thừa!”

Đông Thiên Lãnh ngao ngao kêu to: “Lão đại yên tâm đi, ta nhất định thảo chết bọn hắc!”

Một đám tướng quân cũng tại ha ha cười quái dị: “Chỉ một mình người thế mà cũng dám lớn như vậy nói không biết thẹn, nhìn mấy ca tươi sống vòng chết người!”

“Lại đến!” Thu công tử một nắm lớn ngân phiếu vỗ lên bàn, mặt đỏ tía tai: “Lão tử đừng đến không có, chính là là có tiền!”

Dày như vậy dày một chồng ngân phiếu, tối thiểu cũng phải có bốn mươi, năm mươi tấm, mà lại phía trên thấp nhất mệnh giá ngân phiếu, cũng là một vạn lượng.

Hùng hậu như vậy vốn đánh bạc vừa ra, nhất thời dẫn nổ một vòng mới cao trào!

Trong tràn ngập các loại tiếng quái khiếu đánh cược lần nữa bắt đầu.

Vân Dương cùng Thủy Vô Âm dạo qua một vòng, mắt thấy đám gia hỏa này mỗi người đều là cược đến khàn cả giọng, cực kỳ đầu nhập, liền đi tới một bên, tụ tại một chỗ.

“Như thế nào?”

Vân Dương hỏi.

“Người áo trắng kia chỉ nhìn không cá cược, cho đến tận này đã liên tục nhìn mười mấy cục, còn không có xuất thủ qua.” Thủy Vô Âm nói: “Người này hoặc là có mưu đồ khác, hoặc là chính là một cái lão thủ, ta tương đối có khuynh hướng cái sau.”

Vân Dương cũng không minh bạch hỏi; Nhưng Thủy Vô Âm minh bạch biết, hẩn hỏi là ai, hỏi là chuyện gì.

“Vì cái gì có này phán đoán?” Vân Dương nói.

“Tin tưởng Vân Tôn có thể nhìn ra, người này là một cao thủ.”

Thủy Vô Âm trong mắt lóe ra sắc bén ánh sáng: “Ta ở trước mặt hẩn cảm giác khí thế giống như như núi lớn rộng lớn, mà lại, ngọn núi này còn muốn là băng sơn, thấu xương rét lạnh băng sơn.”

“Người này tu vi, nhưng nói là ta đã thấy bất kỳ một người nào phía trên.”

Thủy Vô Âm thanh âm khàn giọng, nói cực kỳ chậm chạp, nhưng lại đặc biệt trịnh trọng.

“Chúng ta trận này đánh cược mặc dù sớm có dự mưu, nhưng thời gian chưa định, vẫn có thể quý về ngẫu nhiên mà thành, nếu nói như thế cao thủ là hữu tâm mà đến, không khỏi gượng ép.”

“Cho nên nói, ta càng có khuynh hướng người này là xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, cho nên mới sẽ tiến đến thử thời vận, dù sao chúng ta cái này Lăng Phong các danh khí cũng không tệ lắm, chỉ cần là bằng bản lĩnh thật sự thắng tiền, bao nhiêu đều có thể mang đi!”

“Lúc đầu theo lẽ thường mà nói, như cao thủ như vậy, là không có lý do gì thiếu tiền. Cho dù thiếu tiền, cũng sẽ có đến tiền con đường; Nhưng hẩn sẽ đến đây, không có gì hơn hai loại khả năng, hoặc là hẩn trong này cũng không có thu hoạch bổ cấp con đường; Hoặc là, hẩn chính là đơn thuần ưa thích đánh bạc.”

<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>

“Hẩn lựa chọn dùng đánh bạc loại này bất chấp nguy hiểm phương thức kiếm tiền, cũng không nguyện ý dùng phương pháp khác... Người này hẩn là một người tương đối có nguyên tắc.”

Thủy Vô Âm nói: “Mà người như vậy, bình thường đều sẽ chuẩn bị rất đầy đủ, tuyệt thiếu để cho mình lâm vào loại này túng quẫn khốn khó hoàn cảnh, cho nên... Hẳn hẳn là có chỗ khó.”

“Loại này khó xử... Ngoại trừ địch nhân cường đại, lại khó có khác khả năng đem loại người này bức đến mức độ này.”

Thủy Vô Âm thanh âm rất chậm, nói xong một câu, liền cân nhắc một đoạn thời gian, từ từ nói ra những này, cuối cùng tổng kết nói ra: “Nếu là ta đoán không sai, người này, ở trong Thiên Đường thành nhất định tồn tại một cái hẳn cũng vô pháp chống lại kẻ thù mạnh đại địch, thậm chí, kẻ thù mạnh đại địch này có thể là hẳn hoàn toàn không cách nào chống cự nhân vật hung ác, một khi đối mặt, ngay cả đơn thuần chạy trốn đều rất khó khăn.”

Vân Dương trong mắt lộ ra đến đơn thuần vẻ hân thưởng.

Bát ca nói không sai, Thủy Vô Âm đầu óc quả nhiên là dễ dàng đến cực điểm.

Chỉ bằng lấy đối phương tiến đến đánh bạc một sự kiện, liền có thể đem sự tình suy luận đến chạm đến chân tướng phương diện trình độ, nào chỉ là đáng quý, nếu không có Vân Dương đã từng thấy qua người áo trắng này bị Nhất Điện Tần Quảng Vương truy sát, cũng chưa chắc có thể đoán được trình độ này, bất quá tương đối, chính là bởi vì Vân Dương cũng biết người áo trắng nội tình, tự nhiên mình bạch Thủy Vô Âm phỏng đoán, hoàn toàn là một điểm không sai, bởi vậy dựa thế mà làm, cũng không độ khó!

“Nếu hẳn có lòng muốn thắng, vậy liền để hẳn thua! Nhưng năm mươi lượng bạc quá ít!”

Vân Dương mỉm cười, thấp giọng nói ra.

Thủy Vô Âm ngẫm hiểu, cũng thấp giọng nói: “Vậy ta lại đi đi dạo.”

Nói đi ngồi yên mà đi.

Vân Dương nụ cười nhàn nhạt cười, như cũ đứng tại chỗ, lặng chờ tin lành.

Tại trong sòng bạc này, đại lượng Cẩm Huyền Thạch khẳng định là tồn tại, hàng thật giá thật, không chút nào tồn hoa trương giả bộ; Cho dù là đỉnh phong cao thủ tới, vận dụng huyền khí, cũng không thể nào làm được hoàn toàn vô thanh vô tức, hoàn toàn không có sơ hở; Tầng này nhận biết chính là hoàn toàn chính xác, cũng là tất cả đồ khách yên tâm nhất địa phương.

Nhưng có Cẩm Huyền Thạch cũng không đại biểu liền nhất định không có cách nào gian lận chơi bẩn, chỉ ít tại địa giới này, hay là có một người lại có thể dùng ra bàn ngoại chiêu.

Thủy Vô Âm.

Tại toàn bộ đại lục tất cả tu giả đều tu luyện huyền khí hoàn cảnh lớn đại tiền đề dưới, Thủy Vô Âm làm thần bí người Linh tộc, hẳn tu luyện lại là Linh tộc công pháp.

Hẳn có thể vận dụng linh hồn chi lực, tham gia trong đó, đạt tới vô thanh vô tức cải biến đánh cược kết quả cuối cùng mục đích.

“Đây chính là Bát ca đem Lăng Phong các làm thành sòng bạc, mà không phải làm thành khác ngành nghề căn bản nguyên nhân đi...”

Vân Dương trong lòng đem chính mình Bát ca rất khinh bỉ một trận: “Gia hỏa này ngay từ đầu dự định chính là nghĩ đến hố người... Có như thế một cái thần không biết quỷ không hay gian lận tồn tại, mở sòng bạc, muốn không kiếm lời cũng khó khăn a...”

Bên kia, người áo trắng trước trước sau sau đã nhìn hai ba mươi cục, có vẻ như là rốt cục quyết định.

Mắt thấy Thu Vân Sơn buông xuống xúc xắc chung một cái chớp mắt, càng không do dự, thẳng đem năm mươi lượng bạc lập tức rơi vào trêm điểm.

Đơn chú điểm ép!

Đơn chú điểm ép là cược xúc xắc tương đối ít thấy đặt cược thủ pháp, ba viên xúc xắc nhiều nhất lắc ra khỏi 18 điểm, nhỏ nhất ba điểm, chung đến 16 chủng đơn chú điểm ép lựa chọn, cho nên một khi áp trúng, tỉ lệ đặt cược cũng là gấp 10 lần tăng trưởng!

Nếu là ép trúng bảy điểm, như vậy, Thu Vân Sơn liền cần bồi đi ra năm trăm lượng. Gấp 10 lần trả về!

Nhưng coi như tỉ lệ đặt cược cực cao, nhưng cuối cùng đành phải một phần mười sáu tỷ lệ, muốn ép trúng nói nghe thì dễ?!

Bên cạnh mọi người không khỏi vì đó kinh ngạc, thế mà thật là có chơi như vậy? Là thật như vậy có nắm chắc? Vẫn thua gấp?

Nếu không phải muốn phát tài muốn điên rồi?

Thủy Vô Âm đứng tại phía ngoài đoàn người bên cạnh, ngồi yên nhìn xem.

Thu Vân Sơn trong tiếng cười lớn, mở ra xúc xắc chung, đã thấy bên trong ba hạt xúc xắc, một cái hai điểm, một cái một chút, một cái bốn giờ!

Ba viên xúc xắc điểm số hợp lại, thế mà... Thật là bảy điểm.

“Ta thao! Thật sự là bảy điểm?!” Thu Vân Sơn cổ duỗi ra, tròng mắt cơ hồ rơi ra đến: “Không phải gấp quý đi!”

Thu Vân Sơn trong miệng chửi mắng, thủ hạ lại không do dự, thẳng đẩy ra năm trăm lượng cho người áo trắng, mặc dù là gấp 10 lần trả về, nhưng người áo trắng áp chú quá ít, cũng chỉ đến năm mươi lượng, bất quá rải rác số lượng!

Bốn bề đám người nhưng không khỏi cùng nhau cảm khái người này số phận càng như thế chuyện tốt, lớn như vậy vận khí tốt làm sao lại rơi xuống một mình hắn trên đầu, lại ai thán chính mình vừa rồi làm sao lại không có hạ cái mấy ngàn lượng mấy vạn lượng tại trên bảy điểm, nếu không không phải cũng phát!

Ngược lại là người áo trắng kia vẫn vươn người đứng đấy, trên mặt đều là một mảnh lạnh nhạt.

Hiển nhiên đối với kết quả này, trong lòng của hắn nắm chắc, hoàn toàn không ngoài sở liệu.

Các quốc gia tướng lĩnh cũng đều là kiến thức uyên bác hạng người, mắt thấy người này cao thâm như vậy khó lường, có vẻ như cao nhân, không khỏi động ngấm nhìn ý nghĩ, ngược lại muốn xem xem người này có thể hay không tiếp tục viết tiếp ngạc nhiên, liệu sẽ tiếp tục đơn chú điểm ép!

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter...↓ ↓ ↓

Hắn, một bước đầu nhập võng du, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên trên đỉnh cao cùng mỹ nữ.

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 194: Người có thể thế chấp a

Converter: DarkHero

Sau đó, người áo trắng không còn đơn chú áp điểm, mà là miễn cùng mọi người đi vào đơn thuần cuộc lớn nhỏ, thế nhưng là liên tiếp bốn chú, đúng là mỗi chú đều là trúng, trong tay bạc cũng từ lúc mới đầu năm trăm lượng biến thành bốn ngàn lượng.

Chúng tương đều là sòng bạc lão thủ, đến tận đây như thế nào còn không biết người này lại quả nhiên là Đổ Đạo người trong nghề, chí ít đang nghe xúc xắc phương diện vô cùng có tạo nghệ, đồng đều trông mong nó không ngừng cố gắng, lại xuống số thành, lại có không ít mừng thầm tại tâm, chính mình sớm hơn một bước nhìn ra người này đến, vừa rồi thế nhưng là học tập thắng rất nhiều, phát đại tài cơ hội đúng là từ trên trời giáng xuống...

Người áo trắng như vậy hung hãn chiến tích vừa ra, mặt khác vài bàn các quốc gia tướng lĩnh cũng đều nghe tiếng mà đến, tựa như cá mập ngửi thấy máu tươi, chen chúc mà tới!

Mọi người ở đây trơ mắt nhìn người áo trắng, chờ lấy hắn lại rơi chú, đám người tốt học tập phát tài thời điểm, đã thấy người áo trắng kia thần nhiên thu ngân phiếu, lần nữa trở lại quan sát trạng thái.

Tại người áo trắng bên người một vị Đông Huyền tướng lĩnh mắt thấy nó cũng không đặt cược, không khởi thúc giục nói: “Anh em, tranh thủ thời gian đặt cược a, chúng ta mấy ca đều chờ đợi người đây!”

Người áo trắng ánh mắt lăm liệt, cũng không đáp lời, dường như là coi là thật lại không đặt cược ý đồ, hoàn toàn xem bốn bề chú ý tại không có gì!

Đối với người áo trắng mà nói, hiện tại mình đã có bốn ngàn lượng; Chỉ cần lại quan sát một đoạn, tập trung tinh lực, nghe ra cụ thể một chút số, một lần nữa đơn chú áp điểm, liền có thể cầm tới bốn vạn lượng đánh cược tiền.

Chỉ cần có bốn vạn lượng này, liền đầy đủ chính mình trong khoảng thời gian này tiêu xài.

Người không thể quá tham; Dù sao có sòng bạc này tồn tại, không có tiền lại đến là được, tình huống của hôm nay rất không thích hợp, bốn bề mấy hán tử này từng cái cao lớn vạm vỡ, lưng hùm vai gấu, càng đều có vô biên sát khí tùy thân, chỉ sợ tất cả đều là quân người trong quân lữ, tuyệt không phải bình thường, thật muốn bị đám người này quần lên, mặc dù mình không sợ, nhưng tóm lại là phiền phức.

Người áo trắng ánh mắt ngưng chú, cơ hồ không ai quan sát đến hai bên lỗ tai tại rất nhỏ run rẩy.

Thua liền bốn thanh Thu Vân Sơn đem xúc xúc chung nâng trong tay, từ trên xuống dưới trái trái phải phải đảo bông hoa chuyển động; Đột nhiên quay tròn bay lên giữa không trung, lập tức một bàn tay đập vào mặt bàn, chơi thành thạo đến cực điểm, cười ha ha: “Đặt cược đặt cược a, không có ngọn đèn chỉ đường các người cũng không dám đặt cược rồi hả? Mua định rời tay oa tạp tạp tạp...”

Một đám tướng quân mắt thấy người áo trắng thật không rơi chú, lại nghe Thu Vân Sơn kêu gào, không khỏi quái khiêu liên tục, quơ ngân phiếu, hướng trên bàn đập.

Người áo trắng do dự một chút, đem trong tay mình tất cả ngân phiếu tất cả đều hướng một cái khoảng trắng vị trí đẩy đi qua.

Lại là đơn chú ép điểm!

Nhưng tất cả mọi người lần này lại cơ hồ là đem trông mắt trừng đi ra, nhìn xem người áo trắng này ánh mắt, thoáng như cùng nhìn giống như thần tiên.

Bởi vì người áo trắng lần này đơn chú ép điểm, ép rõ ràng là —— 18 điểm!

Người áo trắng này ép tới lại là sáu sáu sáu tổ tông con báo!

18 điểm tổ tông con báo cố nhiên cũng là đơn chú ép điểm, nhưng lại cùng bình thường điểm số hồi nhiên, chính là duy nhất điểm số, xuất hiện tỷ lệ không đủ vạn nhất, cho nên đơn chú tỉ lệ đặt cược lại lại muốn gấp 10 lần mà tính, cũng liền nói, một khi ép trúng, chính là chính cả gấp trăm lần tỉ lệ đặt cược, nếu là lần này thật ra con báo, chỉ là người áo trắng một người tiền đặt cược, Thu Vân Sơn liền phải bồi đi ra 40 vạn lượng!

Ván này, thế mà lớn như vậy.

Người áo trắng đối với cái này cũng là trong lòng bất đắc dĩ đến cực điểm, trời đất chứng giám, hẳn thật cũng chỉ muốn thắng bốn vạn lượng mà thôi, nhưng là... Vừa rồi thế nhưng là thanh thanh sở sở đã hiểu, ván này, gia hỏa tên là Thu Vân Sơn này xuất tẩn hoa dạng, chính xác lắc ra khỏi tới con báo!

Nếu đối phương lắc ra khỏi tới, chính mình cũng nghe đi ra, như vậy thì là... Nói rõ 40 vạn đưa đến trong tay, há có thể không thu?

Thu Vân Sơn thấy thế cũng là khóe miệng co quắp một trận: Đây thật là lão đại bằng hữu? Bằng hữu này có chút hung ác a...

Đưa tay đi vén xúc xúc chung, bàn tay lại có chút run rẩy; Rốt cục rống một tiếng, đem xúc xúc chung một thanh nhấc lên, thua liền thua đi!

Có chơi có chịu, chính là ta Thu Vân Sơn mỹ đức!

Xúc xúc chung nhấc lên.

Đám người cùng một chỗ nhìn lại, chỉ gặp phía dưới lẳng lặng nằm ba hạt xúc xúc.

Một cái sáu điểm, một cái sáu điểm... Một cái khác, năm điểm.

17 điểm.

Ép sai!

Tướng quân khác bọn họ quan tâm hơn lớn nhỏ thắng thua, một cái chớp mắt dừng lại đằng sau liền lại ồn ào.

“Thảo! Lại thua!”

“Ta thắng ta thắng, thanh này ta thắng, ha ha...”

Người áo trắng ánh mắt ngưng tụ, nhìn xem trên mặt bàn sáng loáng 17 điểm, nửa ngày không có chuyển khai ánh mắt.

Đây là có chuyện gì?

Cái này Thu Vân Sơn tuyệt đối không có giở trò, đây là mình có thể hoàn toàn xác định; Mà tại để lộ trước đó, phía dưới điểm số, cũng tất nhiên là 18 điểm không có sai.

Nhưng là... Để lộ đằng sau, tại sao liền biến thành 17 điểm đâu!

Phía ngoài đoàn người bên cạnh.

Thủy Vô Âm mang theo nụ cười nhàn nhạt, ngồi yên mà đi, một cái bàn một cái bàn tra xét đi.

Người áo trắng lẳng lặng nhìn trên bàn 17 điểm, lẳng lặng nhìn Thu Vân Sơn cười lớn, đem ngân phiếu quét sạch sành sanh.

Sau đó, mặt không thay đổi quay người mà đi.

Vân Dương tể này đã ở vào nơi cửa, còn cầm gương ghế bành, vểnh lên chân bắt chéo, thoải mái ngồi, nhoáng một cái nhoáng một cái.

Nhìn thấy người áo trắng đi tới, kinh ngạc nói: “Làm sao? Không đùa? Không nhiều chơi vài tay?”

Người áo trắng sắc mặt rất khó nhìn, hừ một tiếng, liền hướng bên ngoài đi.

Vân Dương cười hắc hắc: “Thua? Thua sạch rồi?”

Gia hỏa này thật đáng ghét!

<script src="https://js.genieessp.com/t/123/829/a1123829.js" type="text/javascript"></script>

Người áo trắng nhường mảy.

Suýt nữa ép không được hỏa khí.

Nếu là ngay từ đầu chỉ có năm mươi lượng kia, thua cũng liền thua; Nhưng là mình một phen khó khăn trắc trở, đều đạt tới bốn ngàn lượng, đây chính là một số tiền lớn.

Cứ như vậy một thanh xuống dưới, mất ráo.

Thua bốn ngàn lượng, cũng không phải thua năm mươi lượng a.

Nhìn xem người áo trắng buồn bực biểu lộ, Vân Dương trong lòng cười thầm.

Đây chính là Thủy Vô Âm thủ đoạn.

Để cho người trước thắng, thắng đến mức nhất định, lại để cho người duy nhất một lần thua sạch sẽ; Loại kia khó chịu biệt khuất, liền sẽ cho người đẩy lên cực hạn!

Lão đại nói thua năm mươi lượng quá ít. Vậy trước hết để cho hắn thắng nhiều chút, sau đó lại duy nhất một lần làm sạch sẽ tốt.

“Bất quá chỉ là năm mươi lượng bạc mà thôi, thua thì thua thôi, chỗ nào đáng như vậy.” Vân Dương hòa ái dễ gần mỉm cười: “Hoan nghênh lần sau trở lại.”

Người áo trắng hừ một tiếng, không muốn để ý đến hắn liền hướng bên ngoài đi, nhưng, nhưng lại thực sự nhịn không được, nhịn không được phản bác: “Ta thua ròng rã bốn ngàn lượng!”

Vân Dương cười ha ha: “Nơi nào có bốn ngàn lượng? Các hạ lúc ấy rõ ràng liền tự nhận chỉ có năm mươi lượng! Coi như ở trong quá trình này, các hạ thắng đủ bốn ngàn lượng, nhưng này trong đó 3,950 lượng như cũ chẳng qua là thẻ đánh bạc... Cũng không chân chính thuộc về người, có cược chưa là thua là không tệ, nhưng vốn đánh bạc chính là vốn đánh bạc, ngài cuối cùng mang đi mới là ngài!”

“Ngài ban đầu mang tới, cũng là mới thua.”

Người áo trắng sắc mặt nhất thời xanh một chút, nhưng lại nhất thời không nói gì.

“Thua liền đi... Quả nhiên tốt vật đánh cược. Chỉ là, cũng không khỏi dù sao cũng hơi thất lạc a? Ài, năm mươi lượng trắng bóng bạc cứ như vậy không có, ài, năm mươi lượng bạc đặt cơ sở, một đường độ sức đến bốn ngàn lượng, cứ như vậy lập tức rõ ràng túi, trong lòng khó chịu là có thể tưởng tượng, càng là có thể lý giải; Ài, đây đều là chuyện không có cách nào khác... Đến cược hai thanh, ai không muốn thắng a... Nghĩ thoáng đi, đây chính là nhân sinh à nhân sinh...”

Vân Dương lú lo không ngừng trấn an lấy người áo trắng; Nhưng người áo trắng này càng nghe sắc mặt càng đen.

Rốt cục dừng bước, quay đầu nhìn xem Vân Dương, trầm giọng nói: “Im miệng!”

Vân Dương mở to hai mắt nhìn: “Thì sao? Ta nói người người này, không phải liền là thua năm mươi lượng bạc a? Về phần vội vã như vậy đổ mặt trắng a? Ta hảo ý khuyên giải người vài câu thể mà còn hướng ta phát cáu... Thật sự là hảo tâm làm lòng lang dạ thú...”

“Đây chính là trên người của ta sau cùng năm mươi lượng!” Người áo trắng trầm giọng nói: “Ta không hy vọng có người dùng cái này đến đả kích ta.”

“Sau cùng năm mươi lượng...”

Vân Dương gật gật đầu: “Cái này coi như thật đáng giá đồng tình, bất quá, người cứ đi như thế? Có cần hay không ta mượn người một chút bạc? Đi lặt qua bản?”

Người áo trắng ánh mắt sáng lên: “Người có thể cho ta mượn?”

Vân Dương nói: “Cùng người phương tiện chính mình thuận tiện, bất quá người phải có thể chấp mới thành. Ta mượn bạc, tự nhiên cũng là cần lợi tức.”

Người áo trắng móc ra một khối ngọc bội: “Cái này như thế nào?”

“Có thể.” Vân Dương nhận lấy, nhìn kỹ một chút, còn ước lượng phân lượng, trầm giọng nói: “Khối này ngọc bội ta mặc dù không biết nội tình, nhưng thể chấp cái 3000 lượng bạc hay là không có vấn đề.”

“3000 lượng...” Người áo trắng hít một hơi thật sâu: “Ta đây là Hải Chi Tâm Ngọc...”

Vân Dương trợn mắt một cái: “Người liền nói có cho mượn hay không được?”

“... Mượn!” Người áo trắng nỗ lực nuốt xuống một hơi, cơ hồ nín chết.

Bất quá, trên thân chút xu bạc không có, sau cùng năm mươi lượng cũng thua, chính xác không mượn, sau đó phải làm sao bây giờ? Thật chẳng lẽ muốn đi trộm đi đoạt làm loại kia hạ lưu sự tình?

Có 3000 lượng này, tối thiểu có gỡ vốn cơ hội. Lợi tức lại cao hơn, lại có thể thế nào? Người nào không biết sòng bạc vay tiền lợi tức cao, nhưng đó là nhằm vào người bình thường mà nói, người cho rằng ta là loại kia không hiểu đồ kỹ đồ dần a?

Cầm 3000 lượng bạc, người áo trắng hừ một tiếng, nghiêng mắt thấy Vân Dương một chút: “Không cho người đi, ta đã nhớ kỹ người, chỉ đợi ta thắng, lập tức liền đến chuộc về ngọc bội kia.”

“Điểm này vấn đề đều không có!”

Vân Dương cười đặc biệt thoải mái: “Ở đây chúc người thắng ngay từ trận đầu, đại sát tứ phương. Đúng, còn có một tiết cần nói rõ, người nếu là lại trong vòng nửa canh giờ trả lại ta 3000 lượng, ngọc bội là của người, nhưng nếu là qua nửa canh

giờ, vậy coi như cần 3,500 lượng mới có thể rõ ràng trương mục.”

Đen, thật sự là đen a, nửa canh giờ liền dám thu tương đương với mẫu kim một phần sáu lợi tức, cái này lại há lại chỉ có từng đó là vay nặng lãi, căn bản chính là cướp bóc, không, so cướp bóc đen hung ác!

Người áo trắng hừ một tiếng, đi vào, lại chưa cò kè mặc cả, hiển nhiên là đối với mình rất có lòng tin!

...

Nửa khắc đồng hồ đằng sau.

Người áo trắng một trán hắc tuyến đi đến Vân Dương trước mặt, trên mặt nổi gân xanh, huyết Thái Dương thành thích nhảy lên.

“Nhanh như vậy liền hồi vốn, huynh đệ người này sẽ vận khí không tệ a!” Vân Dương biết rõ còn cố hỏi, giả bộ nâng nói.

Người áo trắng sắc mặt vốn cũng không tốt, nghe được Vân Dương lời này, sắc mặt càng đen.

“Chẳng lẽ người thua?”

Vân Dương một mặt chấn kinh, một mặt kinh ngạc, một mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn xem người áo trắng, kinh ngạc nói: “... Người... Tại sao thua đến nhanh như vậy? Lúc này mới nửa khắc đồng hồ công phu đi, chúng ta mới vừa nói tốt là nửa canh giờ, người không cần quá gấp!”

Người áo trắng huyết Thái Dương thành thích nhảy, sâm nhiên ánh mắt khóa chặt Vân Dương, lạnh lùng nói: “Ta nếu lại thế chấp một lần.”

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Hắn, một bước đầu nhập võng du, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên trên đỉnh cao cùng mỹ nữ.

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 195: Làm một chuyện, không ai nợ ai

Converter: DarkHero

“Người có cái gì tốt đồ chơi? Lấy ra nhìn một cái? Chỉ cần ta thấy thuận mắt, thế chấp không thành vấn đề.” Vân Dương.

...

Một khắc đồng hồ đằng sau.

Người áo trắng sắc mặt đều đen.

“Ta cái này còn có một khối Tinh Thần Cương Tinh; Thế chấp cái một vạn lượng không có vấn đề a?”

“Không có vấn đề.”

...

Sau nửa canh giờ.

Người áo trắng đứng ở trước mặt Vân Dương, cắn răng: “Không cá cược!”

“Ta đi? Đây chính là hơn ba vạn lượng bạc a... Lão đại người trước trước sau sau chưa tới một canh giờ liền toàn thua... Ta hiện tại rốt cuộc biết người vì cái gì một thanh thua bốn ngàn lượng bạc!”

Vân Dương lắc đầu thở dài, lời nói thắm thía: “Ta khuyên người cũng đừng cược, người được mất tâm quá nặng đi, căn bản cũng không thích hợp đánh bạc, đánh bạc cái đồ chơi này, đánh cược nhỏ di tình, đánh cược lớn tổn hại sức khỏe na!”

Người áo trắng im lặng không nói, trên má cơ bắp một trận nhảy lên.

“... Cáo từ.” Từng bước một đi ra ngoài, mỗi một bước, đều tựa hồ kéo lấy thiên quân chi lực.

“Cái kia... Ta nói... Ngài nếu là còn không hết hi vọng, ngài thanh kiếm này cũng là có thể thế chấp một chút.” Vân Dương ung dung thở dài: “Bất quá, người hay là đi thôi...”

“Người muốn kiếm của ta?” Người áo trắng tay phải lập tức cầm chuôi kiếm, nổi gân xanh.

“Như thế nào là ta muốn đâu? Không phải ta nhìn người thua đến không cam tâm, để cho người thêm một cái gỡ vốn cơ hội mà thôi? Được rồi được rồi. Người hay là đi nhanh lên đi!” Vân Dương lắc đầu: “Miễn cho hại người.”

Người áo trắng đã vừa hạ quyết tâm, sải bước đi trở về: “Ta thế chấp cho người!”

Vân Dương trừng to mắt: “Vị huynh đài này, ta vừa rồi chính là chỉ đùa với người, một thoai hoa thoai, là ta không phải; Người thanh kiếm này thua coi như thật không có; Ta thế nhưng là biết một võ giả tùy thân bội kiếm đại biểu cái gì, nghe ta một lời khuyên, đừng cược. Thật; Đánh bạc tựa như là một cái hố, đi vào dễ dàng, muốn bò lên, thế nhưng là tuyệt đối không có dễ dàng như vậy.”

Người áo trắng lạnh lùng nói: “Không cần nhiều lời, ta chỉ hỏi người, người tiếp nhận hay là không tiếp nhận?”

Vân Dương: “Tiếp nhận a! Huynh đài người thanh kiếm này xem xét cũng không phải là tục vật, ta nguyện ý ra giá hai vạn lượng bạc, làm thế chấp chi tư; Tùy thời cũng có thể chuộc về, như thế nào?”

Người áo trắng trên mặt thanh khí lóe lên: “Người nói cái gì? Ta thanh kiếm này cho dù là 10 vạn huyền thạch cũng tuyệt đối mua không được, người liền cho ta thế chấp hai vạn lượng bạc?”

Vân Dương bĩu môi, nói: “Người nói người kiếm giá trị 10 vạn huyền thạch liền đáng giá 10 vạn huyền thạch rồi? Liền xem như đem sòng bạc này bán, đoán chừng cũng chính là số này a? Người nói một thanh kiếm liền đáng giá rồi? Người thế nào không đi cướp đâu? Hiện tại là người muốn cầu cạnh ta biết không? Đừng nói nữa là 20,000, liền xem như... Ân, tốt a, tốt a...”

Vân Dương bất đắc dĩ nói: “Bộ dạng này tốt, người thanh kiếm này, ta có thể định giá mười vạn lượng bạc; Nhưng là, một lần chỉ có thể cho người 20,000. Mà lại, chỉ cấp người bốn lần. Lần thứ năm thời điểm, mặc dù hay là sẽ cho hai người vạn lượng bạc, lại không cho phép lại cược, trực tiếp cầm hai vạn lượng rồi đi, dạng này người tổng còn có thể sinh hoạt một đoạn thời gian, cũng coi là có Đông Sơn tái khởi chỗ trống, người nếu là đồng ý, chúng ta cứ làm như thế, nếu là không đồng ý, trực tiếp cầm kiếm của người rồi đi!”

Người áo trắng trầm mặt, biết rõ kẻ trước mắt này ngay tại đem chính mình từng bước một dẫn dụ tiến vào trong vực sâu, nhưng vẫn là muốn nói một câu: “Đa tạ.”

Loại cảm giác này thật hãn a dính nhau!

Ta gãy đổi thành bạc tròn vẹn mấy ngàn vạn kiếm, hết thảy cũng chỉ thế chân mười vạn lượng bạc, mà lại người ta còn cũng chỉ cho 20,000 ngọn nguồn định, đến đến, ta còn muốn nói tạ ơn!

Người áo trắng mang theo một cỗ chính mình cũng cảm giác rất là không thể tưởng tượng cảm xúc, lại lần nữa tiến vào sòng bạc.

Sau một lát.

“Lại cho ta 20,000.”

Lại một lát.

“Lại cho ta 20,000.”

Lại một lát.

“Lại cho ta 20,000.”

Sau đó, đại khái là một khắc đồng hồ đằng sau.

Người áo trắng đầy mắt mờ mịt đứng ở Vân Dương trước mặt, một mặt trăm mối vẫn không có cách giải, hoàn toàn không có nhân sắc.

Chính mình rõ ràng có thể nghe được điểm số, điểm này tuyệt đối không có bất kỳ cái gì sai lầm, càng không chất vấn chỗ trống.

Mà lắc ra khỏi tới điểm số, cũng rõ ràng chính là mình nghe được cái điểm kia số; Trong toàn bộ quá trình, cũng không có người lấy huyền khí từ đó gỡ trò.

Nếu là quả thật có người gỡ trò, liền xem như Lăng Tiêu Túy như thế đẳng cấp, chính mình cũng tất nhiên có thể có cảm ứng!

Coi như lần một lần hai chính mình không cảm ứng được, nhưng đến bây giờ nhiều lần như vậy xuống tới, lại thế nào cũng sẽ không sai lầm đến tận đây!

Thế nhưng là vì cái gì... Vì cái gì chính mình là một cái thua!

Hung hăng thua, vừa áp liền thua!

Bất kể như thế nào có năm chắc.

Dù sao chính là thua, một đường thua xuống dưới, thua đến cùng, thua đến tận!

Chính mình tới thời điểm, mặc dù cũng rất nghèo, nhưng trên thân tổng còn có năm mươi lượng bạc.

Nhưng bây giờ, trước trước sau sau trong thời gian hết thấy chưa tới một canh giờ, trên người mình tất cả tài vật ngọc bội, tất cả quý hiếm kim loại, tất cả đều thể chân ra ngoài không tính, còn thiếu rỗng rã 20 vạn lượng bạc kếp xù nợ nần!

Thậm chí ngay cả mình tùy thân bội kiếm đều rơi vào tay người ta.

Chớ nói chi là chính mình chỗ thiếu nợ nần còn tại lấy một loại không thể tưởng tượng phương thức, phát sinh lấy lợi tức.

Đừng bảo là nhiều, chính mình ngày mai lúc này lại tới đây, 20 vạn nợ nần này, tối thiểu cũng phải tăng tới 25 vạn đi! Chỉ cần thời gian nửa tháng, mình muốn chuộc về chính mình những vật này, liền đem biến thành chuyện tuyệt đối không thể nào!

<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>Bởi vì tại lần mẹ đẻ lần con phía dưới, thời điểm đó nợ nần tổng ngách, chỉ sợ đã tăng tới một cái chính mình táng gia bại sản, còn mười đời cũng còn không rõ con số trên trời.

“Lại thua?” Vân Dương một mặt vô hạn đồng tình nhìn qua người áo trắng: “Người vận khí này... Thực sự là... Nếu không người cầm 20,000 bạc này đi, chờ ngày mai lại đến thử chút vận may a? Hôm nay nhìn, là không nên đánh bạc, vô vọng gỗ vốn.”

Người áo trắng có chút trở mắt: Ngày mai lại đến?

Ngày mai trả lại a?

Đột nhiên, người áo trắng nhìn xem bên trong ngay tại la lối om sòm bàn đánh bạc, trống rỗng sinh ra một cỗ cảm giác sợ hãi. Chỉ cảm thấy mấy tấm bàn đánh bạc này, liền như là là một tấm to lớn miệng!

Chỉ đợi chính mình khẽ dựa gần, liền có thể đem chính mình ngay cả da lẫn xương nuốt vào!

“Ta...” Người áo trắng trong tay nắm lấy hai vạn lượng ngân phiếu, chỉ cảm thấy miệng đầy đắng chát.

Trong chớp nhoáng này, thật sự là đem cái kia Nhất Điện Tồn Quảng Vương hận đến tận xương tủy mặt đi.

Chưa bao giờ bất cứ lúc nào như thế hận gia hỏa này!

Ta trải qua thật tốt, tung hoành thiên hạ tiểu ngạo giang hồ, ai có thể làm khó dễ được ta? Hết lần này tới lần khác tên hỗn đản này không biết tiếp nhận ai ủy thác, liền bắt đầu truy sát ta, ròng rã ba vạn dặm đường dài chạy xuống, một đường đuổi theo chính mình mở giết.

Đem chính mình từ Ngọc Đường biên cảnh chạy tới Đại Nguyên, lại đem chính mình từ Đại Nguyên chạy tới thảo nguyên, thế mà còn không dừng tay, một đường đuổi theo chính mình, lại chạy tới Thiên Đường thành...

Khó khăn tạm thời thoát khỏi truy kích, có thể chính mình lại khổ cực phát hiện, tại mua thuốc, mua đan, mua tin tức, chữa thương... Chính mình mang theo mười mấy vạn lượng bạc thế mà cũng chỉ còn lại có năm mươi lượng.

Tới đây liệu một phát vận khí, ý muốn hóa giải một chút tiền bạc áp lực, càng nhiều hay là muốn mượn nhờ thắng tiền khoái cảm xua tan trong khoảng thời gian này đến nay biệt khuất, bạc này đã được quyết định từ lâu thắng thua đánh cược lại nơi nào có càng nhiều mong đợi hơn, lại chỗ nào nghĩ đến, đánh cược căn bản cũng không tại trong dự tính của mình, kết quả đánh cược một lần này, chỉ còn lại nợ nần

chồng chất mà thôi!

Người nói trắng ra áo người có thể không oán trách Nhất Điện Tần Quảng Vương a?!

Người nếu không đuổi ta, ta có thể tới nơi này đến?

Người nếu không đuổi ta, ta có thể xài hết tiền?

Người nếu không đuổi ta, ta có thể hoàn toàn bắt đắc dĩ đến đánh bạc?

Người nếu không đuổi ta, ta có thể rơi xuống hiện tại như vậy... Ngay cả kiếm đều thành người ta?

Còn thiếu đặt mộng nợ?

Một bút có lẽ cả một đời cũng còn không rõ bánh xe nợ!

“Nhất Điện Tần Quảng Vương! Ta cùng ngươi thế bất lưỡng lập! Không đội trời chung!” Người áo trắng cắn răng nghiêng lợi thấp giọng giận mắng lên tiếng.

Nhìn xem người áo trắng xanh cả mặt đi ra ngoài, Vân Dương gọi hắn lại: “Vị huynh đài này.”

Người áo trắng quay đầu, khi thấy Vân Dương chân thành khuôn mặt tươi cười: “Còn có chuyện gì?”

Vân Dương đem hắn kiếm hai tay nâng đứng lên: “Thanh kiếm này, tạm cho ngươi mượn sử dụng, tu giả hành đạo, có lưỡi kiếm bằng thân hay là có cần phải, không có hợp tay gia hỏa, vậy chính là có khuyết điểm. Trước đó, chỉ là cùng ngươi chỉ đùa một chút.”

“...”

Người áo trắng đột nhiên cảm giác trở nên kích động.

Một trận cảm động.

“Vì cái gì?” Hắn tế này nhìn về phía Vân Dương ánh mắt, đã tràn đầy tất cả đều là khát vọng, nhưng không có đưa tay đón, mặc dù ánh mắt của hắn đã sớm tràn đầy khát vọng.

“Chỉ có cùng mình tùy thân binh khí một đạo, mới là một võ giả toàn bộ sinh mệnh.”

Vân Dương thân nhiên nói: “Người dựa dẫm vào ta mượn tiền, lại bại bởi ta sòng bạc; Từ trình độ nào đó tới nói, ta cũng không tồn tại bất luận cái gì tổn thất. Tả hữu lưu lại kiếm của ngươi, ta cũng sẽ không dùng, liền xem như kiếm của ngươi lại có giá trị, ở ta nơi này cũng không thể hiện được tới... Ha ha, coi như là, kết giao bằng hữu a?”

“Đã người thiếu bạc, ta giúp đỡ người một chút, cũng coi là kết một phần thiện duyên.”

“Tất cả mọi người là người giang hồ, ai biết ngày sau ai có thể dùng đến đến ai?” Vân Dương thần thiết nói: “Nói không chừng về sau ta còn cần người hỗ trợ đâu, cầm đi.”

Người áo trắng nhìn thật sâu hẩn một chút, nói: “Đã như vậy, đa tạ.”

Thật là có chút kích động tiếp nhận kiếm của mình, nói: “Vị công tử này, hôm nay coi như ta mất người một cái nhân tình. Nếu là tương lai có cơ hội, ta có thể nhận lời người, thay người làm một việc.”

Hắn nghiêm mặt nói: “Đây là lời hứa của ta!”

Hắn nói câu nói này thời điểm, trong lòng là thật tổn lấy tràn đầy cảm kích!

“Thay ta làm một việc?” Vân Dương mỉm cười: “Sự tình gì đâu?”

Người áo trắng nghiêm mặt nói: “Có thể là bất cứ chuyện gì!!”

Vân Dương tay vỗ, nói: “Bất cứ chuyện gì? Tốt như vậy a? Nếu có thể bất cứ chuyện gì, vậy liền dứt khoát không cần sau đó, vừa vặn ta hiện tại liền có một việc cần có người hỗ trợ.”

“...”

Người áo trắng đầy rẫy hai mắt trợn nhìn qua Vân Dương, đại hỉ đại bi nườm nượp mà tới, nhưng vẫn ẩn ẩn cảm giác được, chính mình còn không có hoàn toàn từ trong một cái hố nhảy ra, nhưng lại quay người liền nhảy vào trong một hố càng lớn khác, hơn nữa còn là không chút do dự loại kia.

Nhưng, lời ra như gió, vô luận như thế nào cũng không thể tại mấu chốt này đổi ý, người áo trắng chăm chú nắm lấy kiếm của mình, lại sinh ra đi theo chính mình nhiều năm như vậy bảo kiếm giờ phút này rất là phỏng tay cảm giác, mặt đen lại nói: “Chuyện gì?”

“Người không phải mới vừa dự định liền nói một chút xong việc a? Tốt tốt, ta không mời không người hỗ trợ... Chỉ cần người làm xong chuyện này, chẳng những người thanh kiếm này, còn có nơi đây tất cả nợ nần, tất cả đều xóa bỏ!”

... %...

< cầu nguyệt phiếu! Canh năm, bộc phát; Các huynh đệ tử muội cho chút thể diện, nguyệt phiếu cho mấy tấm.

Mặt khác, có thể hay không đoán được, Vân Dương để vị này áo trắng làm chuyện gì? >

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Hắn, một bước đầu nhập võng du, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên trên đỉnh cao cùng mỹ nữ.

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 196: Bắt lại

Converter: DarkHero

Vân Dương thân thiết mỉm cười: “Kỳ thật ta mời người giúp đỡ chuyện này, đối với người mà nói tin tưởng cũng không khó. Ngoài ra, liên quan tới người chuyện khác, ta cũng có thể xuất lực hỗ trợ, chờ người làm xong việc lại tới tìm ta, chúng ta cần thận trọng.”

“Ta không có chuyện gì là cần người hỗ trợ.”

Người áo trắng cơ hồ muốn đem răng cắn nát: “Từ sự tình xong xuôi một khắc này bắt đầu, chúng ta vốn không quen biết, cầu về cầu đường về đường, nước giếng không phạm nước sông, lại không liên quan.”

“Một lời đã định.”

“Tứ mã nan truy.”

“Nói sự tình.”

“Ân, chuyện này kỳ thật rất đơn giản, chỉ là cần như vậy như vậy...”

Người áo trắng nghe xong, mắt lộ ra vẻ kinh ngạc: “Nhưng người mục đích cuối cùng nhất, cũng chỉ có một cái kia. Lời hứa của ta, cỡ nào quý giá, người thế mà chỉ là để cho ta giết một người mà thôi?”

Vân Dương thân thiết mỉm cười: “Người nghe không sai. Chuyện này, cũng không phải là rất dễ dàng. Đương nhiên, đó là với ta mà nói.”

Người áo trắng trên mặt lộ ra vẻ khinh thường: “Giết người có cái gì khó...”

“Ân, ta vẫn là đến nhắc nhở người một câu, nếu là người ở trong quá trình làm việc, đem ta bại lộ ra ngoài, như vậy chuyện này coi như không tính là.”

Vân Dương thân thiết nhắc nhở: “Đây là hữu nghị nhắc nhở a, mặc kệ là bất cứ lúc nào, bất kỳ tình huống gì, chỉ cần là tiết lộ, như vậy... Người nợ nần, vô luận thanh kiếm này, hay là những vật này, đều vẫn là ta!”

Người áo trắng chỉ cảm thấy nóng tính từng đợt xông đi lên: “Theo lý thường dĩ nhiên.”

Vân Dương đem ngọc bội, cùng các loại kim loại cái gì tất cả đều đem ra, để lên bàn: “Xin mời...”

Vừa mới nói một cái chữ xin mời, Vân Dương đột nhiên bỗng nhiên ngừng miệng.

Những này ngọc bội, kỳ dị kim loại, mặc dù nhìn cũng đều là bộ dáng lúc trước, nhưng Vân Dương rõ ràng có thể cảm giác được, bên trong bao hàm tất cả linh khí, mười thành chí ít đi chín thành rủi!

Vân Dương nhất thời một trận đau răng.

Bất quá là thả trong ngực tự mình trong thời gian ngắn như vậy liền đã bị Lục Lục ăn trộm...

Nhưng người áo trắng này sẽ rõ ràng đã bị tức điên rồi, nhìn cũng không nhìn, thẳng đem tất cả mọi thứ soạt một tiếng quét vào trong ngực, nói: “Từ đây không ai nợ ai! Cáo từ!”

Vân Dương thở dài một hơi: “Người nói cái gì chính là cái đó, không ai nợ ai, không ai nợ ai; Người cần phải nhớ kỹ lời của người nói!”

Người áo trắng cả giận nói: “Ta Bạch Y Tuyết, há có thể là loại người không có mồm miệng, lật lọng kia.”

Lời còn chưa dứt, thẳng quay đầu nghênh ngang rời đi.

Vân Dương thật dài thở dài một hơi: “Ông trời của ta, quá con mẹ nó thâm ảo na!”

Lấy Vân Dương phán đoán, người áo trắng này đẳng cấp ít nhất phải tại ngày trước thấy Vân Hải Thần Long Lương Vân Kỳ phía trên, nếu là quân này then quá hoá giận, chính diện thẳng đối với mình, vậy mình việc vui coi như thật lớn!

“Lục Lục! Lục Lục!”

Vân Dương mặt đen lên tiến nhập thần thức không gian: “Người...”

“Ấy da da...”

Lục Lục tể này hiển nhiên là biết mình gây họa, non mềm dây leo quấn quanh lấy Vân Dương, một trận non nốt nũng nịu; Dùng nhu nhu dây leo mũi nhọn nịnh nọt trên người Vân Dương quay tới quay lui, thế mà chui vào Vân Dương trong nách.

Tựa như là một cái biết làm sai chuyện, liễu mạng nịnh nọt cha mình tiểu nữ nhi, các loại nũng nịu, các loại giả ngây thơ, các loại nịnh nọt, các loại nhu thuận, tóm lại chính là các loại động tác dùng bất cứ thủ đoạn nào thay nhau ra trận...

“... Thua với người...” Lập tức cảm giác một trận tê tê, đầy ngập nộ khí không biết trôi dạt đến nơi nào đây, không có chút nào lực uy hiếp cảnh cáo nói: “Về sau cũng không thể làm như vậy, biết đi? Ngoan.”

“Ấy da da...”

Lục Lục vung vẩy đằng mạn, thân mật trên người Vân Dương trên mặt cọ qua cọ lại.

“Lục Lục, ta còn kém bao nhiêu lại có thể thắng một cấp rồi?”

“Ấy da da...”

“Còn kém mấy chục người? Ít như vậy rồi?”

“Ấy da da...”

Vân Dương chỉ cảm thấy lòng tràn đầy ôn nhu rời khỏi không gian, nở nụ cười, toàn thân nhẹ nhõm, sau đó mới phát hiện, vừa rồi rõ ràng lửa giận điên hung chính mình thể mà ngay cả một chút xú lửa đều không có phát ra ngoài, cứ như vậy bị hóa giải thành vô hình...

Lục Lục dập lửa thủ đoạn, quả nhiên nhất tuyệt!

Đến tận đây, người áo trắng đưa tới biến cố có một kết thúc, Vân Dương tự nhiên lại đem tình lực thả lại đến trên chiếu bạc bên kia.

Đem so sánh với đột nhiên xuất hiện người áo trắng, các quốc gia tướng lĩnh mới là hôm nay chân thực mục tiêu!

Chỉ là, Vân Dương đã đối với bên này tiền đặt cược lại không hứng thú, không, hoặc là phải nói Vân Dương cho tới bây giờ liền không có đem các quốc gia tướng quân nắm giữ thẻ đánh bạc, ngân phiếu coi là chuyện đáng kể!

Tất cả đều là đã vào túi con mồi, không quá sớm một bước trễ một bước sẵn giết sự tình!

Tại qua một lát, người nào đó cho Thủy Vô Âm đưa cái ánh mắt.

Thủy Vô Âm bất động thanh sắc, khẽ gật đầu.

<http://t.ruyencuatui.net/> Sau đó...

Tứ đại công tử đồ kỹ nhân phẩm đồng thời đại bạo phát, giống như có tinh vi tính toán qua đồng dạng, cơ bản mỗi một ván đều là thắng nhiều bồi ít, bó lớn bó lớn bạc giống như thủy triều chảy vào hầu bao; Chỉ thắng được các quốc gia tướng lĩnh quý khốc sói gào, phàn nàn âm thanh không ngừng.

“Người nha kêu người nào thằng ranh con đâu?”

Bên trong một đám quân các tướng quân lúc đầu thua nóng tính thịnh vượng, trong túi làm một chút, tựa như là tao ngộ đại hạn đồng dạng; Được nghe lại như vậy không khác biệt bao trùm thức miệng pháo, coi là thật liền tựa như mười năm hạn hán đã lâu gặp mưa đá, hiện tại chỗ nào còn nhịn được, lập tức chế giễu lại.

Đông Thiên Lãnh cười hắc hắc: “Ai phản bác người đó là thằng ranh con, ừ... Nhiều người như vậy đều có phản ứng a, vậy thì càng đơn giản, chư vị ngồi ở đây, toàn bộ đều là thằng ranh con, cũng đều là rác rưởi.”

“Đánh hỗn đản này!”

Thua tức giận đám người then quá hoá giận, cùng nhau tiến lên, hợp nhau tấn công.

Tứ đại công tử không chút nào yếu thế, vừa người nghênh tiếp: “Đến a đến a...”

Trận này đỡ, đánh cho quả nhiên là thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang.

Tứ đại công tử một bên cố nhiên là người người mặt mũi bầm dập, nhưng các quốc gia tướng quân cũng từng cái tất cả đều là đầy người bừa bộn.

Mọi người đều biết đây là dân cờ bạc ở giữa chiến đấu, cũng không có người coi là thật hạ tử thủ, dù sao lẫn nhau biết lẫn nhau lai lịch, nếu là quả thật đem đối phương làm hỏng, đến tiếp sau phiền phức rất không nhỏ.

Cho nên mọi người xuất thủ đều tương đối khắc chế, rất phi thường tương đương khắc chế.

Nhưng lại như thế nào khắc chế cũng tốt, Lăng Phong các sông bạc này sẽ lại đã sớm trở nên cảnh hoàng tàn khắp nơi, coi như đám người không có ra chân lực, nhưng một chút dư ba cũng đủ để khiến đến sông bạc thất linh bát lạc, không phục hồi như cũ mạo!

Kết quả này lúc đầu không coi là nhiều ngoài dự liệu, thế nhưng là tiếp xuống biến cố lại là hoàn toàn ra khỏi ở đây dự liệu của tất cả mọi người, hoặc là phải nói tùy theo mà đến phát sinh sự tình làm cho tất cả mọi người đều là mộng bức.

Một tiếng âm vang tiếng vang sau khi, một đám người vội vã vọt vào sông bạc, trong tay đao thương lóe ra hàn quang, đằng đằng sát khí: “Tất cả đều không được nhúc nhích!”

Lại là Thành Vệ quân.

Thủy Vô Âm cả người toát mồ hôi lạnh: “Chúng ta nơi này chính là người một nhà cùng người một nhà nói đùa, không có chuyện... Không có chuyện...”

Nhưng đám này Thành Vệ quân hoàn toàn không chịu nghe giải thích, trực tiếp hạ

lệnh: “Đem tất cả mọi người cho ta trối lại, toàn bộ mang về chặt chẽ thẩm vấn!”

Chúng tướng quân chưa từng có kinh ngạc ở giữa, Thành Vệ quân bọn họ đã như lang như hổ vọt lên.

Mười cái đối phó một cái, đối phương còn muốn sợ ném chuột vỡ bình, không dám coi là thật đối đầu, tình thế tự nhiên nghiêng về một bên sụp đổ, rất nhanh, bao quát tứ đại công tử, các quốc gia tướng lĩnh ở bên trong tất cả kẻ nháo sự toàn viên trối gô, tựa như trối thành bánh chưng một dạng, trùng trùng điệp điệp áp giải ra ngoài.

“Vân Dương đâu? Vân công tử đâu?”

Bị áp giải đi ra các vị tướng quân giờ phút này mới hoàn hồn, lại sớm đã không thấy mới vừa rồi còn tại cửa ra vào Vân đại công tử!

...

Vân Dương một đường phi nước đại, một hơi quay lại Tiếp Thiên lâu, bịch một tiếng đẩy cửa ra, đem bên trong đang ngồi lấy thương nghị chuyện mấy cái lão tướng quân đều là giật mình kêu lên: “Chuyện gì xảy ra?”

“Không xong... Không không không... Không xong...” Vân Dương thở hổn hển, thở không ra hơi nói: “Mấy vị tướng quân ở trong sông bạc đánh bạc, thua tức giận cùng người ta đánh lên... Náo ra tới động tĩnh thực sự quá lớn, kết quả Thành Vệ quân xuất động, đem bọn hắc tất cả đều bắt đi...”

Tĩnh!

Hoàn toàn tĩnh mịch cũng giống như tĩnh.

Tất cả mọi người là tròn mắt cơ hồ bay ra đồng dạng nhìn xem Vân Dương, đang tiêu hóa Vân Dương mang tới tin tức kinh thiên động địa này.

Mọi người hiện tại chân chính không thể tin được chính mình lỗ tai chỗ nghe thấy miêu tả.

“Như vậy... Nhiều người... Đều bị Thành Vệ quân bắt đi?” Tử U đế quốc lão nguyên soái râu ria đều đang run rẩy: “Thành Vệ quân... Lúc nào bắt đầu quản những này vụn vặt chuyện?”

Vân Dương lo lắng vỗ cái ngực: “Các vị nhưng phải tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp a... Mau cứu bọn hắc a... Cái này có thể hỏng bét a...”

Hàn Sơn Hà đang khiếp sợ sau khi, chợt liền khôi phục trấn định, ngậm lấy mỉm cười nhìn xem Vân Dương: “Vân công tử người đem người mang đi ra ngoài, liền trở mắt nhìn bọn hắc bị bắt đi rồi? Đây chính là người đạo đãi khách? Lại hoặc là nói đây là Ngọc Đường đế quốc đạo đãi khách?”

Vân Dương oan uổng kêu lên: “Hàn lão Nguyên soái người không cần lung tung chụp mũ có được hay không? Điều này cùng ta có quan hệ gì? Chuyện nguyên nhân gây ra là bọn hăn nháo sự có được hay không? Thành Vệ quân muốn bắt người, phần thuộc nên nhưng, đừng nói ta không quan không có chức, chính là một kẻ hoàn khổ... Coi như ta là trong triều đại quan, cũng không thể mai một lương tâm cưỡng ép cản trở người ta chấp pháp a?”

Lời nói này đến thật sự là xinh đẹp, quang minh chính đại, quang minh lâm liệt, không những đem tự thân hoàn mỹ không đếm xỉa đến, vẫn không quên hung hăng nâng lên chính mình, tiện thể biểu lộ Ngọc Đường quan viên cương trực công chính, cái này... Đơn giản...

Ta thao, gia hỏa này làm người một mặt bị người một mặt, lời gì đều để hăn đem nói ra!

Các vị lão tướng quân người người trong lòng giận mắng.

Tên hỗn đản này!

Không có xảy ra việc gì thời điểm, hăn vỗ ngực liền cùng thiên hạ đệ nhất người tài ba giống như, cái gì cũng có thể làm; Có hăn tại, chuyện gì đều không có; Một khi xảy ra chuyện, há miệng chính là: “Ta chỉ là một cái hoàn khổ...”

Vạn sự đẩy hai sáu năm, tất cả đều không được a!

Con bà nó chứ!

Mỗi người đều là trong lòng sáng như tuyết: Chuyện này căn nguyên, tuyệt đối chính là Vân Dương tiểu tử này làm ra! Cũng chỉ có gia hỏa thất đức bốc khói này, mới có thể làm ra tới này bộ dáng sự tình.

Mời khách thế mà đem người mời đến trong ngục giam đi... Cái này cũng thật sự là không có người nào.

...

< buổi sáng viết xong muốn đổi mới thời điểm cảm giác không đúng, một lần nữa đẩy ngã viết lại... Buổi sáng không thể đổi mới, thật có lỗi. >

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Thần cmn hào

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 197: Tự có mưu đồ

Converter: DarkHero

Thiếu niên mặc áo đen trong mắt phát ra chói mắt thần quang, nhìn xem Vân Dương, thản nhiên nói: “Vân công tử hảo thủ đoạn, khiến cho người nhìn mà than thở, chỉ bất quá, Vân công tử để tay lên ngực tự hỏi một câu, coi là thật dám đem những người này chơi chết a?”

Vân Dương nghe vậy vỗ bàn một cái, giận tím mặt gầm thét lên: “Người tiểu tử này làm sao nói đầu? Cái gì gọi là ta hảo thủ đoạn? Ta tần tần khổ khổ dẫn bọn hắc đi chơi, không có công lao còn không có khổ lao sao? Tình huống hiện tại là bọn hắc thua tiền liền đánh nhau, tạo thành cục diện bây giờ, cái này chẳng lẽ cũng trách ta không thành a?”

Hắc y thiếu niên kia lạnh lùng nói: “Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, Vân công tử lòng dạ biết rõ, so với ai khác đều rõ ràng! Ta chỉ hỏi một câu, Vân công tử, người đem những người này như vậy trêu đùa, nhưng khi thực có can đảm giết bọn hắc a?”

Vân Dương nổi giận nói: “Người cho rằng ta không dám? Người nếu là dám nói thêm câu nữa! Liền một câu! Để cho ta nghe một chút nhìn?! Hắc a, lão tử không chính chết ở trên chiến trường, chẳng lẽ còn không chính chết trong tù?! Người nói thêm câu nữa thử một chút! Lại nhìn bản công tử có dám hay không chơi chết mấy cái!”

Vân Dương vỗ bàn một cái: “Không phải liền là đánh trận a? Khai chiến a? Ngọc Đường đế quốc những năm này năm nào không đánh trận? Hắc a người hù dọa ai nha?!”

Thiếu niên mặc áo đen hít sâu một hơi, khẽ cắn môi, lại là coi là thật không dám nói.

Chiếm được thượng phong Vân Dương vẫn không chịu bỏ qua, thẳng bay lên một cước, đem trước mặt cái bàn một cước đạp bay, cuồng nộ nói: “Hắc a, lão tử xuất quan kém làm đồ bỏ hướng dẫn du lịch, một phen tiền thù lao không có không nói, thế mà làm được như vậy bị khinh bỉ! Rõ ràng là chính các người người bắt tranh khí thua tiền, không có phong độ đánh nhau gây ra phiền phức, lão tử tần tần khổ khổ chạy gãy chân trở về báo tin, thế mà còn có người nghi vấn ta! Trời à... Người mở to mắt xem một chút đi, trên cái thế giới này còn có thiên lý à... Quả nhiên là công đạo không tại lòng người, không phải là do người mạnh nói!”

Hàn Sơn Hà đầu đầu tới cực điểm nhắm mắt lại, nguyên bản trấn định sắc mặt sớm đã không còn sót lại chút gì.

Hắc hiện tại xem như chân chính xác nhận một sự kiện: Nếu là các quốc gia tướng quân lại tiếp tục đợi ở chỗ này, như vậy... Không cẩn thận bị Vân Dương tên hỗn đản này cho để mắt tới, cho đùa chơi chết mấy cái, tuyệt đối không phải chuyện lý

kỳ gì...

Hay là đi nhanh lên đi... Kế hoạch từ bỏ liền từ bỏ đi...

Người này, quá hần a không thể trêu vào a...

“Thôi. Việc này lão phu tự hành nghĩ biện pháp chính là.” Hàn Sơn Hà cau mày nói ra,

Nói đi lại cùng mấy cái lão nguyên soái thương lượng một lát, liền là cùng nhau hướng về Thu Kiếm Hàn phủ đệ đi đến.

Lần này, chân chính bất lực, chỉ có thể hướng lão già kia cúi đầu.

Không cúi đầu không được a, nếu như bị bắt vào đi những người kia coi là thật ở bên trong chết đến hai cái, sự tình liền thật lớn rồi!

Mấy người vừa đi, một bên than thở.

Vân Dương vẫn đối với những người còn lại lú lo không ngừng thuyết giáo: “Các người nói, giảng hay không lý, giảng hay không lý? A! Ta thật sự là ngày một chớ... Người nói các người vài quốc gia này tướng lĩnh làm sao đều tổ chất này? Cái này cái gì tổ chất! Đơn giản... Ta thao, các người không phải là chuyên thành đoàn đến bại hoại chúng ta Ngọc Đường dân phong a? Đáng thương ta Tiểu Bạch bông hoa một dạng người thuần khiết a, đi theo các người lúc này mới mấy ngày a, thế mà liền trở nên miệng đầy nói tục...”

“Việc này còn có pháp làm chi? Cái này... Đây rốt cuộc là Ngọc Đường a hay là Đông Huyền a hay là Thiên Tứ a hay là Đại Nguyên a hay là Tử U a? Thật thật vô pháp vô thiên a, từng cái che giấu lương tâm đổi trắng thay đen lẫn lộn phải trái chỉ hươu bảo ngựa trời ạ... Ta cảm thấy ta thật thê thảm, còn tốt mệt mỏi...”

Các vị tướng quân tức xạm mặt lại nhìn xem cái nào đó có vẻ như ngay tại phát điên gia hỏa...

Con hàng này rõ ràng chính là nhập đũa giỡn...

Người đũa giỡn tốt như vậy, người thế nào không đi làm Ảnh Đế đâu?!

Hết lần này tới lần khác không người dám phát biểu, tại đã trải qua trước đó nhiều lần huyết tinh giáo huấn đằng sau, chư quốc tướng lĩnh tất cả đều hiểu rõ Vân Dương người đến bị điên cá tính, càng biện càng có tinh thần, ngược lại không rảnh để ý, từ từ cũng liền hành quân lặng lẽ!

“Đầu ta đau... Trở về phòng nằm một hồi...”

“Ta cũng đau đầu...”

“Ta đau bụng...”

“Ta đột nhiên nhớ tới có chút việc...”

“Ân, sự tình kia tới... Ta trở về phòng ngắm lại...”

Mười mấy cái tướng quân, từng cái điểm nhiên như không có việc gì không coi ai ra gì đứng dậy, trợn trắng mắt, tự mình đi...

Ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn Vân Dương một chút.

Sau lưng vẫn truyền đến Vân Dương thoáng như không ngừng phàn nàn: “Cái này đều người nào... Cái gì tố chất... Cái quái gì a... Đánh bạc thua đánh người, còn bị bắt, như thế chuyện mất mặt... Các người thật làm ra được a... Ta đều phục a, cái này đều cái gì da mặt, cái gì tố chất...”

Âm!

Các vị tướng quân hung hăng đóng cửa lại, đem bên ngoài thanh âm như ma âm mặc nã kia cách trở ở ngoài cửa, người người đều là hai tay bưng lấy đầu, thật sâu thở dài.

Mỗi người đều cảm giác trong lòng có 10,000 đầu Thần Thú tại mưa to đằng sau mỏng manh sâu đạt đầu gối phân lớn trong canh gào thét lao nhanh mà qua!

Người người đều là không tự chủ được mắng một câu: “Tên hỗn đản này!”

Về phần mắng ai... Vậy liền mỗi người một ý.

...

Vào lúc ban đêm.

Vân Dương hóa thành một trận thanh phong, vô thanh vô tức tiến nhập nhà tù.

Sở dĩ đem những người này bắt lại, chính là mục đích này.

Vân Dương tại trong phòng giam vô thanh vô tức dạo qua một vòng, đi ra thời điểm, thật sâu thở dài.

Lắc đầu, có chút không đủ a.

Huống chi còn có mặt khác tác dụng...

Vì sao tên kia không nhiều cho mình đến hai lần...

...

Đến sáng ngày thứ hai, Hàn Sơn Hà bọn người đem bắt lại các tướng quân không thiếu một cái mang ra nha môn, chỉ là có một cái tính một cái, toàn bộ đầy bụi đất,

ủ rữ.

Mấy cái lão nguyên soái tự nhiên là liên tục đánh mang mắng, đem đám gia hoả này thu thập một trận.

Sau đó mấy người vừa thương lượng; Tiếp tục như vậy nữa, không chừng thật sẽ bị đùa chơi chết mấy cái, được rồi, chúng ta rút lui đi.

```
<script src="https://js.genieessp.com/t/123/829/a1123829.js" type="text/javascript"></script>
```

Thế là liền tại một ngày này.

Tử U, Đại Nguyên, Thiên Tứ, ba cái quốc gia người rất là gọn gàng tìm Vân Dương cáo từ. Mặc dù cực đoan không muốn nhìn thấy tên hỗn đản này, nhưng là... Cái kia Anh Hùng Huyết, còn rơi ở trên người hắn.

Vân Dương đối với cái này mãnh liệt gạt đầu, đảm nhiệm nhiều việc, vỗ bộ ngực: “Bao trên người ta!”

Các quốc gia tướng quân đi được thời điểm, Vân Dương tất cả đều thu đủ 50,000 vò rượu tiền, sau đó... Mỗi một quốc gia, đều cho phân phối 10,000 đàn...

Mà Tử U đế quốc Tử nguyên soái trước khi đi, Vân Dương cùng Tử nguyên soái mật đàm một chút, trở về thời điểm, trong tay nắm lấy một thanh thứ gì, nhét vào trong ngực, cũng không biết làm giao dịch gì.

Tại các quốc gia quân nhân đi ra cửa thành thời điểm, ven đường chỉ có thấy được hàng ngàn hàng vạn ánh mắt khinh bỉ.

Các loại xì xào bàn tán tràn ngập bên tai.

“Thấy được a, đây chính là Đại Nguyên, phi, nghe nói không phải quý đối trong sắc chính là sông bạc lão lại...”

“Nghe nói nghe nói, bọn hắn lần này tới căn bản cũng không phải là vì chúc Thiết soái đại hôn, mà là vì kỹ nữ tới!”

“Mặc dù không trúng cũng không xa rồi, không phải là vì nữ sắc chính là vì đánh bạc, thực tình chúc mừng vạn dặm không một!”

“Ta còn nghe nói... Bọn hắn đánh bạc thua đánh nhau bị bắt vào đi...”

“Người bên kia thế nào đều như vậy, háo sắc đánh bạc, còn thua đánh thắng muốn, thật sự là thật là buồn nôn...”

“Cứ như vậy thế mà cũng đều là tướng quân...”

“Cái gọi là người lùn bên trong Bạt tướng quân, đại khái là ý tứ này đi!”

“Thật là để cho ta tam quan sụp đổ...”

“Người nhìn những người kia nhìn từng cái hữu khí vô lực đến... Đoán chừng không có chơi đến cô nương gấp!”

“Hắn a! Thật đáng chết!”

“Không sai, đáng chết!”

“Nhanh lên cắt ngay!”

“Về sau rốt cuộc đừng đến...”

“Còn dám đến trực tiếp đánh chết!”

“Đúng, trực tiếp đánh chết!”

...

Các quốc gia tướng quân cơ hồ là cúi đầu đi ra cửa thành... Thật sự là không mặt mũi gặp người. Cùng những người này lại không cách nào giải thích...

Cho nên lần này đường về, coi là thật có thể dùng chạy trốn chết bốn chữ này để hình dung.

...

Chư quốc tướng lĩnh cùng nhau đi.

Ngoại trừ Hàn Sơn Hà bên ngoài tất cả Đông Huyền tướng lĩnh cũng đều bị Hàn Sơn Hà đuổi trở về. Không quay về không được, trong này tìm hướng dẫn du lịch này thật sự là quá mạnh, chống đỡ không được a.

Chỉ có Hàn Sơn Hà vẫn còn, còn ngưng lại tại Ngọc Đường thành.

Tế này Ngọc Đường thành nước khác người tới, cũng chỉ còn lại có Hàn Sơn Hà chính mình, thiếu niên mặc áo đen kia, cùng tám cái hộ vệ.

Vân Dương âm thầm nói thầm không thôi, hắn biết Hàn Sơn Hà lưu lại tất nhiên là có mưu đồ khác, nhưng lại chỉ biết nó như thế không biết giá trị, cho dù Vân Dương như thế nào đến, tại không tìm ra manh mối, hoàn toàn không có bằng chứng điều kiện tiên quyết, đoán được Hàn Sơn Hà lưu lại chân thực mưu đồ là cái gì.

Bất quá chín thành rủi ro trở lên nước khác tướng lĩnh đều đi, Vân đại thiếu vị này phía quan phương chỉ định duy nhất hướng dẫn du lịch tự nhiên cũng đã mất đi tồn tại ý nghĩa.

Từ nhiệm, về nhà số bạc đi.

Tại tiếp đãi hân quốc tướng lĩnh trong khoảng thời gian này, Vân Dương từ nghèo rớt mùng tơi, nhảy lên mà thành trong Thiên Đường thành phải tính đến siêu cấp phú hào, vượt qua 200 triệu bạc nắm ở trong tay, không khỏi hăng hái, đặc chí vừa lòng

Như người nào đó bậc này phát tài tốc độ, sau này không còn ai không dám nói, nhưng xưa nay chưa từng có lại là thỏa thỏa, tuyệt không mập mờ.

Từ trong ngực lấy ra một khối toàn thân tím óng ánh hoàn toàn thông thấu mỹ ngọc, Vân Dương nụ cười nhàn nhạt cười, lập tức liền ném cho Lục Lục.

Đây chính là Vân Dương trước khi đi, cùng Tử U đế quốc Tử nguyên soái đàm luận định sự tình đòi lấy thù lao.

Sự tình rất đơn giản, Tử nguyên soái chính là hoàng gia huyết mạch, quyền nói chuyện so quốc gia khác Nguyên soái càng lớn hơn rất nhiều, ngoại trừ nhóm đầu tiên Ảnh Hùng Huyết 50,000 đàn bên ngoài, còn mua sau này mấy đám.

Viên mỹ ngọc này, chính là cho Vân Dương tiền đặt cọc, cũng là tạ lễ.

Nhìn xem các quốc gia tướng quân rời đi thân ảnh, Vân Dương trong mắt thần sắc sâu kín, lại là từng đợt âm trầm sát cơ hiện lên.

“Liền nhìn các người, lúc nào phát hiện.”

Vân Dương u lãnh nói một mình một câu.

“Dù sao, ta là Ngọc Đường người.”

...

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Thần cmn hào

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 198: Đột nhiên hộ vệ

Converter: DarkHero

Khách sạn.

Một tờ thiệp mời tức lâm.

Hàn Sơn Hà bị Thu lão nguyên soái xin mời đi nói chuyện lâu.

Hôm qua Hàn Sơn Hà cùng đi một đám lão soái đến đây khẩn cầu chính mình thả những người kia, bởi vì bị tình thế ép buộc, Hàn Sơn Hà đem tự thân tư thái ép tới rất thấp, tự nhiên là để Thu lão nguyên soái cực điểm mở mày mở mặt sở trường! Đến bây giờ vẫn dư vị vô tận, thậm chí còn có chút... Chưa hết hứng ý tứ.

Cho nên, buổi sáng sớm này, lão nguyên soái lại đem Hàn Sơn Hà mời đến ôn chuyện, hồng ôn chuyện cũ, nổi lại tiền duyên.

“Nói chuyện cũ, ha ha...”

Thu lão nguyên soái cười rất đặc ý, lộ rõ trên mặt, hoàn toàn không có che giấu.

Quả nhiên rất khúc nhạc dạo!

Hàn Sơn Hà mặt mày bất động, sắc mặt như hằng, thản nhiên nói: “Qua nhiều năm như thế, cũng xác thực nên nói chuyện cũ.”

Thu lão nguyên soái cười ha ha một tiếng, nói: “Cái kia, hôm qua ngươi đi cầu ta thả đi những người kia... Hôm nay đều ra khỏi thành đi rồi?”

Hàn Sơn Hà trên khuôn mặt gầy gò một trận theo bản năng run rẩy.

Hôm qua ngươi đi cầu ta...

Hàn Sơn Hà quay về ngồi nghiêm chỉnh, nghiêm mặt nói: “Lão phu có một câu không biết xấu hổ lão thất phu dạng này thô tục muốn nói cùng ngươi, không biết có nên nói hay không?”

Thu lão nguyên soái ho khan một cái, nói: “Nếu là thô tục, vậy dĩ nhiên chính là không cần giảng tốt.”

Hàn Sơn Hà hừ một tiếng.

Một lát sau, Thu lão nguyên soái vò đầu bứt tai thật lâu, rốt cục nhịn không được hỏi: “Ta nói, Hàn Sơn Hà, ngươi thế nhưng là giúp những người kia ân tình lớn như vậy, bọn hắn liền không có cảm tạ cảm tạ ngươi?”

“...”

Hàn Sơn Hà mặt như nặng táo, lại vẫn không có ngữ.

“Như thế nào đi nữa, cũng nên muốn cho người đưa chút lễ a?” Lão nguyên soái tò mò rất là mãnh liệt: “Nói một chút, bọn hãn cụ thể là thế nào cảm tạ người? Người thu bao nhiêu lễ vật? Lần này người cái này Lão Hỏa thế nhưng là phát tài, mặc dù là đã kéo xuống mặt đi cầu ta một lần, nhưng là, dù sao đáng giá...”

“...”

Hàn Sơn Hà đứng người lên phẩy tay áo bỏ đi.

Ngay cả một câu nói những lời khác, đều không có nói.

Đối mặt như vậy lão già không biết xấu hổ, da mặt có thể triệt hạ tới làm giày cái đệm, mà lại chuyên môn bóc người vết sẹo đồng thời lấy thế làm vui, thật là lời không hợp ý không hơn nữa câu!

Thu Kiếm Hàn nhìn xem Hàn Sơn Hà dần dần từng bước đi đến bóng lưng, lớn tiếng kêu lên: “Lão Hàn, về sau phàm là có cái gì cần hỗ trợ cứ việc lên tiếng a; Chỉ cần là có thể làm được, lão phu quyết không chối từ, càng không hai lời, kỳ thật giữa chúng ta cái gì khó mà nói, có thể tuyệt đối đừng lại nói cái gì cầu hay không, đó mới là để cho người ta thất vọng đau khổ...”

Hàn Sơn Hà rời đi bước chân càng tăng tốc, một phái mắt diếc tai ngơ, ta nghe không được gấp đi nhanh.

Phía sau vẫn truyền đến lão nguyên soái ha ha ha tiếng cuồng tiếu, cười đến tùy ý trương dương, hết sức vui mừng.

“Lão thất phu! Làm sao dám như vậy lấn ta!”

Ra Thu soái phủ đệ Hàn Sơn Hà, sắc mặt sớm đã tái nhợt, đầy ngập phần hận tích tụ tại ngực.

Lão hỏa dẫn kia sáng sớm liền nói có quan trọng sự tình cùng chính mình thương lượng, đem chính mình lừa gạt đến, kết quả là vì mình tới để lão hỏa dẫn này chính mình thoải mái một thanh, cái này một trận xuống tới, hãn là sướng rồi, thế nhưng là chính mình bị thương, ngũ tạng như lửa đốt đâu...

“Về sau chiến trường gặp nhau, tất nhiên muốn đem lão hỏa dẫn kia bắt lấy vào chỗ chết họa họa!”

“Khinh người quá đáng!”

“Quá khi dễ người!”

Hàn Sơn Hà này sẽ thật sự là bị tức hồng, một chút tuyệt không nên từ trong miệng

hắn lời nói ra sừng sốt hiện thế!

Hắc y thiếu niên kia cùng sau lưng hắn, lại là không nói một lời, một vị theo sát.

Vượt qua một con đường, đám người đột nhiên cùng nhau khẽ giật mình, đều là lập tức dừng bước lại.

Ngay phía trước.

Một tên người áo trắng đang đứng tại giữa đường.

Tại thời khắc này, tất cả mọi người là cảm giác hàn sơn băng tuyết đập vào mặt!

Người áo trắng kia một bộ màu trắng quần áo, trắng noãn như tuyết, sắc mặt cũng là trắng noãn như tuyết, toàn thân trên dưới, ngoại trừ tóc cùng con mắt là màu đen bên ngoài, mặt khác cái gọi là phương, tất cả đều là trắng lóa như tuyết, tựa như để tang đồng dạng.

Như chỉ là một màu xúi quẩy trắng ngược lại cũng thôi, mấu chốt là người này niên kỷ, thật thật để cho người ta không nắm chắc được.

Nói hắn là 20 tuổi, cũng có thể; Nói hắn là 30 tuổi, cũng có thể, nói hắn là 40 tuổi trở lên, cũng có thể, nói hắn là mấy trăm tuổi lão quái vật... Thế mà có vẻ như cũng có thể!

Xúi quẩy trắng chẳng những nhìn xem quáng mắt, toàn thân trên dưới còn tràn ngập một cỗ tựa như núi băng núi tuyết giống như hàn khí.

Thiếu niên mặc áo đen mắt thấy người tới khí thế đoạn nói, sắc mặt nhất thời xiết chặt, đột nhiên tiến lên trước một bước, cản đến Hàn Sơn Hà trước đó. Mà Hàn Sơn Hà bên người bốn tên tùy thân cao thủ hộ vệ cũng đồng thời toát ra như lâm đại địch thần sắc.

Thương thương thương...

Không nói lời gì ở giữa, đã đem riêng phần mình binh khí nắm ở trong tay, mơ hồ huyền khí vòng xoáy, trên không trung nhanh chóng thành hình.

Hàn Sơn Hà thấy thế trong lòng nhất thời run lên.

Chính mình xưa nay không lấy huyền công tu vi lấy xung, huyền khí tu vi rất có hạn, nhìn không ra đối diện người áo trắng thực lực sâu cạn, thế nhưng là chính mình tứ đại hộ vệ đều là huyền khí tu giả, nhất đẳng cao thủ, đến người phổ vừa hiện thân, liền làm đến bốn người cùng nhau động tác, gương cung bạt kiếm, sớm đã hiển lộ rõ ràng đối phương cường hoành, thậm chí, bốn người dẫn đầu động tác, bản thân đã là rơi xuống tâm thường, cũng đại biểu tứ đại hộ vệ, căn bản không có nắm chắc có thể ứng đối trước mắt người áo trắng xuất thủ, cần sớm vận khí, mới có thể bảo đảm vạn toàn.

Người áo trắng này là ai? Lại có khí thế như vậy?

“Người nào?” Thiếu niên mặc áo đen ánh mắt lộ ra đến cảnh giác mãnh liệt chi sắc, một tay, đã phủ tại trên vòng ngọc cổ tay trái mình.

Người áo trắng thản nhiên nói: “Hàn đại nguyên soái, chính là đối đãi như thế bằng hữu sao?”

Bằng hữu?

`<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>`
Hàn Sơn Hà cau mày nói: “Xin hỏi các hạ là?”

Người áo trắng nói: “Hàn đại soái không cần hỏi nhiều, ta việc này chính là bị người nhờ vả, đến đây bảo hộ người tại Ngọc Đường trong lúc đó chu toàn.”

Hàn Sơn Hà nói: “Xin hỏi các hạ chính là thụ ai nhờ vả?”

Người áo trắng hừ một tiếng, cũng không đáp lời, vì đó thần sắc ở giữa, tràn đầy đều là kiêu căng.

“Các hạ cao tính đại danh?” Hàn Sơn Hà hỏi.

Người áo trắng lãnh đạm nói ra: “Tại hạ Bạch Y Tuyết!”

Bạch Y Tuyết ba chữ vừa ra, vô luận là thiếu niên mặc áo đen, hay là Hàn Sơn Hà tứ đại hộ vệ đồng thời biến sắc.

A

o trắng lẳng không đầy trời tuyết.

Người trước mặt, thế mà chính là giang hồ thịnh truyền đại sát thủ, Bạch Y Tuyết?

Nghe nói người này năm đó đã từng cùng thiên hạ đệ nhất kiếm khách Quân Mạc Ngôn giao thủ, vẹn vẹn lấy một chiêu chi kém, tiếc bại vào Quân Mạc Ngôn thủ hạ, trong chiến dịch kia mặc dù thân thụ Quân Mạc Ngôn một kiếm xuyên ngực chỉ trọng sáng tạo, lại như cũ lẳng không bay ngược chi tư bỏ chạy, khiến cho Quân Mạc Ngôn muốn đuổi theo không thể nào, quả nhiên tiêu sái thông dong, có thể xưng một đời Kiếm Đạo truyền kỳ.

Bạch Y Tuyết!

Cửu Tiêu phong tuyết, Thần Kiếm áo trắng.

Trên đương kim Kiếm Khách bảng, xếp hạng thứ sáu.

Hàn Sơn Hà còn phải lại hỏi.

Nhưng Bạch Y Tuyết đã lãnh đạm mà nói: “Ta thụ ai nhờ vả, Hàn đại nguyên soái không cần hỏi nữa, hỏi ta cũng sẽ không nói. Người chỉ cần biết, nếu ta là đến ám sát người, giờ phút này người sớm đã biến thành một cỗ thi thể.”

“Không có bất luận cái gì may mắn.”

Bạch Y Tuyết nhàn nhạt, tựa hồ chỉ là tại tuyên bố một sự thật.

Hàn Sơn Hà liên tục cười khổ, nhưng không có lại mở miệng.

Bạch Y Tuyết câu nói này cũng không tệ. Nếu là Bạch Y Tuyết âm thầm ra tay, một ý đánh giết mình, số tròn xác thực cực cao, coi như không có mười thành, cũng phải có chín thành chín!

Chỉ là nhìn chính mình tứ đại hộ vệ như lâm đại địch bộ dáng thần thái, liền có thể biết, Bạch Y Tuyết lời ấy không giả.

“Chưa hẳn.” Thiếu niên mặc áo đen lãnh đạm mà nói: “Nếu người lần này quả nhiên là tới ra tay ám sát, hiện tại đến tột cùng là ai một mệnh ô hô, còn chưa biết được.”

Bạch Y Tuyết như là băng tinh đồng dạng con người xem ở thiếu niên mặc áo đen trên mặt, thản nhiên nói: “Tăng thêm người trong bóng tối lực lượng, có lẽ ta cũng sẽ chết, nhưng ta muốn giết mục tiêu, nhất định sẽ chết tại trước mặt của ta, tuyệt không chưa hẳn!”

Thiếu niên mặc áo đen hít sâu một hơi, vậy mà không tiếp tục chế giễu lại.

Hiển nhiên Bạch Y Tuyết câu nói này, căn bản chính là đang nói sự thật, không tồn tại bất luận cái gì có thể cung cấp phản bác chỗ trống. Nếu là Bạch Y Tuyết coi là thật đánh bạc tính mệnh muốn giết một người, như vậy ở trên đời này, hẳn giết không được người thực tình không nhiều.

Hàn Sơn Hà nghĩ lại liền minh bạch, không khỏi cười nói: “Đã như vậy, liền đa tạ Bạch... Bạch đại hiệp.”

Bạch Y Tuyết thần sắc trên mặt co quắp một chút, nói: “Không dám, đại hiệp xưng hô thế này... Thật sự là không dám nhận. Từ xưa đến nay, phạm là có đại hiệp tên chết đều tương đối thảm, người đến kết thúc yên lành rải rác...”

“...”

Đám người không còn gì để nói.

Người nói như vậy, để cho người khác làm sao tiếp?

Mấy câu liền đem trời trò chuyện chết a.

Nhưng bất kể như thế nào, Đông Huyền đám người đối trước mắt người Bạch Y

Tuyệt lòng nghi ngờ cố nhiên như cũ tồn tại, lại không còn hoài nghi hẳn có mang ám sát Quân Thần loại hình suy nghĩ.

Hàn Sơn Hà một nhóm cố kỵ cũng có, nhưng kết giao tâm, nhưng cũng tại trừ khử ban sơ kiêng kỵ chi ý sau mà đột nhiên tăng. Dù sao cùng dạng này siêu cấp cao thủ liên lụy nhân quả, nếu là không muốn thừa thế kết giao, đó mới là quái sự.

Bạch Y Tuyệt thuận lợi tiến vào Hàn Sơn Hà đội ngũ trong hàng ngũ, ngày bình thường như cũ một bộ ăn nói có ý tứ khoản tiền chắc chắn, nhưng mọi người đối với cái này lại lơ đãng: Cao nhân làm việc vốn là đặc lập độc hành, siêu cấp cao thủ nguyên liên nên như vậy. Huống chi, đây là trong truyền thuyết Bạch Y Thần Kiếm Bạch Y Tuyệt, ngạo điểm lạnh điểm, trong dự liệu sự tình a...

Nhưng bất kể nói thế nào, Hàn Sơn Hà bên này lực lượng luôn luôn trống rỗng nhiều mấy phần.

Hiện tại Bạch Y Tuyệt ngay tại trong đội chúng ngũ ta làm bảo tiêu, ai đến dám trêu chọc đều được trước qua hẳn cửa này, cửa này nhưng là chân chính không dễ chịu a!

Sau đó hai ngày thời gian, Bạch Y Tuyệt đi theo Hàn Sơn Hà, trong này bái tế, đến đó du ngoạn, một tắc cũng không rời, chân chính hiện ra một vị siêu cấp cao thủ hộ vệ bản chức, mặc dù ăn nói có ý tứ, nhưng đúng là thủ đoạn dứt khoát, để cho người ta xem xét, liền bằng thêm chín thành chín cảm giác an toàn.

Bất quá tại trong mấy ngày này, vị này Bạch Y Tuyệt đại kiếm khách nhưng cũng là tính tình thật không tốt, sắc mặt càng không tốt, nhìn xem ai cũng giống như là thiếu hẳn một số tiền lớn đồng dạng khó chịu.

Đám người chỉ cho là lấy thân phận của hắn sung làm hộ vệ có chút mất mặt nhi, nhưng cũng không muốn quá nhiều.

Từ buổi chiều ngày thứ hai bắt đầu, Hàn Sơn Hà cùng thiếu niên mặc áo đen mang theo hộ vệ, thẳng đi Bách Trượng hồ.

Nắm cần câu cá đi.

Bạch Y Tuyệt như cũ một phái chuyện đương nhiên đi theo.

Chỉ là một đêm thời gian trôi qua, không có câu được nửa cái cá, hoàn toàn không có thu hoạch; Hàn Sơn Hà đối với cái này cũng không nhụt chí, trở về hơi chút nghỉ ngơi, buổi chiều lại đi chính là.

Hàn Sơn Hà nghỉ ngơi, mấy cái hộ vệ tự nhiên cũng là muốn nghỉ ngơi; Lưu lại hai người canh cổng, những người khác đi đến bên cạnh trong phòng ngồi xuống nghỉ ngơi, khôi phục tinh lực.

“Ta đi ra ngoài một chuyến, xử lý một chút việc tư.” Bạch Y Tuyệt mặt lạnh lấy đứng lên, tín khẩu bàn giao một câu, cũng không biết là cùng ai nói, cũng không đợi

người khác nói chuyện, tự mình đi ra ngoài.

Hắn tùy thân một tấc cũng không rời trường kiếm, không còn là đeo tại bên hông, mà là trực tiếp chộp vào trên tay.

“Không lại chờ!”

“Tranh thủ thời gian làm xong việc mà đi nhanh lên, chỉ cần chuyện này xong xuôi, cả đời này, ta cũng tuyệt không lại đến Thiên Đường thành tới, kia cái gì Vân công tử, càng thêm không thể gặp lại! Miễn cho bị hắn hố chết...”

...

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Thần cmn hào

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 199: Chẳng lẽ bị hố?

Converter: DarkHero

“Thiên hạ kiếm khách thứ sáu, thật sự là vênh váo...” Nhìn xem Bạch Y Tuyết rời đi, một gã hộ vệ quệt miệng, nhỏ giọng nói ra.

“Không biết thứ nhất như thế nào?” Một người khác trợn trắng mắt.

“Nhìn vị này tư thế, đơn giản liền như là đệ nhất kia đồng dạng.” Còn có cái lắc lắc cổ.

“Đều đừng nói nữa, người ta có thể xếp tới thứ sáu, đó chính là bản sự, chúng ta thế nào không có đứng hàng đầu?”

Lại một người thở dài: “May mắn dưới mắt là đứng trên một đường thẳng; Hơi dễ dàng tha thứ một chút có cái gì cái gọi là.”

“Đại ca nói đúng lắm.”

...

Thật là đứng trên một đường thẳng sao?

Bạch Y Tuyết dạo bước đi ra khách sạn, một đường tiến lên, vì trong mắt đều là khắp nơi đóng băng lạnh lẽo.

Trong lòng càng là oán khí sâu nặng.

“Bản tọa bắt đầu từ hôm nay, cả cuộc đời này, quyết không lại cuộc!”

Bạch Y Tuyết trong lòng mặc niệm.

Bạch Y Tuyết mấy ngày nay đi theo Hàn Sơn Hà xuất đầu lộ diện, trong Thiên Đường thành rất nhiều người thế nhưng là đều biết tin tức kinh bạo này, người này chính là Hàn Sơn Hà cận vệ, nhìn xem hắn toàn thân áo trắng, lấn tuyết thì đầu sương đi tới, coi là thật tựa như băng sương trước mắt cũng giống như, mỗi người đều sớm tránh ra.

Nhưng lại cũng nhịn không được tò mò nhìn gia hỏa này, đây là muốn đi nơi nào?

Thấy thế nào bộ dạng này, phảng phất là muốn hướng hoàng cung bên kia đi đâu?

Nhưng Bạch Y Tuyết cũng không có chân chính đi đến hoàng cung, mà là đi tới trước một tòa phủ đệ mặt, bỗng nhiên dừng bước.

Bạch Y Tuyết trước mắt mảnh này phủ đệ chiếm diện tích không nhỏ, hơn nữa còn

cho người ta một loại tựa như mới xây cảm giác, đại khái là xây tường bùn còn không có hoàn toàn khô ráo đồng dạng.

Nơi đây chính là Hà Hán Thanh Hà lão đại nhân phủ đệ.

Lúc này cách Hà Hán Thanh phủ đệ bị Vân Dương một mối lửa hóa thành than cốc đã có một thời gian, đất này biểu bộ phận kiến trúc, đã toàn diện tu kiến hoàn thành; Mà Hà đại nhân từ tạm ở nơi khác đến chuyển về đến chính mình phủ đệ, cho đến tận này cũng đành phải ba ngày công phu mà thôi.

Danh xứng với thực cái mông còn không có ngồi ấm chỗ.

Bạch Y Tuyết đứng ở trước cửa, mắt lạnh nhìn trong môn, tĩnh nhiên bất động.

Người ở bên trong cũng đều đầy mắt tò mò nhìn qua gia hỏa đột nhiên đi vào, nhưng lại hoàn toàn không có động tác này.

Gia hỏa này thế nào? Không phải bệnh tâm thần phạm vào?

Tại sao đứng tại nhà chúng ta cửa ra vào bất động... Có phải hay không hâm mộ tòa nhà này quá tốt rồi?

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, chỉ gặp Bạch Y Tuyết tay phải khẽ động, đúng là nắm lấy chuôi kiếm, thân nhiên nói: “Xin lỗi, thượng mệnh tại thân, không thể không làm!”

Lời còn chưa dứt, một đạo sáng như tuyết kiếm quang, tựa như bầu trời đêm thiểm điện lóe lên mà hiện.

Xoát!

Hà lão đại nhân vừa mới đắp kín, làm xong hết thấy còn không có mấy ngày đại môn lầu ứng thanh âm vang sục sục.

Lập tức, khói bụi đầy trời mà lên.

Bạch y tung bay, Bạch Y Tuyết trượng kiếm mà vào: “Người không có phận sự tránh ra, hôm nay chỉ lấy Hà Hán Thanh một người tính mệnh!”

Đây chính là Vân Dương muốn hấn làm sự tình.

Lúc đầu Vân Dương là yêu cầu đi theo Hàn Sơn Hà sáu ngày, sau đó, chờ Hàn Sơn Hà rời đi về sau, để Bạch Y Tuyết lại đến ám sát Hà Hán Thanh; Nhưng là Bạch Y Tuyết thật sự là chờ không nổi.

“Nhanh lên đem chuyện này kết, ta lập tức rút ra rời đi. Từ nay về sau, cái này Thiên Đường thành, ta tuyệt sẽ không lại đến.”

Bạch Y Tuyết trong lòng mặc niệm.

“Cái kia hỗn đản Vân công tử, ta cả cuộc đời này đều không muốn gặp lại hần!”

Cho nên Bạch Y Tuyết không kịp chờ đợi tới.

<http://truyencuatui.net/>

Mà lại trực tiếp quang minh chính đại, trắng trợn giữa ban ngày, trực tiếp giết tiến vào Hà Hán Thanh trong nhà.

Người ở bên trong nơi nào sẽ coi là thật tránh ra, lập tức liền có một đại đội hộ vệ rống giận vọt lên.

Bạch Y Tuyết sắc mặt như băng, trong mắt sát cơ lóe lên, kiếm quang xoát xoát xoát tạt tốc chớp động, như thiểm điện lướt quanh cả viện một tuần, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, nổi liền không dứt, tất cả lao ra hộ vệ, toàn bộ kêu thảm ngã đầy đất.

Rất nhiều đầu người như là dưa hấu đồng dạng lăn loạn, mặc dù có một chút người sống sót, cũng đều là tàn chi chân gãy, thân thể không được đầy đủ.

Máu tươi cuộn cuộn, trên mặt đất chảy thành một dòng sông nhỏ.

“Hà Hán Thanh!” Bạch Y Tuyết hét dài một tiếng chấn động cửu trọng: “Mau mau đi ra nhận lấy cái chết! Tội gì để nhiều người như vậy, vô tội mất mạng? Ta muốn giết, chỉ có chính ngươi mà thôi!”

Một cái kim thiết giao kích đồng dạng lạnh lẽo cứng rắn thanh âm nhàn nhạt nói ra: “Là Hàn Sơn Hà muốn ngươi tới?”

Bạch Y Tuyết trường kiếm một vòng, một đạo lóe sáng quang hoa hóa thành một vòng, đem chính mình bảo hộ ở trong vòng tròn, thản nhiên nói: “Không phải! Ta muốn giết ai thì giết, chẳng lẽ còn chịu lấy người khác sai sử hay sao?”

Người kia cười lạnh: “Bạch Y Tuyết, bất kể là ai muốn ngươi tới, hôm nay, ngươi cũng phải đem mệnh lưu tại nơi này!”

Một câu chưa hết, một đạo bén nhọn kim phong gào thét mà đến, giữa không trung một thanh đại đao bóng dáng đột nhiên thoáng hiện, đao mang trong nháy mắt ló ra 10 trượng có thừa, hào quang rực rỡ một cỗ xuống!

“Nói khoác mà không biết ngượng.” Bạch Y Tuyết trong con ngươi hiện lên một sợi kinh ngạc, trường kiếm trong tay lại là hời hợt một đỉnh, đưa tới, đi theo thân thể lóe lên, cả người đã vọt tới, lại là ra tay bá đạo, chế địch tiên cơ!

Lớp ba lớp bốp...

<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>Hai người chiến

thành một đoàn.

Ngay tại song phương sống mái với nhau chính rực thời điểm, lại có một người lôi cuốn lấy một dải hàn quang trong đêm nghiêng lao ra, trực kích Bạch Y Tuyết phần lưng.

Một kích này tới vô thanh vô tức, giống như quỷ mị, quả nhiên thâm đưa Vô Thường, chết càng không biết.

Bất ngờ cái kia Bạch Y Tuyết như lại tựa như sau lưng có mắt, kiếm trong tay lắc một cái, đã sớm đem sau lưng địch nhân binh khí chém vào, đi theo kiếm quang lại lóe lên, liên đới sau lưng đột kích người cùng một chỗ khóa nhập trong kiếm quang.

Hai người đối chiến chuyển thành ba người kịch chiến, Bạch Y Tuyết tuy là lấy một địch hai, như cũ không chút hoang mang, ổn chiếm thượng phong.

Nhưng mà lại có hai vệt ánh sáng lạnh lẽo, một trái một phải, cùng nhau đánh tới.

Bạch Y Tuyết trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc, nhưng kiếm quang lại là lại lần nữa vừa tăng, tựa như ngàn trượng thác nước trút xuống đồng dạng, đem mới lao ra hai người kia cũng là bao phủ tại trong phạm vi công kích kiếm quang của mình.

Bạch Y Tuyết mặc dù lại lần nữa đem chiến cuộc khống chế nắm trong lòng bàn tay, nhưng trong lòng kinh ngạc lại là phóng đại.

Hà Hán Thanh bắt quả Ngọc Đường đế quốc một kẻ lão hủ, coi như có chút thanh danh... Nhưng lại có gì đức có thể, có nhiều như vậy đỉnh phong cao thủ làm hộ vệ?

Cái này, cái này có vẻ như có chút kỳ quái nha...

Chẳng lẽ ta lại bị cái gì Vân công tử hố?

Nhưng Bạch Y Tuyết trong lòng kỳ quái là một chuyện, thủ hạ thế nhưng là mấy may cũng không chậm trễ, thật là không hổ thiên hạ kiếm thủ thứ sáu thanh danh tốt đẹp; Một thanh kiếm ánh sao lấp lánh, hàn quang tan tác tung hoành, đem đối phương bốn người toàn bộ áp chế, tại hãn dưới kiếm, chỉ có thể đau khổ chèo chống, gần bó bất bại mà thôi.

Nhưng mà bầu trời bỗng nhiên bị một mảnh lơ mơ che đầy, một đạo thế đại lực trầm âm thanh xé gió bỗng nhiên đón đầu xuống.

Thế mà còn có!?

Bạch Y Tuyết cái này nhưng là chân chính kinh đến, rốt cục cảm giác được sự tình không phải không thích hợp, mà là quá không đúng. Tên hỗn đản kia đến cùng là để cho ta tới làm chuyện gì? Không phải đã nói chỉ giết một cái lão hủ nho sinh à?

Làm sao thế này lại thoáng như chọc tổ ong vò vẽ đồng dạng?

Nơi này cũng quá hung hiểm a?

Chỉ là một lão hủ nho sinh, có thể đến năm tên đỉnh tiêm cao thủ bảo vệ, đội hình như vậy, một nước quân chủ chỉ sợ cũng liên không gì hơn cái này đi?!

Nhưng mà cảm thấy như thế nào kinh ngạc cũng tốt, đỉnh đầu ác chiêu lâm môn, luôn luôn muốn ứng đối, Bạch Y Tuyết kiếm quang đột nhiên tránh, mũi kiếm trực tiếp chỉ tại đón đầu xuống trên binh khí.

Phốc!

Bạch Y Tuyết một cái xoay người, lùi lại bảy trượng; Sắc mặt đột nhiên hiện một trận ửng hồng.

Đối phương vũ khí, thành hình một thanh to lớn cự vô bằng đại chùy, xem ra, ít nhất cũng phải 700~800 cân phân lượng, chính mình thật là là chưa từng nghĩ đến từ trên trời giáng xuống công kích vậy mà lại là một chiếc búa lớn; Lần này liệu địch có sai, lập tức bị thiệt lớn, ngũ tạng cũng cảm giác chấn động thụ thương.

Bất quá đối diện người kia cũng không chịu nổi, hừ một tiếng sau khi, một ngụm máu cũng cuống phún đi ra, toàn bộ thân thể càng là bởi vì kịch liệt phản chấn, không tự chủ được bay lên cao cao, đại chùy càng thêm lộ ra nhìn thấy mà giật mình.

Người dùng cự chùy cố nhiên đánh lén đắc thủ, tạo thành Bạch Y Tuyết bị hao tổn, nhưng hấn bản thân tu vi kém Bạch Y Tuyết không chỉ một bậc, song phương tại binh khí tiếp xúc trong nháy mắt, cao thấp cách xa huyền khí chênh lệch cấp, cũng tạo thành hấn trọng thương, thương thế chi trọng còn muốn càng tại Bạch Y Tuyết phía trên.

Bạch Y Tuyết ngoài ý muốn bị thương, nóng lòng xu thế tránh điều tức, hồi phục vận toàn trạng thái, hấn hiện tại vẫn có hung bạo gấp ghé, cũng không dám có thương thế tại thân, bất ngờ dưới mặt đất đột nhiên một trận núi rung đất chuyển, một đôi tay từ dưới nền đất đột nhiên vươn ra, liền như là hai thanh kim sắt con, lập tức khóa lại Bạch Y Tuyết hai cái mắt cá chân, dùng sức vận vẹo.

Mà trên mặt đất, vừa mới bị Bạch Y Tuyết đánh lui năm người phân năm cái phương hướng, đồng thời lấy không muốn sống đồng dạng thanh thế đánh tới.

Bạch Y Tuyết thấy thế kinh hãi, nhưng mà tử quan đột nhiên lâm, cũng đã không thể không dùng hết, nhưng nghe nó trầm giọng vận khí: “Hắc!”

Một cái chớp mắt này, coi là thật tựa như cùng là Thiên Sơn băng tuyết đồng thời nổ tung, tràn trề không gì chống đỡ nổi hàn khí đột nhiên vén trời mà ra.

Thoáng một cái bộc phát, chính là Bạch Y Tuyết suốt đời tu vi cực hạn chi năng.

Mà ở vào dưới đáy, người cản trở Bạch Y Tuyết động tác đứng mũi chịu sào, tức thì trọng thương, một tiếng rên thảm sau khi, rốt cuộc bắt không được Bạch Y Tuyết

mắt cá chân, hai tay máu me đầm đìa bị sụp ra, càng thấy một ngụm máu tươi từ dưới nền đất phun ra đi lên, tựa như suối máu tuôn ra.

Còn có bốn phía đồng bộ đột kích năm người kia cũng đồng thời kêu lên một tiếng đau đớn, không tự chủ được ứng kiếm lui lại.

Người người đều là sắc mặt trắng bệch!

Bạch Y Tuyết mặc dù ngoài ý muốn bị thương, càng bị đi người cản trở, nhưng nó thực lực chân thật tại phía xa sáu người này phía trên, cực hạn bạo phát xuống, chỗ nhận được chiến quả trong dự liệu, bư hấn đến cực điểm!

Bất quá Bạch Y Tuyết trạng thái hiện tại nhưng cũng không phải là rất tốt, đầu tiên hai cái chân cổ tay, tràn đầy một mảnh bầm đen, từng đợt toàn tâm đau đớn, thỉnh thoảng từ mắt cá chân truyền đến, mà vừa rồi cực hạn bộc phát, đem dùng để kiềm chế trước đó bị thương huyền khí cũng cùng nhau trống bạo, nội thương cũng bởi vì cường đại trùng kích mà càng kịch.

Thấy mình đã bị trọng thương Bạch Y Tuyết, trường kiếm xoay người mà chuyển lóe lên, đưa mắt nhìn quanh, hiển nhiên là muốn phải nhanh phá vây mà đi, rồi đi trước mắt nơi quý dị thị phi này.

Chỗ nào nghĩ đến trong khói bụi quay cuồng, thành linh lại có hai đạo nhân ảnh, mang theo sắc bén kinh phong không sợ chết đánh tới.

Cái này còn có hay không xong, thế mà còn có hai!?

Đáng giận hơn là, chính mình một phen đã sinh đã tử đánh tới hiện tại, ngay cả vị kia tên là Hà Hán Thanh lão nho sinh mặt mà đều không có nhìn thấy!

Cái này hấn a kêu cái gì sự tình a!

Mặt đất tái hiện một trận thoáng như bạo tạc đồng dạng quay cuồng, lại là dưới đáy người kia vọt ra, tể này, lại từ tạo thành tám người đồng thời vây công Bạch Y Tuyết chỉ cách.

Bạch Y Tuyết kiệt lực vận kiếm đối kháng, động viên quần nhau, ra sức bảo vệ không mất, nhưng trước sau hai lần thụ thương, nào chỉ là thương càng thêm thương, dần dần cảm giác được lực bất tòng tâm.

Đối phương tám người binh khí, có đao, kiếm, thương, chùy, roi, côn, đoản kiếm, còn có một sợi dây lụa!

Tám loại binh khí khác biệt này, có dài có ngắn, có nhẹ có nặng, có cương có nhu, hết lần này tới lần khác giữa lẫn nhau phối hợp đến thiên ý vô phù, ăn ý vận đoạn, càng triển đấu xuống dưới, càng thấy tinh diệu, Bạch Y Tuyết cảm thấy kêu khổ thấu trời cuống quýt!

Chỉ sợ thật sự là bị hố...

...

□ hôm nay bốn canh bộc phát. Cầu nguyệt phiếu! Nói một câu: 41 vạn chữ lên giá, hôm nay số 23, hai mươi ba ngày, đổi mới 23 vạn chữ, bảo chất bảo lượng. Thật không phải chính ta rêu rao, nhiều năm như vậy đi tới còn giống ta dạng này, không nhiều lắm a?

Hi vọng mọi người cũng tôn trọng một chút ta lao động, chính bản đặt mua; Ngẫu nhiên ném mấy tấm phiếu, tạ ơn.. □

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Thần cmn hào

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 200: Bạch Y Tuyết người đứng phía sau

Converter: DarkHero

Bạch Y Tuyết không khỏi hối hận, tại ban sơ tiếp chiến thời điểm, liền nên thi triển ra tay ác độc, vừa thấy mặt liền ra ngoan chiêu xử lý một cái hai cái, dù là trọng thương một hai cũng tốt, liền sẽ không lâm vào trong thế cục ác liệt như vậy.

Liền lấy tám người này phối hợp ăn ý trình độ, liền xem như chính mình vạn toàn thời điểm, chỉ sợ cũng cần một phen ác chiến, mới có thể chém giết bên trong một cái hai cái, nhân cơ hội bỏ chạy, tuyết không có khả năng đem tám người toàn bộ đánh giết.

Mà bây giờ thế cục lại là trái lại nghiêng về một bên hiểm tượng hoàn sinh

Đối phương trong tám người, cố nhiên cũng có bao nhiêu người thụ thương, nhưng bọn hắn lẫn nhau phối hợp lại, lại là như là nghiêm mật vô cùng, chính mình sững sờ tìm không thấy yếu kém một vòng.

“Hắn a, ta đây là lại bị hố...” Bạch Y Tuyết một bên kiệt lực chống đỡ, phản kích, một bên trong lòng phần hận không thôi. Tên hủ đản kia, nói cái gì nhiệm vụ đơn giản, chỉ là để cho mình tới giết một cái lão hủ nho sinh...

Nhưng nơi này rõ ràng liền so với chính mình thấy qua tất cả đầm rồng hang hổ đều muốn hung hiểm!

Hung hiểm được nhiều!

Ngay vào lúc này, một cỗ cảm giác càng thêm nguy hiểm thân nhiên dâng lên.

Bạch Y Tuyết hét lớn một tiếng, một kiếm phân ra tám đạo kiếm quang, đồng thời đánh lui tám người, lúc này mới quay đầu nhìn lại. Nhưng gặp một cái lão giả, tóc trắng phơ, đứng ở trong sân, chấp tay nhìn xem chính mình.

Lão giả kia một cách tự nhiên tràn đầy ra một cỗ vĩ ngạn như núi, thâm trầm như biển khí thế, chân thật bất hư.

Bạch Y Tuyết cho đến giờ phút này mới chính thức giật nảy cả mình, bởi vì hắn chỉ là dựa vào cỗ khí thế này cảm ứng, liền đã đánh giá ra, tu vi của đối phương thế mà còn muốn tại chính mình thời kỳ toàn thịnh phía trên!

Người kia là ai?

Chỉ nghe lão giả kia nhàn nhạt nói ra: “Lão hủ chính là Hà Hán Thanh bản nhân, nhưng không biết Bạch Y Tuyết Bạch đại kiếm khách, lại là vì cái gì muốn giết ta?”

Bạch Y Tuyết một trái tim lạnh buốt chìm xuống dưới.

Hắn a!

Bị hố!

Tiểu bạch kiểm kia quả nhiên không phải cái thứ tốt.

Quả nhiên là tiểu bạch kiểm không có hảo tâm nhân!

Một cái dạng này... Càng muốn vượt qua bản thân cực hạn cấp độ bên ngoài siêu dật cường giả, thủ hạ còn mang theo tám cái cường hoành đến thế hộ vệ, thế mà để cho ta đơn thương độc mã đến ám sát...

Cái này hắn a rõ ràng chính là để lão tử chịu chết a...

Việc đã đến nước này, nhất định phải quyết định thật nhanh, lập tức rời đi.

Nếu không, chỉ sợ chính mình liền thật chết ở chỗ này.

Vừa nghĩ đến đây, Bạch Y Tuyết hét lớn một tiếng, đột nhiên cả người cực tốc xoay tròn mà lên, cả người thân thể tựa như một cái phi tốc xoay tròn con quay, quanh thân kiếm quang lóe ra lít nha lít nhít hàn mang, càng ngày càng gấp kịch liệt.

Cùng lúc đó, núi tuyết đỉnh phong hàn phong cũng tùy theo chưa từng có mãnh liệt gào thét đứng lên.

Bạch Y Tuyết hét dài một tiếng: “Ai cản ta thì phải chết!”

Âm thanh chưa rơi, người đã đến, Bạch Y Tuyết cả người tựa như một đạo trực lặn cũng giống như tấm lụa kiếm quang, phóng lên tận trời, hướng về ở vào đầu tường vị trí ba người xông tới!

Sống hay chết, ở đây nhất cử!

Nếu là lần này còn không xông ra được, như vậy chính mình lần này, liền thật muốn ở chỗ này kết thúc!

Chung quanh năm người đồng thời hét lớn một tiếng, đao thương kiếm chùy còn đồng thời hướng về kia trực lặn đồng dạng tấm lụa kiếm quang hung hăng đập xuống!

Hiển nhiên là ý tại ngăn địch, trừ khử Bạch Y Tuyết kiếm thể phong mang,

Bạch Y Tuyết đối với năm đạo thể công đột kích này hoàn toàn không tránh không né, phương hướng cũng là không thay đổi, trường long đồng dạng bay đi, tất cả binh khí, nện ở cái này Thân Kiếm Hợp Nhất trên kiếm quang, chỉ ném ra đến một trận nước gợn sóng run rẩy, nhưng lại không thể đủ ngăn cản lúc nào đi thế mảy may.

“Tránh ra, để hần đi!”

Hà Hán Thanh chau mày, quát.

Tu vi thật sự của hần càng tại Bạch Y Tuyết phía trên, tự nhiên thấy rõ rõ ràng ràng, Bạch Y Tuyết là đang liều mạng!

Nếu là trên đầu tường ba cái thuộc hạ cưỡng ép chặn đường, cố nhiên có rất lớn cơ hội có thể đem Bạch Y Tuyết giữ lại xuống tới, nhưng này ba người lại cũng là hần phải chết không nghi ngờ, lại đằng sau tham dự vây giết nhân thủ còn phải lại mang vào hai ba cái, tổn thất như vậy, hần, trước mắt tổn thất không nổi!

Mà chính mình chịu Lăng Tiêu Túy trọng thương đằng sau, cho tới bây giờ thương thế nặng nề, chỉ có thể lấy khí thế đè người, trước mắt căn bản không thể ra tay.

Trên đầu tường ba người kêu lên một tiếng đau đớn, đồng thời hướng về hai bên tách ra, nhưng binh khí trong tay lại nhao nhao rời khỏi tay, lấy càn khôn nhất trịch chỉ thế. Sinh sinh đánh vào trên kiếm quang chợt lóe lên kia.

Kiếm quang tái hiện một trận tán loạn, Bạch Y Tuyết cũng giơ thẳng lên trời phun ra ngoài một ngụm máu tươi, nhưng, kiếm quang xu thế ngược lại càng nhanh, tựa như cùng trên bầu trời lưu tinh dặt không mà qua, lóe lên một cái rồi biến mất.

Đảo mắt, trên bầu trời lại phục hoàn toàn yên tĩnh.

Bạch Y Tuyết tại thời khắc cuối cùng, còn về đầu nhìn thoáng qua, chỉ gặp cái kia Hà Hán Thanh cũng không xuất thủ, lập tức yên tâm. Chỉ cần lão đầu nhi này không xuất thủ, như vậy ta hôm nay mạng sống trở ra nắm chắc, liền có thêm tám thành.

Bạch Y Tuyết đã ở phương xa biến mất, tốc độ nhanh đến tựa như cực nhanh, tám người đều biết, đã là đuổi không kịp. Mà lại, đối phương tu vi thật sự tại phía xa phe mình bất kỳ một người nào phía trên, coi như thật có một hai người đuổi kịp, duy nhất kết quả cũng bất quá là cho đối phương đưa đồ ăn mà thôi.

“Không cần đuổi.”

Hà Hán Thanh thở dài, nhú chặt lông mày.

“Cái này Bạch Y Tuyết đã bị trọng thương... Thời khắc cuối cùng cưỡng ép phá vây, rõ ràng là rối loạn tắc lòng.” Một tên hộ vệ nói ra: “Mặc dù lưu lại một cái mạng, tin tưởng trong thời gian ngắn cũng lại khó có cái gì làm.”

“Bất quá, hần tại sao lại muốn tới? Đầu mâu càng là trực chỉ Hà lão bản nhân!”

Một hộ vệ khác mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, nhìn xem Hà Hán Thanh.

<script src="https://js.genieessp.com/t/123/829/a1123829.js" type="text/javascript"></script>

“Nghe nói Bạch Y Tuyết trước mắt chính là Hàn Sơn Hà cận vệ, chuyên môn bảo hộ

Hàn Sơn Hà tại Ngọc Đường an toàn, phàm là Hàn Sơn Hà động tác, tất cả đều như hình với bóng... Nhưng vì này Hàn Sơn Hà hộ vệ, tại sao lại muốn tới ám sát lão đại người?" Lại một tên hộ vệ hỏi.

Hà Hán Thanh trầm mặc một chút, nói: "A Tam, người cầm danh thiếp của ta, tiến đến xin mời Hàn Sơn Hà đến chỗ của ta nói chuyện."

Cái kia A Tam cười khở nói ra: "Lão đại, chuyện này chỉ sợ không dễ làm, nếu là Hàn Sơn Hà làm hắc làm sao dám đến? Nếu không phải hắc làm, hắc càng sẽ không đến!"

Hà Hán Thanh thản nhiên nói: "Sai! Bất kể có phải hay không là hắc làm, hắc đều nhất định sẽ tới!"

Trong con mắt của hắc, có u ám hắc khí lóe lên, đó là một cỗ sâm nhiên sát cơ.

Thản nhiên nói: "Mặc dù việc này không phải Hàn Sơn Hà cách làm, nhưng hắc Hàn Sơn Hà cũng nhất định biết, chuyện này đến cùng là chuyện gì xảy ra! Hắc cần biết! Hắc nhất định phải biết!"

Hà Hán Thanh tế này thanh âm bội hiển lạnh lẽo, tựa như là trong Địa Ngục bay ra âm trầm quỷ âm thanh chiêm chiêm.

...

Hàn Sơn Hà vừa mới nằm xuống ngủ trưa, còn chưa tới kịp ngủ, ngay tại vừa mới bắt đầu mơ hồ ngay miệng, đột nhiên Tiếp Thiên lâu đại môn bị người đá một cái bay ra ngoài.

Một cái không hề cố kỵ thanh âm hô lớn: "Đông Huyền đế quốc Hàn Sơn Hà ở đâu?!"

Hàn Sơn Hà tám đại hộ vệ đồng thời đứng dậy, theo tiếng mà hướng.

Nhìn xem đi vào Tiếp Thiên lâu hai người, đều là một trận phẫn nộ: "Các người là ai? Sao dám lớn như vậy hô gọi nhỏ!"

Người tới thế mà liền lớn như vậy liệt liệt kêu đi ra tên Hàn đại nguyên soái, quả thực là không có nửa điểm gia giáo!

Cửa ra vào người kia lạnh lùng nói: "Phụng Hà lão đại nhân chi mệnh, xin mời Hàn Sơn Hà, Hàn đại nguyên soái qua phủ một lần."

Nói, một tấm danh thiếp liền đưa tới.

Hàn Sơn Hà nhìn xem đưa vào danh thiếp, một trận kinh ngạc.

Hà Hán Thanh?

Vị này Ngọc Đường đế quốc văn nhân lãnh tụ, một đời nho học tông sư, tại sao sẽ không duyên vô cớ tìm tới chính mình!?

Mà lại, thái độ còn như thế không lễ phép...

Chuyện này, chẳng những hiếm lạ. Càng lộ ra cổ quái!

Vô luận nói như thế nào, đối với Hà Hán Thanh lần này mời, Hàn Sơn Hà cuối cùng vẫn là muốn đi.

Vô luận như thế nào lên án đối phương mời phương thức, hay là đến hạ thiệp mời tội tở, cũng chỉ luận đối phương chính là văn đàn tay cự phách, nho lâm lãnh tụ thân phận này, cùng chủ động mời lễ tiết, Hàn Sơn Hà liền không thể không đi, không đến liền là thất lễ, hơn nữa còn không phải Hàn Sơn Hà một người thất lễ, là toàn bộ Đông Huyền đế quốc thất lễ, dù sao Hàn Sơn Hà hiện tại trực tiếp nhất phía quan phương thân phận chính là Đông Huyền đế quốc quân đội hạ lễ đại biểu.

Nhưng mà Hàn Sơn Hà tại chính thức nhìn thấy Hà Hán Thanh đằng sau, lại tức thì minh bạch đến, chính mình lần này đúng là đến nhầm.

Coi như như thế nào thất lễ cũng tốt, tổng thắng qua liên quan thân hiểm địa, trực diện sát cơ!

Hai người đối mặt, hội đàm triển khai rất cấp tốc, vừa mở nói, Hà Hán Thanh liền trực tiếp tiến nhập chủ đề ——

“Nói ra thật xấu hổ, vừa rồi lão hủ nơi này bị người ám sát, sự tình này chắc hẳn Hàn đại nguyên soái còn không biết a?” Hà Hán Thanh một bên pha trà, một bên xem thường khắp ngữ nói.

Hàn Sơn Hà ngăn người: “Ám sát?”

Sự tình vừa phát sinh, Hà Hán Thanh người đã đến khách sạn.

Hàn Sơn Hà dù sao cũng là ở trong Ngọc Đường quốc, tin tức nơi nào sẽ có linh thông như vậy?

Cho nên, tin tức này khẳng định là không biết a!

Nhưng, cái này Hà lão sao là câu hỏi này đâu?

“Lại có thể có người dám ám sát Hà lão, thật sự là gan to bằng trời. Không biết thích khách kia có thể bắt lấy hay chưa?”

Hàn Sơn Hà lo lắng hỏi.

Lấy hấn cay độc như thế nào nghe không hiểu Hà Hán Thanh nói chuyện hơi có chút ý vị thâm trường, càng nhìn ra Hà Hán Thanh thần sắc, tựa hồ là cũng không tốt như vậy, nhưng Hàn Sơn Hà liền xem như nằm mơ cũng không có nghĩ đến, chuyện này vậy mà lại là cùng mình có quan hệ.

“Bắt lấy? Chỗ nào tóm được a!”

Hà Hán Thanh lắc đầu thở dài: “Thích khách kia tự cao tu vi cao thâm, đến hành thích thời điểm quang minh chính đại, đường hoàng mà vào, nếu không có lão hủ nơi này có mấy vị nghĩa sĩ liều mình giữ gìn, lúc này mới nỗ lực giữ được không mất, không để cho thích khách kia đem ta viên này đã hồ đồ rồi đầu coi là thật hái được đi!”

“A? Chính diện hành thích? Thích khách kia thật sự là lớn mật, có biết thích khách kia thân phận vì sao, nên thông báo truy bắt quy án mới là a...”

Hàn Sơn Hà cảm khái nói, hấn hiện tại càng không rõ ràng Hà Hán Thanh mời mình tới mục đích, người trêu chọc thích khách có thể cùng ta cái nước khác Nguyên soái nhắc lên quan hệ thế nào, chẳng lẽ lại thích khách là ta phái?!

“Truy bắt? Nói nghe thì dễ, lão hủ chính là một kẻ văn nhược, tại võ tu biết cực mỏng, vền vền nhớ thích khách kia từng tự giới thiệu, tên gọi Bạch Y Tuyết, việc này cùng những người khác không quan hệ, cũng chỉ muốn giết ta Hà Hán Thanh một người, vừa mới tương hộ mấy tên nghĩa sĩ kia lại nói, người này là đương thời có vài kiếm khách, trong khắp thiên hạ kiếm khách bảng xếp hạng đứng hàng đầu, bọn hấn có thể nỗ lực quần nhau, bắt quá là may mắn mà thôi...” Hà lão êm tai nói.

Nhìn như mắt mờ hai con mắt, lóe ra sâu kín lạnh lẽo, nhìn xem Hàn Sơn Hà mặt.

“Bạch Y Tuyết? Quả nhiên là hấn?” Hàn Sơn Hà lại là một trận mộng, theo bản năng truy vấn một câu.

“Hàn đại nguyên soái cũng cảm giác ngoài ý muốn sao? Coi là thật chính là tồn tại tựa như trong truyền thuyết trong kiếm đỉnh phong này.” Hà Hán Thanh ầm ập nói ra: “Chỉ là không biết, lão hủ đến cùng là như thế nào đắc tội vị này ẩn sĩ, lại đồn như vậy!”

Xoát!

Hàn Sơn Hà tâm niệm chuyển động thời khắc, lập tức liền xông ra một thân mồ hôi lạnh.

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Thần cmn hào

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 201: Hắc oa rất chắc chắn

Converter: DarkHero

Hàn Sơn Hà hiện tại rất cuộc minh bạch, Hà Hán Thanh tại sao muốn mời chính mình tới trước.

Quả nhiên là nghĩ đến nát óc cũng không nghĩ tới, Hà Hán Thanh tao ngộ ám sát, mà thích khách lại là Bạch Y Tuyết, hết lần này tới lần khác Bạch Y Tuyết, hiện tại trên danh nghĩa thế nhưng là hộ vệ của mình...

Tính như vậy xuống tới, Hà Hán Thanh không tìm chính mình lại muốn tìm ai?

Hàn Sơn Hà hít một hơi thật dài, cười khổ nói: “Nguyên lai Hà lão tìm ta, chân ý chính là vì cái này.”

Hà Hán Thanh tựa hồ là mắt mờ con mắt quét một chút Hàn Sơn Hà, hòa thanh nói: “Hàn đại nguyên soái bên người, có vẻ như thiếu một tên hộ vệ.”

Hàn Sơn Hà thống khoái nói: “Bạch Y Tuyết đích thật là làm ta ba ngày hộ vệ.”

Hà Hán Thanh cười ha ha: “Cái kia, Hàn đại soái lấy gì dạy ta?”

Hàn Sơn Hà cười khổ: “Nếu ta nói, vấn đề này cùng ta đều không quan hệ, Hà lão có tin hay là không?!”

Hà Hán Thanh nói: “Thường nghe Hàn đại soái nhất ngôn cửu đỉnh, nói ra không hối hận, lão hủ vốn là không nên có nghi, như lần này vền vền tại lão hủ một người tính mệnh, ngược lại cũng thôi, nhưng lão hủ bên người mấy vị nghĩa sĩ kia quyết định không chịu ngồi nhìn lão hủ chết, lão hủ cũng không nguyện rét lạnh nghĩa sĩ chi tâm, cho nên liền nói bừa một câu, xin mời Hàn đại soái lấy ra một chút có thể làm cho người tin tưởng đồ vật!”

Hàn Sơn Hà cảm giác đầu đau muốn nứt.

Hắn vừa rồi một câu kia “Có tin hay là không”, nhưng nói là cuối cùng giãy dụa, chính là tiền đặt cược Hà lão sẽ kị với mình thân phận, buông tha truy vấn, biết rõ đối phương tất nhiên đuổi muốn chứng cứ, nhưng vẫn là muốn hòng cái may mắn, đáng tiếc không như mong muốn, truy cứu như cũ khó tránh khỏi!

“Lấy Hàn soái thuyết pháp, cái kia Bạch Y Tuyết chính là bốn ngày trước mới đảm nhiệm người hộ vệ?” Hà Hán Thanh nói: “Xin hỏi Hàn soái, lấy Bạch Y Tuyết thân phận địa vị lai lịch, làm sao lại nguyện ý sung làm hộ vệ của người?”

Lời này thẳng vào chỗ yếu hại, lấy Bạch Y Tuyết Kiếm Đạo tu vi, địa vị nội tình, đừng nói là Nguyên soái hộ vệ, coi như một nước hộ pháp, hoàng thất cấm quân thống lĩnh dạng này chức vị quan trọng đều không ở tại trong mắt, người Hàn Sơn

Hà đây có phải hay không là quá ngu một chút đâu?!

Hàn Sơn Hà cười khổ: “Lúc ấy hẳn chỉ nói là bị người nhờ vả, đến bảo hộ an toàn của ta...”

Hà Hán Thanh nói: “Xin hỏi là thụ ai nhờ vả?”

“Không biết.” Hàn Sơn Hà nói ra hai chữ này thời điểm, cơ hồ là nhắm mắt lại nói, trong lòng tràn đầy đều là đắng chát. Biết mình tại trong lúc bất tri bất giác, đã bị người hung hăng bày một đạo.

“Ngay cả ai phái tới người cũng không biết, Hàn đại nguyên soái cứ như vậy yên tâm đem người giữ ở bên người.” Hà Hán Thanh a a cười một tiếng: “Hàn đại soái tâm, rốt cuộc là tâm lớn đâu, hay là rộng đâu?!”

Hàn Sơn Hà một trận cười khổ: “Ta biết lời ấy khó mà thủ tín tin tưởng, nhưng, sự thật chính là như vậy, bản soái cũng không mặt khác bằng chứng!”

Hà Hán Thanh mỉm cười, nói: “Như vậy xem ra, Hàn đại soái là thật không có những lời khác muốn nói với ta sao?”

Hàn Sơn Hà nghiêm mặt nói ra: “Hà lão, Hàn mỗ cả đời, cũng không tính là tâm thường; Coi là thật đã làm sự tình, còn không đến mức đến dám làm không dám nhận bỉ ố tình trạng. Chuyện này, Hàn mỗ đích thật là không biết chút nào.”

“Không biết chút nào... Ha ha ha...” Hà lão ý vị thâm trường cười cười, nói: “Nói như vậy, cái kia Bạch Y Tuyết hiện tại đi nơi nào, Hàn đại soái cũng là hoàn toàn không biết rồi?”

Hàn Sơn Hà vô lực thở dài.

Hiện tại vô luận như thế nào giải thích, đều là không làm nên chuyện gì.

Liền trước mặt mà nói, sự thật thẳng hùng biện, ngum hắc oa to lớn này, đã là vô cùng chắc chắn đội lên trên lưng mình!

Nhìn xem Hà lão trong con người sâm nhiên lãnh ý, Hàn Sơn Hà trong lòng chỉ cảm thấy một trận bất đắc dĩ, đứng dậy cáo từ, nói: “Hàn mỗ có thể nói cũng chỉ có những này, Hà lão nếu là không có sự tình khác, Hàn mỗ cái này muốn cáo từ.”

Hà Hán Thanh sau lưng hai người ánh mắt lộ ra sắc bén chi sắc, thản nhiên nói: “Chẳng lẽ Hàn đại soái bọn thủ hạ làm ra bực này phản bội sự tình, đại soái cũng chỉ cho ra như thế vài câu không đau không ngứa bàn giao, liền muốn lấy muốn rời khỏi sao?”

Hàn Sơn Hà hít một hơi thật sâu, đè xuống lửa giận trong lòng, nói: “Chẳng lẽ Hà lão hôm nay muốn đem Hàn mỗ lưu lại!?”

Hà Hán Thanh nụ cười nhàn nhạt cười: “Như thế nào như thế nào, tiễn khách.”

Hàn Sơn Hà đứng dậy cáo từ.

Hà Hán Thanh thân thể không động, cứ như vậy ngồi, âm trầm nói ra: “Không biết Hàn đại soái khi nào đường về, vạn dặm quan ải, giang hồ phong ba hiểm ác, còn xin đi đường cẩn thận.”

Hàn Sơn Hà bước chân dừng một chút, hần như thế nào nghe không hiểu trong lời này nồng đậm ý uy hiếp, thần nhiên nói: “Đa tạ Hà lão quan tâm. Hàn mỗ cuối cùng lại trình trong nói một câu: Chuyện này, hoàn toàn chính xác không có quan hệ gì với Hàn mỗ.”

Hà Hán Thanh không nói thêm gì nữa, thoáng như không nghe thấy, chỉ là khoe miệng lộ ra một tia lạnh lẽo mỉm cười.

Hàn Sơn Hà đi ra Hà phủ thời điểm, cả người sắc mặt đều là đen.

Loại này trời tối oan uổng, loại này không hiểu thấu hắc oa, làm sao lại từ trên trời giáng xuống, quả thực là không thể tưởng tượng, không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng, đến tột cùng là ai, tại như vậy tính toán chính mình?

“Một cái sớm đã không tại nó vị lão nho sinh... Thế mà cũng dám như thế uy hiếp ta... Thật coi chính mình là cái nhân vật...” Hàn Sơn Hà nhắm lại hai mắt, thở dài. Thầm nghĩ lấy, tự mình có phải hay không muốn sớm về nước đâu?

Cái này Hà Hán Thanh mặc dù không giày triều đình nhiều năm, nhưng nó đối với Ngọc Đường hoàng thất ảnh hưởng như cũ có chút có thể nhìn... Nếu là đối hoàng đế bệ hạ góp lời hai câu, tuy nói không có khả năng như vậy giết mình, nhưng sau đó cũng sẽ làm chính mình nửa bước khó đi.

Nhiều một kẻ địch như vậy từ một nơi bí mật gần đó ngấp nghé, mình tại Ngọc Đường lại khó có bất kỳ hành động, đợi tiếp nữa hoàn toàn không có ý nghĩa.

Hàn Sơn Hà ngửa mặt lên trời thở dài, hần từ trước đến nay tự xưng là liệu trước tiên cơ, tính toán không bỏ sót, mưu định sau động; Nhưng là, từ khi đi vào Ngọc Đường đằng sau, lại phát hiện, phát sinh mọi chuyện, lại tất cả đều tại ngoài dự liệu của mình.

Mà việc của mình trước chuẩn bị rất nhiều bố trí, tất cả đều rơi vào khoảng không!

Loại này lực đạo dùng không, hoặc là hữu lực khó thi dánh nhau cảm giác, coi là thật hay là Hàn Sơn Hà đời này trúng lần đầu.

Theo bản năng quay đầu lại nhìn xem Hà phủ, nghĩ thầm Hà Hán Thanh chuyện này, nhất là để Hàn Sơn Hà im lặng đến cực điểm, thậm chí không rõ đến cùng là ai đang tính kế chính mình!

Những người tham dự đánh bạc hỗn loạn kia, bây giờ đều đã đập vào về nước

đường về, tất cả đều trên đường, Hàn Sơn Hà giờ phút này căn bản không biết hiện trạng của bọn họ. Coi như muốn tìm người nghiên cứu thảo luận, nhưng cũng không có chỗ hỏi.

...

```
<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>Đêm đó.
```

Hàn Sơn Hà như cũ cùng hắc y thiếu niên kia nắm lấy cần câu, ngồi tại Bách Trượng hồ một bên, lặng lẽ thả câu.

Phía sau, tám cái hộ vệ kia phân loại tại từng cái phương vị tĩnh tâm thủ hộ.

Bóng đêm thâm trầm, một mảnh tĩnh mịch.

“Cổ Cổ, người xác định có thể câu đi lên?” Hàn Sơn Hà thấp giọng nói ra: “Nghe nói Lăng Tiêu Túy trước đó đã đi tới nơi này, lại cũng đã đắc thủ mà đi, lấy cái kia Kỳ Lân Ngư tập tính, trong thời gian ngắn khó có lại đến câu đạo lý đi!”

Thiếu niên mặc áo đen Cổ Cổ đen kịt trên mặt chính là một mảnh nắm chắc tràn đầy: “Thế sự không có tuyệt đối, Lăng Tiêu Túy trước đó có thể đắc thủ, nương tựa quá nửa là kiên nhẫn cùng vận khí, tự nhiên đến một mà khó mà đến hai, người bình thường cũng xác thực khó mà lần nữa tay, nhưng mà bản thân ta sử dụng con mồi chính là sư phụ ta dốc lòng nghiên cứu chế tạo trăm năm, đặc biệt nhằm vào loại này kỳ ngư chỗ bí chế đặc dị con mồi. Sư phụ ta từng tại Hắc Thủy hồ trong vòng một ngày, liên tục câu đi lên mười mấy đầu Kỳ Lân Ngư; Con mồi này hương vị là Kỳ Lân Ngư chủng không cách nào kháng cự dụ hoặc, tuyệt sẽ không thất thủ.”

“Vậy là tốt rồi.”

“Đáng tiếc trong Hắc Thủy hồ Kỳ Lân Ngư, lại khó thu hoạch. Bằng không chúng ta cũng không cần phải trèo non lội suối chạy đến nơi đây.” Thiếu niên mặc áo đen Cổ Cổ tiếc nuối nói

Hàn Sơn Hà cũng tiếc nuối nói: “Hắc Thủy hồ từ đây tuyệt Kỳ Lân Ngư nhất mạch!”

Hắc y thiếu niên kia Cổ Cổ nói: “Tuyệt chủng ngược lại không đến nỗi, cái kia Hắc Thủy hồ còn có Ngư Vương tồn tại, còn có sinh sôi chỗ trống, chỉ tiếc cái kia Ngư Vương cấp bậc là vô luận như thế nào đều câu không được, nếu không nếu có thể lấy được Kỳ Lân Ngư Vương, thắng qua bình thường Kỳ Lân Ngư đâu chỉ gấp trăm lần.”

Hàn Sơn Hà nói: “Còn có này nói chuyện...”

Thiếu niên mặc áo đen Cổ Cổ thở dài: “Sư phụ trong con mồi bí chế, chứa Ngư Hồn Hương, ngoại trừ Ngư Vương bên ngoài, đối với mặt khác Kỳ Lân Ngư chính là không thể kháng cự mê hoặc trí mạng, cho nên chúng ta chỉ cần kiên nhẫn một chút, vô

luận như thế nào, luôn có thể có Kỳ Lân Ngư mắc câu.”

Hàn Sơn Hà u ám nhiều ngày sắc mặt, rốt cục chảy ra một chút ý cười: “VẬY là tốt rồi. Chờ Kỳ Lân Ngư tới tay, chúng ta lập tức đường về!”

...

“Bách Trọng hồ câu cá?” Vân Dương nhìn xem trong tay Cửu Thiên Chi Lệnh tin tức truyền đến trùng trùng mắt.

Hàn Sơn Hà đi Bách Trọng hồ câu cá... HẮN không xa vạn dặm mà đến, bây giờ lại mỗi ngày đi câu cá, nào có nhiều như vậy nhàn hạ thoải mái?

Bất quá Vân Dương vừa nghĩ lại ở giữa liền hiểu được.

Bách Trọng hồ thả câu căn bản mục đích, nhất định là Kỳ Lân Ngư!

Chỉ là không nghĩ tới Hàn Sơn Hà đến Ngọc Đường trong đó một đại mục tiêu, vậy mà cũng là cái này!

Vân Dương đứng lên, bước đi thông thả hai bước, cau mày.

Như theo chính mình biết, cùng Lăng Tiêu Túy ngày đó miêu tả Kỳ Lân Ngư tập tính mà nói, Bách Trọng hồ Kỳ Lân Ngư đã bị chính mình câu qua một lần, trong thời gian ngắn lại không thể có thể bị những người khác câu lên.

Nhưng, Hàn Sơn Hà không có khả năng không biết điểm ấy, vẫn còn muốn ném thử, chắc hẳn có khác ý vào, mọi thứ không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

Sự tình thật có cái vạn nhất đâu, cái kia đến tiếp sau dấu vết coi như dài quá!

Nói tóm lại Vân Dương không muốn để cho Hàn Sơn Hà tại Ngọc Đường làm thành bất cứ chuyện gì.

HẮN muốn thành sự tình, chính là Vân Dương muốn phá hư mục tiêu!

Nghĩ nghĩ, Vân Dương thân thể hóa thành một đoàn sương mù, đảo mắt vô tung vô ảnh.

Chỉ có trên bầu trời, tiếng gió tinh tế.

...

Trong Bách Trọng hồ, từng đợt mùi thơm kỳ dị ở trong nước dần dần lan tràn...

Tại nước sâu chỗ, đã có mơ hồ cầu vồng ánh chớp động.

Kỳ Lân Ngư đã ẩn ẩn xuất động.

Gió chợt nổi lên.

Phương xa truyền đến một tiếng vài không thể nghe thấy nhẹ vang lên, tựa hồ thứ gì tiến nhập trong nước.

Hàn Sơn Hà nhú nhú mày, nói: “Tại sao dường như có người xuống nước?”

Sau lưng một tên hộ vệ khom người nói: “Đại soái êm tai lực, đích thật là một bên khác bên bờ có người nhảy xuống trong nước. Nhưng bên bờ cách xa nhau nơi đây chừng mười dặm không gian, ảnh hưởng rất nhỏ, đại soái không cần quá lo lắng.”

Hàn Sơn Hà gật gật đầu, tiếp tục thả câu.

Thiếu niên mặc áo đen càng lộ vẻ một phái khí định thần nhàn, thon gầy thân thể bao phủ tại trong hắc bào thùng thình, cả người như là một pho tượng, dường như âm thanh hô hấp cũng không có.

Thả câu đến tận đây, phổ thông con cá điên cuồng cắn câu tình huống đã càng ngày càng ít; Khoảng cách lần trước thả thủ, cho tới nay đã khoảng chừng nửa canh giờ, lơ là không hề động qua.

Hàn Sơn Hà cùng thiếu niên mặc áo đen đều là hết sức chăm chú, đều là trong lòng biết rõ; Loại tình huống này, hơn phân nửa là trong nước Kỳ Lân Ngư đã bắt đầu xuất động.

Thần ngư xuất động, phàm ngư tránh lui.

Nói cách khác, khoảng cách Kỳ Lân Ngư mắc câu thời khắc, đã ở trong khoảnh khắc!

...

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Thần cmn hào

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 202: Dẫn người đi cái địa phương!

Converter: DarkHero

Hàn Sơn Hà hai người tại nín hơi chờ đợi.

Mà dưới mặt nước Vân Dương đã vô thanh vô tức chui vào nước sâu.

Như là một đuôi cá lớn, tại trong nước sâu ung dung mà qua, dường như so trên mặt đất còn muốn linh động.

Cái này không phải là ảo giác, Vân Dương phổ vừa vào nước sâu liền là cảm thấy cùng ngày xưa hoàn toàn khác biệt chỗ; Mình tại đáy nước căn bản không có bất luận cái gì ngạt thở cảm giác không khoẻ, ngược lại cảm giác vô cùng an tâm, bình an vui sướng, mừng rỡ vô biên.

Quanh người tất cả nước hồ tựa hồ cũng hóa thành thân thể của mình một bộ phận; Lại không khoảng cách lẫn nhau phân chia, mình tại trong nước, hô hấp tự nhiên, đưa tay nhắc chân, đều tùy tâm thuận ý, phù hợp khó tả.

Thậm chí, Vân Dương cảm giác giờ phút này mình tại trên thổ địa còn muốn càng tới thoải mái dễ chịu mấy phần.

Trên dưới quanh người mỗi một cái lỗ chân lông, đều bày biện ra một chủng loại giống như mở ra đồng dạng sáng khoải hài lòng; Tùy tâm khẽ động, chính là muốn thể nào liền thể nào, tiện tay hướng phía trước duỗi ra thời khắc, lập tức liền tại đáy hồ vô thanh vô tức vọt đi trăm trượng có thừa.

Bên người nước hồ thậm chí chưa từng xuất hiện nửa điểm dị động.

Đây đã là hiếm thấy hiếm có kỳ tích, nhưng quanh quẩn tại Vân Dương bốn phía tất cả loài cá, không những hoàn toàn không có né tránh tránh lui, ngược lại còn tiến lên làm bạn ở bên người tự mình bơi qua bơi lại, nhưng lại từ đầu tới cuối duy trì lấy khoảng cách nhất định, đó là một loại đẳng cấp thâm nghiêm cấp độ áp chế.

Tại chính mình không ngoài tán khí thể thời điểm, tại chính mình trong quá trình bơi lội tiến lên tất cả gặp phải bầy cá, đều đang yên lặng hộ tống, lại hoặc là nói là xếp hàng hoan nghênh.

Loại cảm giác này, thực sự quá kỳ diệu, lại hoặc là hẳn là một loại đẹp khó nói nên lời diệu.

Bỗng nhiên, một đạo bóng cầu vòng lặng yên thoáng hiện, một đầu Kỳ Lân Ngư xuất hiện ở trước mặt mình, cái đuôi nhẹ nhàng lắc lư, tựa hồ là đang xác nhận cái gì, lập tức cái đuôi bải xuống, thẳng vọt vào trong lồng ngực của mình, trong ngực tự mình bơi qua bơi lại, thỉnh thoảng lại trên người mình trên mặt cọ qua cọ lại, tràn đầy hân hoan tâm tình vui sướng.

Vân Dương lộ ra một cái phát ra từ thật lòng ôn hòa ý cười, đáy lòng càng yên tĩnh bình thản; Thuận thể lay động, toàn bộ thân thể gấp lặn hướng xuống.

Tế này, rất nhiều bóng cầu vồng nguyên bản đã bị mùi thơm kỳ dị kia hấp dẫn, sắp không cách nào kháng cự, chạy theo như vẹt, mà ở Vân Dương đến đằng sau, đúng là đều không ngoại lệ, toàn bộ đi theo Vân Dương quay đầu trở về, hướng về nước sâu chỗ trườn mà đi, hoàn toàn không có bất luận cái gì do dự.

“Bách Trượng hồ, quả nhiên giống nhau trong truyền thuyết đồng dạng sâu không thấy đáy... Cái này lại đâu chỉ trăm trượng?” Vân Dương dưới đường đi lặn, trợn vện lặn bên dưới mấy trăm trượng đằng sau, như cũ hay là không nhìn thấy đáy hồ nơi tận cùng.

Lại lặn một lát, Vân Dương ngạc nhiên phát hiện, tại dưới hồ nước này, thế mà vẫn còn tồn tại có một đạo sâu không thấy đáy vực sâu.

Mà tiến vào vực sâu bốn năm trăm trượng đằng sau, liền có thể nhìn thấy mặt khác Kỳ Lân Ngư ở đây trườn tới lui.

Xuống chút nữa 300 hơn trượng, Kỳ Lân Ngư càng có thêm đứng lên, từng đầu bay tán loạn tới lui, tựa như là rất nhiều đạo cầu vồng đang bay múa quanh quẩn.

Càng có mấy đầu hình thể có chút to lớn Kỳ Lân Ngư bơi đi ra, ở bên người Vân Dương ủa đến ủa đi, tựa hồ đang biểu thị thân cận chi ý.

Vân Dương cười ha ha một tiếng, tế này còn chưa tới đạt vực sâu dưới đáy, cũng đã có thể nhìn thấy bên cạnh có một cái cửa hang lớn, vô số Kỳ Lân Ngư trong đó ra ra vào vào, nói chung nơi đó chính là Kỳ Lân Ngư hang ổ chỗ.

Lấy Vân Dương nhìn ra, nơi đây Kỳ Lân Ngư, số lượng khổng lồ nghe rợn cả người, tối thiểu có hơn ngàn đầu số lượng!

Trước đó bắt được đầu kia hình thể lớn nhất Kỳ Lân Ngư rốt cục hiện thân, ánh mắt chạm đến Vân Dương, lập tức hoạt bát đứng lên, soạt lập tức vội xông tới, đem chính mình miệng cá môi tại Vân Dương trên mặt cọ qua cọ lại, không nói ra được vui vẻ.

Vân Dương thành linh phát hiện, phàm là chính mình lúc trước buông tha Kỳ Lân Ngư, chẳng những không có bởi vì phun ra tinh hoa cho mình bày biện ra bệnh gây hoặc là uế oải trạng thái, hình thể ngược lại lớn mạnh rất nhiều.

Mặc dù chỉ là khoảng cách trong khoảng thời gian ngắn, nhưng hình thể so với trước kia ít nhất tăng trưởng gấp đôi!

Xem ra chính mình cho chúng nó Sinh Linh chi khí, thật đúng là Kỳ Lân Ngư cần thiết chi linh dị, thậm chí chính là thích nhất, hữu hiệu nhất vật đại bổ!

Vân Dương hơi suy nghĩ, nhất thời muốn cùng Kỳ Lân Ngư triển khai câu thông, lập

tức liền nghĩ đến, mình coi như bây giờ mặc dù cùng nước phù hợp, cuối cùng vẫn là nhân loại, mình, Kỳ Lân Ngư há có thể nghe hiểu a?

Ngôn ngữ không thông, Vân Dương dứt khoát phát ra thần thức, ném thử cùng Kỳ Lân Ngư tiếp xúc.

Thần thức chính là thể gian tu hành có thành tựu chi sinh linh đều có khả năng thu hoạch được năng lực, nhân loại như là, loài cá cũng như là, lấy Kỳ Lân Ngư Vương trình độ, hoặc là có thần biết cũng khó nói.

Cảm ứng được Vân Dương phát ra chi thần biết Kỳ Lân Ngư Vương chỉ một thoáng sửng sốt một chút, cái đuôi đình chỉ đông đưa, ngẩng đầu nhìn Vân Dương, một bộ như có điều suy nghĩ bộ dáng.

Lập tức, Vân Dương thần thức cũng tiếp thu được một cỗ “????” Tin tức.

Vân Dương không khỏi đại hỉ.

Coi là thật có thể dạng này như vậy?

Ngư Vương cũng đã tu có thần thức?!

Mặc dù không xác định Ngư Vương đã có thần thức, nhưng đoạn mấu chốt này không phải trước mắt trọng điểm, Vân Dương rất thẳng thắn lại lần nữa đem thần thức câu thông đi qua: “Phía trên chính là có mang ác ý người câu cá, những hương khí đặc dị kia chính là bày ra mồi nhử, các ngươi tuyệt đối không nên đi lên, về sau cũng muốn tận lực khống chế, đều không cần đi lên ăn những đồ vật đột nhiên xuất hiện kia, mặc kệ phía trên có bao nhiêu đồ tốt, cũng đừng thụ dẫn dụ, trên trời rơi xuống tới tốt lắm đồ vật, tất nhiên nương theo lấy nguy cơ, nhịn không được, liền muốn mất mạng!”

Như vậy trao đổi bảy, tám lần, Ngư Vương bên kia có vẻ như nghe hiểu, tức giận ở trong nước trở mình, cái đuôi bộp một tiếng đi ra một mảnh đục ngầu.

Lập tức, Ngư Vương há miệng ra, Vân Dương có thể cảm giác được, một trận kỳ diệu tần suất bởi vậy tán phát ra ngoài.

Lập tức...

Xoát xoát xoát...

Vô số Kỳ Lân Ngư từ bốn phương tám hướng tụ lại mà đến, ngay cả một chút chỉ có dài bằng ngón cái ngắn có thể là vừa áp Kỳ Lân Ngư, cũng đều vây quanh, đen nghịt một đám.

<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>

Vân Dương phiêu ở trong nước, nhìn xem huyền diệu như thế một màn, không khỏi chậm rãi há to miệng.

Ngư Vương cao cao tung bay ở trên một tảng đá, liền tựa như là ngồi tại trên bảo tọa đồng dạng; Mà phía dưới, đều là lít nha lít nhít Kỳ Lân Ngư chúng, kích cỡ lớn nhất tại phía trước nhất, sau đó, dựa theo hình thể từng bậc từng bậc về sau sắp xếp, trật tự lại là ngay ngắn trật tự, không loạn chút nào.

Mà phía sau cùng một nhóm, chính là những cá con mới sinh kia.

Tất cả Kỳ Lân Ngư lít nha lít nhít chỉnh chỉnh tề tề sắp xếp, sau đó tập thể nghênh đầu, nhìn xem phía trên Ngư Vương.

Sau đó Ngư Vương mới bắt đầu dạy bảo, Vân Dương không biết kỳ cụ thể nói thứ gì, dù sao có thể cảm giác được từng đợt kỳ diệu tần suất đang không ngừng ba động.

Nhưng thật là một câu cũng nghe không hiểu.

Nhưng hẳn nghe không hiểu không có nghĩa là bọn cá cũng nghe không hiểu, phía dưới con cá đều là có chút bất an chậm rãi đứng đưa cái đuôi, lại là một cơn chấn động đằng sau, tất cả Kỳ Lân Ngư như vậy âm vang mà tán.

Tất cả tại năm sáu cân phía dưới Kỳ Lân Ngư toàn bộ bị đuổi tiến vào trong sơn động trong dòng nước, mặt khác cỡ lớn Kỳ Lân Ngư tại phụ cận hoạt động, cửa hang lại có tám đầu tròn vẹn mấy chục cân Kỳ Lân Ngư tại vừa đi vừa về trườn, nhưng thủy chung không rời cửa hang phương hướng, một khi có mặt khác Kỳ Lân Ngư bơi đến nơi đó, liền sẽ bị lập tức xua đuổi trở về.

Vân Dương thấy trông mắt đều cơ hồ rơi ra đến: Cái này Kỳ Lân Ngư... Thế mà còn có thể làm như vậy?

Cái này cùng nhân loại bài binh bố trận, trận địa sẵn sàng đón quân địch không có gì khác biệt.

Mặc kệ Ngư Vương có hay không tu luyện ra thần thức, chỉ bằng Kỳ Lân Ngư có cao như vậy trí tuệ, liền không phụ thiên địa dị chủng chi dự, quả nhiên không tầm thường, quả nhiên cao minh.

Mục đích đã đạt tới, trải qua này nháo trò, tin tưởng Hàn Sơn Hà bên kia là tuyệt đối đúng đắn.

Vân Dương tự nhiên cũng liền phải đi về.

Vân Dương chuẩn bị lên đường thời khắc, vẫn là không uổng công dùng thần thức thông tri một chút Kỳ Lân Ngư Vương, nói rõ chính mình muốn trở về ý tứ.

Ngư Vương lập tức gấp, xoát một tiếng đã đến Vân Dương trước người, ngăn cản đường đi, cái đuôi một trận cuồng bầy, sau đó dùng to lớn đầu cá đồng đồng đồng ủa lấy Vân Dương lồng ngực.

“Ngươi không để cho ta đi? Hay là có cái gì mặt khác thuyết pháp!” Vân Dương chỉ

mình cái mũi.

Ngư Vương bên kia phát ra một đạo mơ hồ ý niệm, lập tức lại dùng đầu ủa lấy Vân Dương, không ngừng mà ủa lấy hẳn hướng phía sau tung bay.

“Người là muốn mang ta đi cái địa phương?” Vân Dương mơ hồ có chút minh bạch.

Xoay người, thuận Ngư Vương chỉ ý, chủ động hướng bên kia bơi, Ngư Vương vui sướng nhảy một cái, đi theo xoát lập tức, cái đuôi bãi xuống, đi tới Vân Dương phía trước, một đường dẫn đầu Vân Dương hướng bên bờ bơi đi.

Bơi một hồi liền quay đầu nhìn xem, nhìn thấy Vân Dương còn tại đi theo, liền vui vẻ xoay đến vắn vẹo, lần nữa dẫn đường.

Vân Dương một đường đi theo Ngư Vương, thế mà giữa lúc bất tri bất giác, đã bơi ra chỉ ít hơn mười dặm lộ trình.

Bốn phía càng ngày càng là lờ mờ, Vân Dương nếu không có bây giờ cùng nước tương khế, chỉ sợ liền hành tiến đều muốn thành vấn đề, mà dọc theo con đường này, chớ nói bình thường loại cá, ngay cả Kỳ Lân Ngư cũng không có gặp được một đầu.

Nhưng mà càng chạy phía trước thấy thủy vực lại càng ngày càng gặp rộng lớn, Vân Dương thậm chí hoài nghi, y theo cách đi này, chẳng lẽ cái này Bách Trượng hồ lại xa xa kết nối với biển cả hay sao?

Chẳng những thủy vực càng gặp bao la, bốn bề vách động cũng càng ngày càng lộ ra kỳ dị, Ngư Vương trên thân phát ra sáng chói bóng cầu vồng, đầy rẫy chói lọi, nhưng lại căn bản không thể phát ra cái gì độ sáng; Đây là một mảnh âm u, hơi đột đột.

Lại đi một lát, phía trước chợt lộ ra yếu ớt ánh sáng, Vân Dương không khỏi mừng rỡ, mặc dù Vân Dương cũng không quá để ý bốn bề hoàn cảnh, nhưng chỉ cần là người thì càng ưa thích có ánh sáng sáng chỗ, không ai ưa thích thuần nhiên hắc ám.

Ngư Vương cũng hợp thời tăng nhanh tiến lên tốc độ, xoát xoát hướng phía trước bơi.

Rốt cục...

Chậm chậm xuyên qua một mảnh như là dây lụa một dạng cây rong đằng sau, Vân Dương chợt cảm giác trước mặt bỗng nhiên sáng lên.

Vân Dương lại tới đây, phát giác mặt nước chỉ qua đầu gối mà thôi, đã không quá ảnh hưởng đứng lên hành tẩu, nhưng mà Ngư Vương thân thể tương đối khổng lồ, tại dạng này trong vùng nước cạn bảo trì tiến lên, thì cần muốn dẹp lấy thân thể bơi mới được, đối với nó hiện nay thể tích mà nói, thật là có chút gian khổ.

Vân Dương ngẩng đầu trông về phía xa, đã thấy ngay phía trước, có một tòa chỉ là thoáng lộ ra mặt nước đen nhánh bệ đá, trên bệ đá kia chỉ có một khối ở giữa có cái cái hố nhỏ kỳ dị tảng đá; Còn trong hố nhỏ kia, nhưng lại không có cái gì.

Ngư Vương khó khăn dùng đuôi cá bám lấy thân thể đứng lên.

Quay đầu, đối với Vân Dương ra hiệu.

Vân Dương ngăn người, thật cũng không có gì do dự, thẳng lội nước đi qua; Cho đến đi đến tảng đá kỳ dị kia trước mặt, ngưng mắt cẩn thận nhìn lại, lúc này mới nhìn thấy tại trong hố nhỏ này, cũng tịnh không phải không có cái gì, thỉnh thoảng có một tảng ẩn ẩn tản mát ra bảy màu sắc nhàn nhạt sương mù trong đó.

Ân, thật cũng chỉ có thật mỏng một tầng mà thôi, chỉ cần khoảng cách xa hơn một chút, liền không thấy được.

...

< buổi chiều đổi mới muốn hơi chậm một chút... Tối hôm qua rất mất mặt bị chuốc say... >

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

Thần cmn hào

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 203: Không hiểu kỳ duyên

Converter: DarkHero

Vân Dương nghi hoặc nhìn Ngư Vương, hiển nhiên không biết Ngư Vương mang chính mình tới là dụng ý gì, lại không dám vọng động, chỉ chờ Ngư Vương cho ra tiến một bước nhắc nhở.

Đã thấy cái kia Ngư Vương khoái hoạt dùng cái đuôi đập mặt nước, bọt nước văng khắp nơi. Sau đó bơi tới, tựa ở Vân Dương trên đùi, không nhúc nhích, có vẻ như là đang nghỉ ngơi.

Nghỉ ngơi?

Vân Dương dở khóc dở cười.

Người như vậy tốn công tốn sức đem ta bắt đến nơi đây đến, đến tột cùng là muốn làm cái gì?

Sẽ không phải là như vậy dựa vào trên người ta nghỉ ngơi đi?!

Ngay tại lúc Vân Dương rất cảm thấy không biết làm sao trong nháy mắt, lại cảm giác một trận khó tả uy áp, bỗng nhiên giáng lâm.

Loại cảm giác này, phảng phất liền tựa như bầu trời đột nhiên sập đồng dạng.

Cùng lúc đó, lại có một trận không hiểu tim đập nhanh cảm giác dâng lên, tựa hồ dưới chân địa tầng chỗ sâu, cũng hiện ra không hiểu chấn động, trên mặt nước, tạo nên rất nhỏ gợn sóng.

Ngư Vương sát lại Vân Dương chặt hơn, tựa như là đang an ủi Vân Dương: Đừng sợ, không có chuyện gì.

Vân Dương càng dở khóc dở cười, cũng may bắt quá một lát, liền thấy một cổ ánh sáng, từ trên không trên vách đá đột nhiên thấu đi ra, đó là một cổ thuần nhiên hào quang màu tím, hào quang màu tím kia từ nhỏ đến lớn, càng lúc càng lớn, tựa như là một cái bọt khí đồng dạng kiên trì bành trướng, từ từ biến thành to bằng đầu người, treo tại cái hố nhỏ trên không.

Dưới nền đất, một trận ừng ực thanh âm liên tiếp không ngừng vang lên; Lập tức, một đạo không màu khí thể, bỗng nhiên từ trong hố nhỏ xông ra, kích xạ mà lên.

Cổ khí thể kia may mắn thế nào vừa vặn trùng kích tại treo giữa không trung trên viên cầu màu tím, theo “Phốc” một tiếng thanh thúy, sương khói kia lập tức tựa như từng đạo mũi tên nhọn bốn phía khuấy động.

Hơi khói chi tiền chiết xạ đằng sau, dư thế không suy, đập nện tại trên vách động,

khiến cho đến bốn phương tám hướng vách động nhao nhao phát ra thụ chấn động thanh âm, mà hơi khói tại trái qua hai độ bắn ngược đằng sau, nhưng lại một lần nữa tại cái hố nhỏ trên không tạo thành một đoàn mới Yên Khí Chi Cầu.

Nhưng bây giờ đoàn Yên Khí Chi Cầu này lại không còn hiện ra không màu, mà là chuyển hóa làm thất thải lỏng lẫ quang trạch.

Mơ hồ lưu động xoay quanh, mặc dù chậm chạp, lại là tiếp tục không ngừng.

Cái kia Ngư Vương thấy thế, trong miệng bỗng nhiên phát ra một tiếng bén nhọn kêu to, tựa hồ là đang reo hò đồng dạng, lại đang dùng đầu đỉnh lấy Vân Dương eo, ra hiệu hẳn hướng về phía trước.

“Ý của ngươi là để cho ta thu lấy cái này?!” Vân Dương ngạc nhiên chỉ vào thất thải viên cầu hỏi?

Mà lúc này thất thải hơi khói bày biện ra hình cầu tròn kia đã bắt đầu từng tia từng sợi tiêu tán, Ngư Vương dường như sốt ruột, giội nhiều lần tiến lên, ngẩng đầu lên, miệng cá hướng về phía trước, mở ra miệng rộng, hít thở một cái.

Lập tức một mảng lớn hơi khói gấp vội xông vào Ngư Vương trong miệng.

Quay đầu nhìn xem Vân Dương, cái đuôi đập mặt nước, lộ ra rất nôn nóng: Nhanh theo ta đánh về làm theo.

Vân Dương nhếch nhếch miệng, dù sao không biết là thứ gì, không dám vọng động, nhưng nhìn xem Kỳ Lân Ngư Vương bộ kia phi thường hài lòng đáng vẻ, chắc hẳn khói mù này không phải là cái gì không tốt đồ vật, bán tín bán nghi cũng ghé đầu tới, hé miệng, hít một hơi.

Nào biết được một ngụm thăm dò tính này phổ hút đi vào, thất thải sương mù kia khi tiến vào trong miệng trong nháy mắt, Vân Dương đột nhiên cảm giác đan điền huyền khí bỗng nhiên chấn động một chút, sau đó một trận kỳ diệu cảm ứng thân nhiên dâng lên, toàn thân trên dưới tràn đầy tại trong một loại không khí ấm áp, nói không nên lời thoải mái.

Mà trong thần thức không gian, ngay tại uốn qua uốn lại Lục Lục đột nhiên yên lặng xuống tới, từ đến không dừng lại vùng vẫy dây leo cũng ngừng định trên không trung, phiến lá cũng cuộn lại, sau một khắc, lại mạnh nữa nhưng giãn ra, tiếp lấy liền trước kia chỗ không có kịch liệt tư thái uốn éo.

“Ấy da da, ấy da da...”

Lục Lục đáng vẻ tựa như phải gấp chết tương tự.

Ngư Vương bên kia hết thủy cũng chỉ hút ba miệng, toàn bộ viên cầu bị nó hấp thụ không đến một phần mười phân lượng, liền không lại hút, mà là nằm ở bên cạnh trong nước, ngay cả con mắt đều nhắm lại, hiển nhiên là đang tiêu hóa hơi khói nà nội uẩn uy năng.

Ba miệng, hiển nhiên đã là nó cao nhất sức thừa nhận.

Vân Dương tế này cũng đã cảm thấy Lục Lục cấp bách, thoáng qua do dự một cái chớp mắt, liền là khí vận đan điền, nhưng vẫn toàn lực khế hấp.

Vân Dương lấy huyền khí làm cơ sở cường lực khế hấp, hấp lực chẳng những lớn xa hơn lần thứ nhất, còn muốn thắng qua Ngự Vương thu nạp, thất thải hơi khói bóng tức thời hóa thành một đạo liên tục hơi khói, hướng về Vân Dương trong miệng chậm chậm rót vào.

Lục Lục càng vui mừng hơn hờ, trang điểm lộng lẫy uốn éo.

“Ấy da da... Ấy da da...”

Một bên liên tục không ngừng đem những thất thải hơi khói kia một chút không dư thừa thu nạp vào thần thức không gian, an trí tại nhà mình cây chung quanh.

Hai mảnh lá cây xanh biếc trong suốt kia cũng không ngừng tái diễn cuốn lại, triển khai, lại cuốn lại, lại triển khai quá trình, dây leo sừ sừ vung vẩy, ba bên chung sức hợp tác phía dưới, trước sau bất quá trong chốc lát, nguyên bản chừng đầu lớn nhỏ thất thải hơi khói, liền đã toàn bộ hấp thu xong tất.

Thậm chí ngay cả trên đài trong hố nhỏ kia nguyên bản tích lũy hơi mỏng sương mù cũng không có.

Bốn phía đến quay về bình tĩnh.

Vân Dương chỉ cảm thấy chính mình tựa hồ là cùng trước đó không giống với lúc trước, trong lúc nhất thời nhưng lại nói không nên lời cụ thể là địa phương nào không giống với lúc trước, có vẻ hơi mơ hồ.

Thế nhưng là trong không gian Lục Lục bày biện ra một loại trước nay chưa có thỏa mãn trạng thái, hoàn toàn không có dừng uốn qua uốn lại, “Ấy da da...” Non nớt tiếng kêu nổi liên không dứt, liên tục vang lên.

Xác nhận thất thải hơi khói đã thu sạch lấy, Lục Lục càng không chậm trễ, trước tiên ngay tại thu lấy thất thải hơi khói không ngừng thu nạp trong tự thân cây, nguyên bản tinh tế đơn bạc phiến lá vậy mà dần dần dày đặc đứng lên, phiến lá diện tích cũng phát triển một vòng, màu sắc cũng thay đổi thành thật sâu gần như tiếp cận màu đen loại kia màu xanh sẫm.

<script src="https://js.genieessp.com/t/123/829/a1123829.js" type="text/javascript"></script>

Đây là cây khỏe mạnh tới cực điểm biểu hiện!

Ngoài ra, dây leo cũng biến thành lớn, chiều dài càng là tăng lên không sai biệt lắm gấp đôi.

Vân Dương trợn mắt hốc mồm mắt thấy cái này rất nhiều biến hóa, rốt cục xác định, thất thải hơi khói thần bí này, đúng là hiếm có đồ tốt; Mà chính mình hôm nay, có vẻ như chính là tao ngộ trong truyền thuyết khoáng thế kỳ duyên!

Vân Dương trước đó thế nhưng là chưa từng có nhìn thấy bất luận một cái nào thiên tài địa bảo có thể làm cho Lục Lục phát sinh nhanh như vậy, lớn như vậy biến hóa kinh người!

Lục Lục bọc này thiên địa chi lực tạo ra vô biên uy lực dị chủng, bình thường thiên tài địa bảo ước vạn cũng chưa chắc có thể làm cho nó thăng một cấp. Nhưng, tại dưới hơi khói kỳ lạ này, lại là có thể có khổng lồ như vậy biến hóa!

Như vậy bọc này hơi khói chính là cấp bậc gì đồ tốt, đã là có thể nghĩ.

Còn có, kinh mạch của mình, tựa hồ đã trải qua một tầng không hiểu cường hóa.

Vân Dương vận công thử một cái, phát hiện tự thân kinh mạch tính bền dẻo, so với trước đó, tối thiểu nhất là tăng lên gấp 10 lần, thậm chí còn nhiều!

Phải biết, thất thải hơi khói chỗ sâu uẩn tuyệt đại bộ phận năng lượng, đều bị Lục Lục cho thu nạp, chứa đựng, chính mình có thể được tiến bộ lớn như vậy, thất thải hơi khói kia toàn bộ năng lượng, phải đi đến mức nào?!

Nhưng mà Vân Dương lại chỉ biết nguyên cớ, mà không biết nó nhưng, hoàn toàn không biết trước mắt đến cùng chuyện gì xảy ra?

Đây rốt cuộc là cái gì hơi khói? Vậy mà chất chứa lại như tư thần kỳ, như vậy hùng hậu uy năng?!

Vì sao lại xuất hiện loại chuyện này? Đây tuyệt đối không phải người vì điều khiển, mà là thượng thiên tạo hóa chi lực trải qua một loại nào đó kỳ diệu trùng hợp ngẫu nhiên, mới xuất hiện thần dị hiện tượng, đây là thiên chi tạo hóa, thần chi huyền bí. Tuyệt không phải nhân lực có thể thành!

Kỳ Lân Ngư Vương đã từ trong hóa nạp thất thải hơi khói tỉnh lại, hiển nhiên có chỗ tiến bộ, cao hứng tại trong nước cạn như là một thót tuần mã đồng dạng, vọt tới phóng đi.

Bọt nước văng khắp nơi.

Vân Dương miễn cưỡng phát hiện, Kỳ Lân Ngư Vương trên người bảy màu sắc, dường như lại sâu hơn một chút.

Xem ra thất thải hơi khói kia đối với Kỳ Lân Ngư tác dụng, cũng là dị thường to lớn...

Kỳ Lân Ngư Vương một đường mang theo Vân Dương tới, sau đó lại là thật cao hứng mang theo Vân Dương cùng đi ra; Trên đường đi, dài rộng cái đuôi đập đến bọt nước văng khắp nơi, hiển nhiên là hăng hái, đắc chí vừa lòng.

Đi đến một nửa, Vân Dương cười ha ha một tiếng, lấy tay ôm lấy Ngư Vương đầu, thân mật vuốt vuốt, tiện tay một đạo sinh mệnh chi khí thâm nhập Ngư Vương trong thân thể.

Kỳ Lân Ngư Vương đối với phần này quà tặng, càng thêm là cao hứng chết đi sống lại, tại phát giác được Vân Dương lần này cho mình sinh mệnh khí tức, thế mà so với lần trước còn muốn càng nhiều đằng sau, như là khiêu vũ đồng dạng tại trong nước vừa đi vừa về chuyển đứng lên, theo “Xoát” một tiếng, lập tức liền đi ra mấy trăm trượng, xoát một tiếng, lại trở về, xoát một tiếng, lại đi ra ngoài...

Một người một cá tại riêng phần mình hân hoan trong trạng thái, rời đi khó lường vực sâu, một lần nữa trở về Bách Trượng hồ nước hồ trong phạm vi, mà tế này, Vân Dương là thật muốn đi, Ngư Vương vẫn lưu luyến không rời đi theo hần phía sau, một mực theo rất lâu.

“Trở về đi.” Vân Dương vỗ Ngư Vương đầu, an ủi: “Đằng sau ta sẽ còn lại đến, gặp lại có kỳ.”

Câu nói này cũng không giả. Nơi này có đồ vật thần kỳ như vậy, Vân Dương làm sao lại không tới... Coi như Vân Dương chính mình không đến, Lục Lục cũng sẽ quần lấy hần thường xuyên đến.

Ngư Vương ủy khuất dùng chính mình to lớn thất thải đầu cá trong ngực Vân Dương cọ qua cọ lại, tựa như là một cái nũng nịu tiểu hài, quần lấy không để cho đại nhân rời đi.

Phần này quần quýt si mê có khác với Lục Lục nũng nịu, lại đồng dạng làm cho Vân Dương cảm động, liên tục an ủi phía dưới, Ngư Vương lúc này mới lưu luyến không rời dừng lại.

Tại chỗ xa xa đưa mắt nhìn Vân Dương rời đi, thế mà gục ở chỗ này, hơn nửa ngày cũng không hề nhúc nhích.

...

Vân Dương lần này dưới đáy nước kỳ ngộ, đoạt được thật là là chỗ tốt cực lớn, mặc dù hần hiện tại chính mình còn không ý thức được.

Nhưng bên bờ Hàn Sơn Hà cùng thiếu niên mặc áo đen lại có vẻ rất khổ cực.

Lúc đầu bình thường cá cắn câu giai đoạn đã vượt qua; Làm sao cũng nên đến phiên cái kia Kỳ Lân Ngư xuất động, thế nhưng là cũng không biết chuyện gì xảy ra, nguyên bản lại không nên xâm phạm bình thường loại cá, không ngờ bắt đầu một nhóm một nhóm đột kích.

Cá chép, cá trắm cỏ, cá lóc, cá mè... Mọi việc như thế, vân vân vân vân.

Thiếu niên mặc áo đen Ngư Hồn Hương chính là nhằm vào Kỳ Lân Ngư bí chế, ngay cả Kỳ Lân Ngư bọc này Vương giả trong cá đều có thể hấp dẫn con mồi, đối với bình

thường loại cá dụ hoặc tự nhiên càng thêm cường đại, mà càng thêm muốn mạng chính là, trong khoảng thời gian này đột kích loại cá nhiều thì nhiều vậy, lại ngay cả cá hơi lớn cũng bị mất, tất cả đều là nửa cân tả hữu cá con, cái sau nối tiếp cái trước điên cuồng mắc câu.

Ngư Hồn Hương giá trị liên thành kia, hết thủy liên không có bao nhiêu, vậy mà toàn bộ đều cho ăn những con cá nhỏ này...

Một mực câu được cuối cùng, Ngư Hồn Hương mỗi câu đã toàn bộ sử dụng hoàn tất, cũng không có nhìn thấy nửa cái Kỳ Lân Ngư bóng dáng...

Chuyện này... Thật sự là... Cũng quá kì quái!

Quá hần a quỷ dị!

Vấn đề này, đến tột cùng xảy ra ở địa phương nào?

...

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

(Hết chương)

DuongHao314

Chương 204: Bạch Y Tuyết tìm tới

Converter: DarkHero

Đã biết đây bàn đều thua, hi vọng thất bại Hàn Sơn Hà cùng thiếu niên mặc áo đen người nhìn ta, ta nhìn người, đều là không còn gì để nói.

“Có thể hay không trong Bách Trọng hồ này căn bản cũng không có Kỳ Lân Ngư!?” Thiếu niên mặc áo đen một mặt khổng cam tâm, nói ra một cái chính mình cũng không tin đáp án.

Hàn Sơn Hà nhú mày không nói, hắc đối với cái này tự nhiên cũng là trăm mối vẫn không có cách giải, nhưng lại không muốn chính mình lừa gạt chính mình.

“Nhưng nếu là trong Bách Trọng hồ không có Kỳ Lân Ngư, vậy Lăng Tiêu Túy vì cái gì chuyên môn chạy đến nơi đây đến câu cá?”

Thiếu niên mặc áo đen nói một mình: “Theo sư phụ ta nói, Lăng Tiêu Túy cần nhất chính là Kỳ Lân Ngư, phạm là Lăng Tiêu Túy ngừng chân dừng lại, liên tục thả câu địa phương, tất nhiên sẽ có Kỳ Lân Ngư tồn tại.”

“Điểm này là tuyệt đối không có sai.”

“Mà chúng ta Ngư Hồn Hương chính là môn phái trần chế đệ nhất bảo dược... So Lăng Tiêu Túy sử dụng con mồi cao cấp hơn quá nhiều, càng là tận lực nhằm vào Kỳ Lân Ngư mà chế... Không có đạo lý hắc có thể câu đi lên chúng ta lại câu không được, cái này không có đạo lý a...” Thiếu niên mặc áo đen cảm giác mình sắp hỏng mất.

Ngư Hồn Hương hiệu lực như vậy, trình độ trân quý của nó tự nhiên cũng rất, vô luận chế tác vật liệu cùng chế tác thủ pháp khó khăn độ, đều tuyệt không phải người thường đủ khả năng tưởng tượng.

Chính mình lần này mang theo nhiều như vậy Ngư Hồn Hương đi ra, vốn nghĩ nhất cử thành tựu đại sự, thu hoạch đại lượng Kỳ Lân Ngư, cũng làm cho tu vi của mình tới một cái bay vọt, không muốn kết quả lại là toàn bộ cho ăn rất nhiều tạp ngư...

Cái này nếu là trở lại môn phái nói chuyện, coi như sư phụ đặc biệt sủng ái chính mình, sẽ không coi là thật trách tội, nhưng, việc này lại tất nhiên sẽ trở thành trong môn phái một trò cười, vĩnh hằng trò cười!

“Có biết không, sư phụ tâm can bảo bối Cổ Cổ mang theo Ngư Hồn Hương ra ngoài, câu đi lên một đoàn tôm cá nhãi nhép...”

“A ha ha ha... Thích nghe ngóng...”

đăng nhập <http://truyencuatui.net/> để đọc truyện

Cổ Cổ vừa nghĩ tới loại kia tràng diện, cũng cảm giác chính mình sắp điên rồi.

“Có thể xác định Lăng Tiêu Túy coi là thật có từ Bách Trọng hồ câu được Kỳ Lân Ngư a?” Hàn Sơn Hà nói khẽ: “Có phải hay không là... Lăng Tiêu Túy cũng không có câu được?”

Thiếu niên mặc áo đen nghe vậy cũng là chi trầm mặc một chút, Lăng Tiêu Túy câu được không có câu được cái này thật đúng là không rõ ràng.

Chuyện này cũng không có người coi là thật xác định, dù sao, không người nào dám đi tìm Lăng Tiêu Túy chứng thực việc này.

“Nếu là cái kia Lăng Tiêu Túy cũng không có câu được mà nói, như vậy cái này Bách Trọng hồ, có lẽ coi là thật liền không có loại cá này...” Hàn Sơn Hà nói.

Thiếu niên mặc áo đen cúi đầu không nói.

“Trở về đi.” Hàn Sơn Hà thở dài một hơi.

“Cái này Kỳ Lân Ngư dù sao cũng là thiên địa thần vật, nếu là dễ dàng như vậy liền có thể đạt được, chỉ sợ... Cũng coi như không lên cỡ nào trân quý.” Hàn Sơn Hà trấn an một câu: “Lấy người thiên khai cửu khiếu tuyệt thế tư chất, bất kể như thế nào, tương lai đều tất nhiên là Thiên Huyền đại lục trên đám mây vô cùng cao minh nhân vật... Có lẽ, không có đi loại này đường tắt, ngược lại là vận mệnh của người.”

Thiếu niên mặc áo đen thở dài, rầu rĩ không vui đứng lên, nói: “Hiện tại cũng chỉ đành như vậy.”

Hai người ngay cả câu cá cần câu đều không có thu thập, trực tiếp ném tại đây mặc kệ, nếu câu không đến Kỳ Lân Ngư, như vậy, giữ lại những này cần câu còn có làm gì dùng?

Thẳng đứng dậy, than thở chậm rãi đi trở về.

“Liên quan tới cái kia Bạch Y Tuyết sự tình, ta đã bẩm báo sư môn.”

Thiếu niên mặc áo đen nói: “Sư phụ ta đã phái người đi ra ngoài tìm tìm vị này Bạch Y Tuyết, việc này dù sao cũng phải hướng hân đòi một câu trả lời hợp lý.”

“Cổ Cổ, cái kia Bạch Y Tuyết cũng không phải người bình thường; Sư phụ người phái ra người thế nào? Có thể hay không...”

Hàn Sơn Hà nhắc nhở: “Có thể nhất định phải cam đoan vạn toàn. Không được phớt lờ.”

Thiếu niên mặc áo đen Cổ Cổ nói ra: “Lần này, sư phụ ta phái ra chính là đại sư huynh, đại sư huynh năm đó đã từng cùng Bạch Y Tuyết từng có một trận chiến; Xem như hiểu rõ, tin tưởng không có ngoài ý muốn gì phát sinh. Đại soái yên tâm.”

Hắc y thiếu niên kia ngừng lại một chút lại nói: “Đại soái, kỳ thật ta ngược lại đối với một chuyện khác cảm thấy kinh ngạc!”

Hàn Sơn Hà sửng sờ: “Là chuyện gì?”

Thiếu niên mặc áo đen trầm ngâm chốc lát nói: “Kỳ thật, ta đối với cái kia Hà lão Hà Hán Thanh, có chỗ hoài nghi...”

Hàn Sơn Hà lại là sửng sờ, kinh ngạc nói: “Cổ Cổ có ý nghĩ gì, cứ việc đến!”

Thiếu niên mặc áo đen nói: “Đại soái còn nhớ thoả đáng ngày lần đầu gặp Bạch Y Tuyết thời điểm tình huống a?”

Hàn Sơn Hà cũng là minh ngộ người, hơi suy nghĩ, đã ẩn ẩn đoán được thiếu niên mặc áo đen chỉ sự tình: “Người nói là cái kia Hà Hán Thanh lời nói không hết không thật a?”

“Nào chỉ là không hết không thật, ta là rất có hoài nghi, đại soái xin mời nghĩ, bên cạnh người phân phối tám tên hộ vệ, tất cả đều có được nhất đẳng thân thủ, mặc dù chưa đạt đến đương thời cường giả đỉnh cao hàng ngũ, nhưng trong đó bốn người liên thủ, đã đủ cùng đương thời đỉnh phong cường giả chống đỡ, coi như cuối cùng không địch lại, cũng có thể ngoan cố chống lại nhất thời, nhưng bọn hắn bốn cái liên thủ, nhưng căn bản không ở trong mắt Bạch Y Tuyết, hoặc là nói, Bạch Y Tuyết có thể dễ như trở bàn tay đột phá bọn hắn liên thủ, đây cũng là ngày đó Bạch Y Tuyết dám nói nhất định có thể đánh giết Nguyên soái ngài, chúng ta không người mở miệng phản bác nguyên nhân chính, mà đại soái ngài phần này phòng hộ đội hình, vô luận đặt ở trong đương thời bất luận một nước nào, cũng có thể nói đỉnh tiêm, thế nhưng là cái kia Hà lão, nhưng lại dựa vào cái gì có thể chạy ra Bạch Y Tuyết ám sát đầu? Chỉ bằng trong miệng hắn lời nói nghĩa sĩ?” Thiếu niên mặc áo đen trầm giọng nói.

Hàn Sơn Hà trầm ngâm nửa ngày, chậm rãi nói: “Cái kia Hà Hán Thanh có chút thanh danh, tại Ngọc Đường càng là đức cao vọng trọng, hoặc là bên cạnh hắn thật có cái gì cao nhân tương trợ đâu!”

Thiếu niên mặc áo đen nói: “Nếu là quả thật như vậy, cái kia Hà lão coi như càng không đơn giản, hắn có thể chinh ra một cái đối kháng Bạch Y Tuyết đội hình, có thực lực, đã đáng kinh ngạc đáng sợ đẳng cấp! Hắn nói là hữu tâm nhằm vào chúng ta, chúng ta trở về đoạn đường này, thật thật không tốt đi a!”

Hàn Sơn Hà gật gật đầu: “Ta minh bạch ý tứ của ngươi, cái này Ngọc Đường thành đúng là lại không nên ở lâu, nếu lần này Kỳ Lân Ngư không có làm đến, như vậy chúng ta liền mau trở về.”

Thiếu niên mặc áo đen nói: “Vâng.”

Quay đầu nhìn một chút Bách Trượng hồ tĩnh mịch bình tĩnh mặt nước, trong mắt vẫn lướt qua một tia không cam lòng thần sắc.

...

Ngày thứ hai một buổi sáng sớm.

Hàn Sơn Hà phái người cầm chính mình một phong thư, đưa cho Thu lão nguyên soái trong phủ, nói đơn giản một chút chính mình đi.

<div id="bg_143422003"></div><script async="" defer="" src="//platform.bidgear.com/async.php?domainid=1434&sizeid=2&zoneid=2003&k=5c617ef583f56" type="text/javascript"></script>

Thu Kiếm Hàn nhìn thấy tin, nhưng cũng rất cục thở dài một hơi, ôn thần này rất cục đi. Muốn đi đưa tiễn thời điểm, lại bị cáo tri, Hàn Sơn Hà một nhóm đã sớm ra khỏi cửa thành, giờ phút này, chỉ sợ rời chỉ ít bên ngoài mấy chục dặm...

“Gặp lại chính là sinh tử a...”

Thu Kiếm Hàn thở dài, bùng chén rượu lên, xa xa một kính: “Hàn Sơn Hà, lên đường bình an.”

...

Vân Dương vừa mới rời giường, lại nhìn thấy Lão Mai cùng Phương Mặc Phi đều là một mặt ngưng trọng đứng ở ngoài cửa.

“Sự tình gì?” Vân Dương cầm cái khăn lông một bên lau mặt vừa nói.

“Xảy ra chuyện lớn. Cái kia Bạch Y Tuyết tới.”

Phương Mặc Phi nói.

“Hả?” Vân Dương nhàn nhạt gật gật đầu: “Ta đi xem một chút.”

Cho đến coi là thật nhìn thấy Bạch Y Tuyết thời điểm, Vân Dương không khỏi lấy làm kinh hãi.

Bạch Y Tuyết tới là tới, nhưng bây giờ hình tượng cũng đã là không thành hình người; Mặc dù còn miễn cưỡng đứng đấy, hình tượng cũng đã là chặt vật tới cực điểm, chỉ có đôi mắt kia lại từ hung hăng nhìn mình chăm chăm.

Nguyên bản một thân không nhuộm bụi trần áo trắng, tận hiện lên lam lũ, cũng cơ hồ chính là một đầu một đầu treo ở trên thân, toàn thân trên dưới đều là vết máu, bả vai vị trí còn có cái huyết động, hai bên trên đùi cũng có mười mấy huyết động.

Thân thụ nghiêm trọng như vậy thương thế, đối lại người khác chỉ sợ chết sớm.

“Đây là có chuyện gì?” Vân Dương kinh ngạc nói ra: “Bạch huynh, sao đến nỗi như thế?”

Vân Dương không nói câu nói này còn tốt, nói chuyện câu nói này, Bạch Y Tuyết lập tức đỏ ngầu cả mắt: “Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ đây là có chuyện gì, người lại

không biết?”

Vân Dương nhếch nhếch miệng: “Cái này, ta còn thực sự không biết...”

Bạch Y Tuyết trong mắt cơ hồ phun ra lửa: “Thiếu hấn a cùng ta giả bộ hồ đồ! Người rõ ràng nói cho ta biết, vậy cái gì Hà Hán Thanh, rốt cuộc là ai?”

Vân Dương kinh ngạc nói ra: “Ngọc Đường văn nhân tông sư, một đời nho lâm lãnh tụ...”

Lời còn chưa nói hết, Bạch Y Tuyết đã khó thở ngắt lời hấn: “Cái gì cầu thí văn nhân, cộng lòng nho lâm lãnh tụ, người nha rõ ràng chính là hố chết người không đền mạng...”

Bạch Y Tuyết khổ cực dị thường thấp giọng gầm rú: “Ta cùng Sâm La đình đánh nhau lúc đó, cũng không có giống bây giờ chật vật như vậy...”

Bạch Y Tuyết này sẽ thật lòng là ủy khuất không đi nổi.

Chưa thấy qua như thế hố người...

Từ đâu phủ rời đi về sau, Bạch Y Tuyết phát hiện, chính mình vậy mà biến thành mục tiêu công kích! Chính mình mặc kệ chạy đến đâu, đều có sát thủ đang đợi mình.

Mặc kệ gặp được người nào, đều sẽ cùng tự mình động thủ.

Trước trước sau sau gặp phải chiến đấu tập kích, lại đã đạt tới hơn 120 lần!

Cái này hết thấy mới bao lâu thời gian a?

Hơn nữa còn có càng nguy hiểm hơn, cùng mình triển khai chém giết người, trong đó tu vi cùng cái kia trong nhà tám người không sai biệt lắm, lại có mười cái nhiều.

Thậm chí còn có một cái tu vi rõ ràng so với chính mình càng hơn một bậc, cũng tại xung tìm kiếm chính mình...

Trừ phi Bạch Y Tuyết cảnh giác, chỉ sợ sớm đã hồn đi cửu tuyền, nhưng là bây giờ cũng là từ một cái người rảnh rỗi biến thành chuột chạy qua đường, danh xứng với thực người người kêu đánh a!

Cho dù là trước đó bị Nhất Điện Tần Quảng Vương tử vong truy sát, cũng không có hiện tại hung hiểm như thế.

Nhất Điện Tần Quảng Vương dù sao chỉ là chính hấn một người mà thôi, dù có chết vong truy sát, luôn có khe hở thở dốc...

Nhưng lần này nhưng thật giống như là thiên la địa võng đồng dạng, liên tục không dứt, lần lượt có đến!

Mình giết cái ngũ trọng sơn, liền đụng tới thất trọng sơn, giết thất trọng sơn, liền đụng tới cửu trọng sơn, đem cửu trọng sơn đả thương đánh chạy, tiếp lấy liền xuất hiện mấy cái đại viên mãn...

Sau đó, liên tiếp không ngừng đụng tới càng mạnh...

Có vẻ như... Chính mình chỉ cần có thể một đường đánh xuống, như vậy đối phương sẽ còn liên tục không ngừng xuất động càng mạnh lợi hại hơn, thẳng đến giết mình mới thôi!

Đối với trước mắt tình trạng này, Bạch Y Tuyết thật sự là nhịn không được, tại gần nhất một trận kịch liệt sau khi chiến đấu, phát động huyết hồn chi động, tiêu hao tiềm lực phát ra siêu tốc độ cực hạn, trực tiếp tìm tới Vân Dương nơi này tới.

Nào biết được người xui xẻo đánh rầm cũng có thể nện vào gót chân; Tại trở về trên đường, lại gặp lúc trước không biết vì sao biến mất hơn mười ngày Nhất Điện Tàn Quảng Vương...

Một phen đánh nhau đằng sau, bản thân bị trọng thương, hấp hối, cuối cùng là xuất tẩn thủ đoạn, chạy ra một đầu mạng nhỏ. Giãy dụa lấy đến Vân Dương nơi này.

“Hôm nay ta nhất định phải hỏi một rõ!” Bạch Y Tuyết càng nghĩ càng thấy được bản thân ủy khuất, bĩ phần nói ra: “Người đến tột cùng để cho ta xông một cái gì bộ dáng đầm rồng hang hổ...”

Không có đùa người khác như vậy!

...

< đã chậm, thật có lỗi. >

Đánh giá điểm 9-10 cuối chương để ủng hộ converter... ↓ ↓ ↓

(Hết chương)